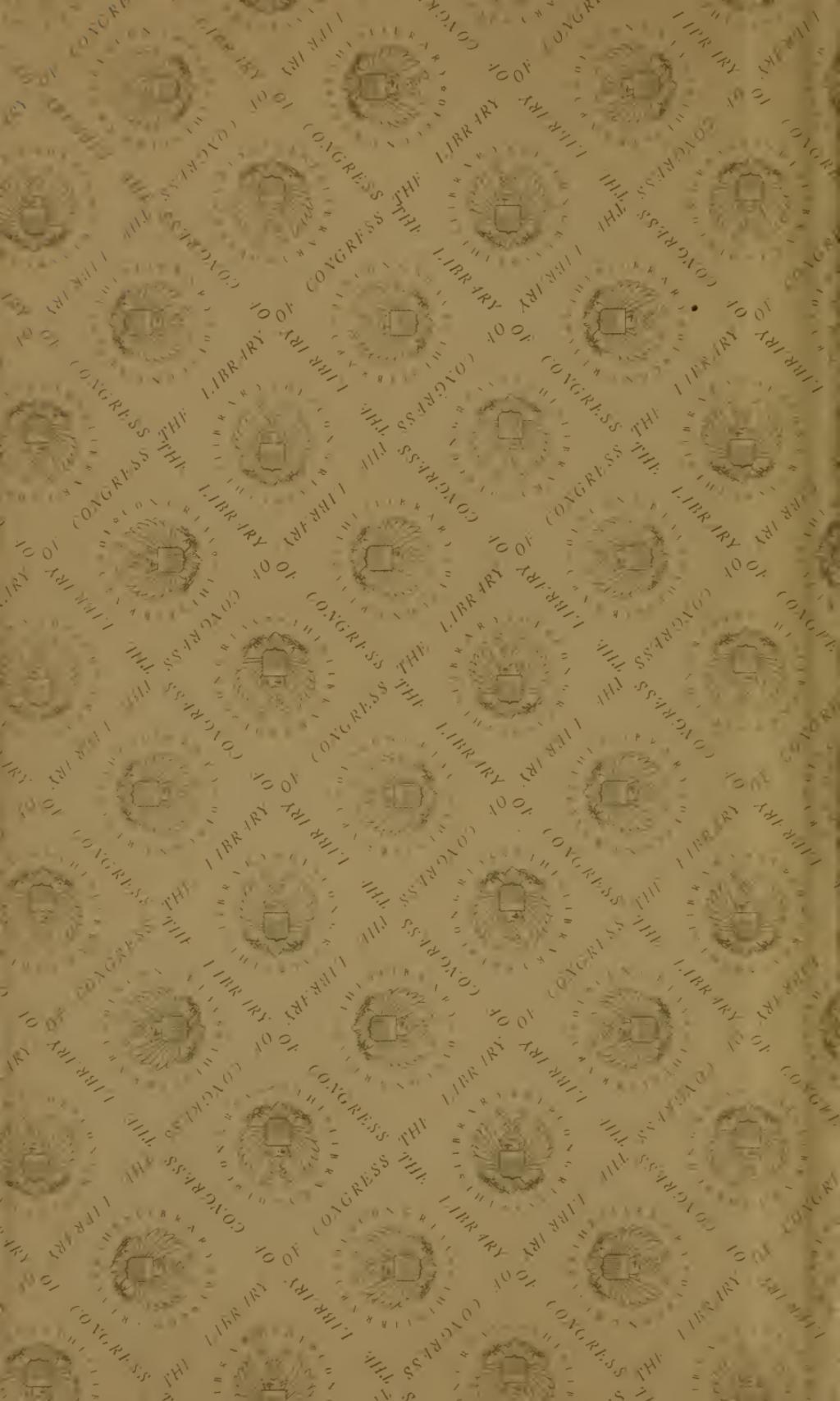

PR

1502

.C6

NARRATIVNCVLAE

ANGLICE CONSCRIPTÆ.

DE PERGAMENIS

EXSCRIBEBAT NOTIS ILLVSTRABAT

ERVDITIS COPIAM

FACIEBAT

T. OSVALDVS COCKAYNE M.A. CANTAB.

VENALES APVD

JOHANNEM R. SMITH SOHO SQUARE

MDCCCLXI.

ANGLO-SAXON.—NARRATIVNCVLA.

NARRATIVNCVLÆ

ANGLICE CONSCRIPTÆ.

DE PERGAMENIS

EXSCRIBEBAT NOTIS ILLVSTRABAT

ERVDITIS COPIAM

FACIEBAT

T. OSVALDVS COCKAYNE M.A. CANTAB.

VENALES APVD

IOHANNEM R. SMITH SOHO SQUARE

MDCCCLXI.

PR 1502

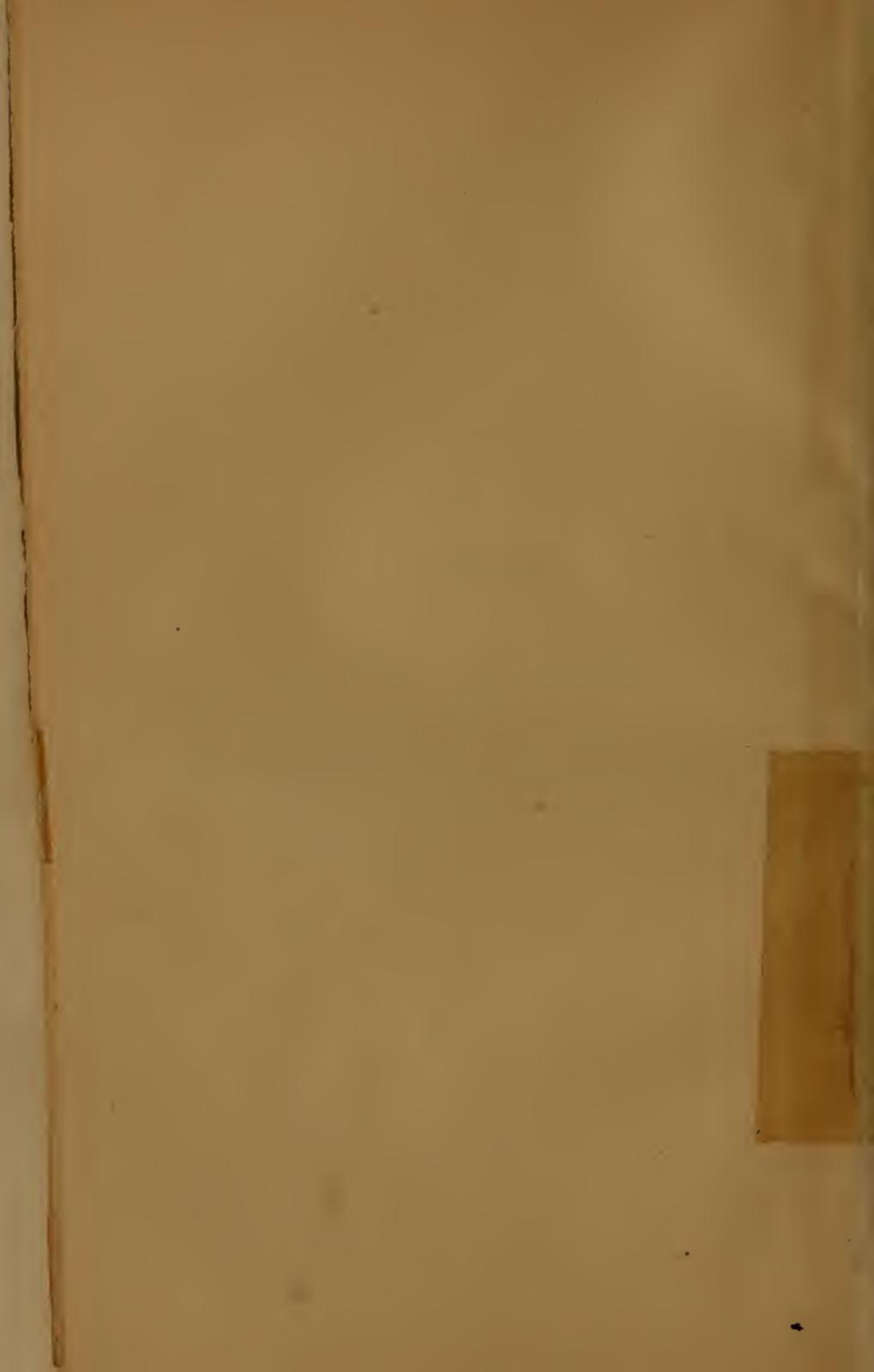
C6

780

A. 19. 2. 29. 87.

MONITVM.

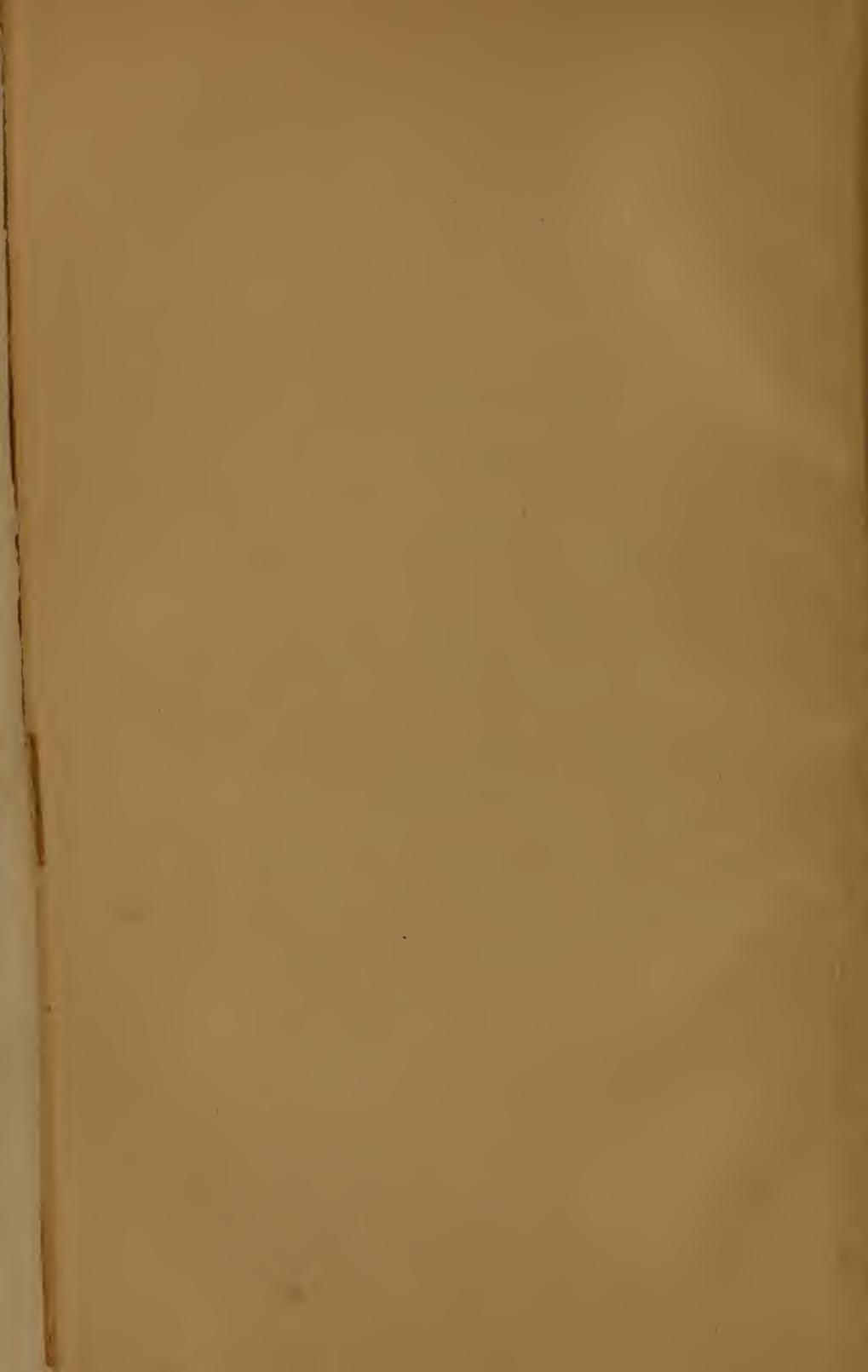
Impressarii iam versant libellum, cui titulus SEINTE MAR-
HARETE PE MEIDEN ANT MARTYR; carmina duo Anglica
adhuc inedita comprehendet, quorum alterum rhythmo alliterativo
circa A.D. 1230, alterum seculo decimo quarto scriptum videtur.
Vtrumque ex hac vetustiore PASSIONE conversum.

IN HOC VOLVMINE

CONTINENTVR

Præfatio.....	pag. iii
1. EPISTOLA ALEXANDRI AD MAGISTRVM SVVM ARISTOTELEM DE SITV INDLÆ	1
2. DE REBVIS IN ORIENTE MIRABILIBVS.....	33
3. PASSIO SANCTÆ MARGARETÆ VIRGINIS	39 —
4. DE GENERATIONE HOMINVM EXCERPTVM	49
5. MAMBRES MAGICVS	50
6. Notæ in Epistolam Alexandri	67
7. Variæ Lectiones in Orientis Mirabilia	76
8. Notæ in Orientis Mirabilia	78
9. Notæ in Passionem Sc. Margaretæ	80 —
10. Notæ in Generationem Hominum	87
11. Notæ in MAMBRES MAGICVS	87

AD LECTOREM.

Libelli qui primum obtinet locum titulus e libris Latinis desumptus est. Secundo autem ipsum argumentum nomen subiecit. Vidi etiam in bibliotheca Collegii Div. IOHANNIS apud Cantab. librum manu scriptum sæculi, uti censeo, decimi quarti, cui titulus supra scriptus MIRABILIA ORIENTIS, quem cognitionem aliquam cum hoc nostro habere excerpta aliquot demonstrabunt.

2 “India tera magna est bis habens estate[m] bis fruges coligunt in anno arbores habet foliis nudas et tante altitudinis vt vix possint sagittari fœcunda est hæc tera auro et elephantibus piper fert (?) hæc tera cinnamomum et calamum atque de herbis est loquendum.

5 Agrophagite homines sunt indiæ vnum oculum habentes in fronte habitatores iuxta flumen phison indiæ nunquam comedunt atque viuunt odore.

9 In tera libie sunt homines et vocantur lemnię nati sunt sine collo et capite habentes oculos in vtroque hamero os vero in pectore.

15 Apud Garamantes fons habetur in nocte feruet in die alget tam calidus est fons in nocte quod nunquam es

Folio 104. verso.

[in] þe seo ȝerýlde gleapnij ȝ iñýttro nanigej
 [F]ultumej abæded ȝio laj þær rihter. hƿæþeþe
 ic polde þ þu mine dæde ongeate. þa þu luſajt
 þa ȝing þe unȝeþepene mid þe ȝiond. þa ic in
 5 [in]die gejeah þuþh monigrealð ȝerin ȝ þuþh
 [mi]cle fƿecennijre mid ȝreca heþige þa ic þe
 [þy]re ȝ cýþe. ȝ ægþrylc þara iȝ ȝryðe ȝýndellice
 ȝemýndum ȝo habbanne aþteþi þærre riþan
 [þ]e ic hit oþerþeah. Ne ȝelyfde ic ænigej mon-
 10 nej ȝejeȝenum ȝra fela ƿundorlicra ȝinga þ hit
 ȝra beon mihte ær ic hit ȝelf minum eágum
 ne ȝeþape. Seo eoþðe iȝ ȝo ƿundrienne. hƿæt
 heo ærejt oþþe ȝodra ȝinga cenne. oððe eft
 þara ȝfelra þe heo þæm ȝcearígenðum iȝ æteoreð.
 15 Hio iȝ cennende þa fulcuþan ȝ recga oþan ȝ
 ȝundeþelice ȝýhta þa ȝing eall þæm monnum
 þe hit ȝeþeoð ȝ ȝcearígað ræfion uneþe ȝo ȝe-
 riþanne ȝor þærre miȝrenlicnijre þara hiora.
 Ac þa ȝing þe me nu in ȝemýnd cumað ærejt
 20 þa ic þe ȝrit. þy lær on me mæȝe idel ȝpellung

Folio 105.

oþþe ȝcondlic leaȝung beon ȝeþæleð. hƿæt
 þu eac ȝylfa conȝt þa ȝecýnd minej modej meç
 a ȝepunelice healðon þ ȝemijce ȝoðer ȝ rihter.
 Onð ic ȝreþlicoð mid ƿorðum ȝægðe þonne hie
 5 dæðum ȝedon ræfion. Nu ic hƿæþne ȝeliþte
 lyke þ þu þa ȝing onȝete ȝra þu me ne tal[izg]e
 oþht ȝelpan ȝ recgan be þærre micelniȝre uj[ej]
 ȝerinnej ȝ comper. Forðon ic oft riȝte ȝ pol-
 de þ hýra lær ræfie ȝra ȝerinfulra. Ic ȝær
 10 þoncunȝe ðó ȝreca heþige ȝ ȝryðoðt þæm
 mæȝene þærre ȝuziþe ȝ þæm unþorȝryðum

upum reorode. Forþon on iefum þingum hie
me mid ræron ȝ on þær eafreðum nō ȝfram
buigon. ac hie on þærre geþylde mid me ā
15 punedon þ ic ræg nemned ealra kyninga
kyning. þara reorðmýnta bliþja þu min je
leoþa laþeop. Onð ic nu þar ȝing ȝrute ȝo
þe gemænelice ȝ ȝo olimphiaðe. minre
meder ȝ minum geþrujtrum forþon incepi
20 luþu ȝreal beon ȝomod gemæne ȝ ȝif hit

Folio 105. verso.

[oþe]n brið þonne æteapejt þu læjjon þonne ic
ær ȝe geþyfde. On þær ærrum geþru-
tum þe ic þe rende ic þe cýþde ȝ ȝetacnode be
[þ]ærje aþrjungnijre ȝunnan ȝ monan ȝ be tungla
5 . . . um ȝ geþetenijrum ȝ be lýftæ tacnungum.
Singeall ne magon elcoþ beon buton mi-
nre gemýnde ȝra geendebýrðed. ȝ ȝope
[ȝt]ihtoð. Onð nu þar ȝipan ȝpel ic þe ealle in
[ca]rtan appite. ȝonne þu hie ræde þonne
10 ȝrte þu þ hie ealle ȝpýlce ræron. ȝpa þam
gemýndum geðaþenode þinj alexandnej
þe to ȝenðanne. On maij þær monþe
þe ȝe kyning ðariun æt ȝande þærre ȝea
pe hine oforþeromon. ȝ oferjryðdon ȝ uj þær
15 in onþealð geþlogon eal hiȝ londrice. Onð
þe þær ȝettan ȝ geendebýrðedon ȝre ge-
nefan þær eafþeoðum ȝ moneȝum cýnelicum
reorðmýndum pe ræron geþelȝode. On þær
ærþon epíþole ic þe þ ȝægðe ȝ þý laȝ þær
20 eor ȝeo ȝægen monþealðlicor biþ onþuhþe

Folio 106.

to ȝritanne. Ic þa pille ȝra bæton ȝ þa recȝon

þe nu ðæg ȝeruþdon. On iuliū monðe on þæ[m] ȝtemerþum ðaðum þær monðeþ pe cromon in in-
ðie lond in fariacen þa ȝtore. Ond pe þa [m]d
5 ȝundþerlicre hƿeðniijre roþnum þone cýni[nz]
ofercromon ȝ ofergrýðdon. Ond pe ealle hif
þeode on onpalb onfengon. ȝ þæm londe pe p[æ-]
þon monegum cýnelicum peolum ȝereorþode
ac ic polde þ þu þa ȝing ongeate þa ȝe peorð[e]
10 ȝindon in ȝemýndum to habbanne. ærlejt ic þe
yrte be þære unapimedlican menþeo hif
peorðeþ. þær ræj buton unapimedlican fe-
þum. ȝixtene þuþend monna. ȝ eahta hund
eoþedmanna ealle mid hefe ȝeatrum ȝe-
15 ȝepede. ȝ pe þa þær ȝenoman feorþ hund
elpenda. ȝ on þam ufan ȝtoden ȝerærnode
ȝeytan. ȝ þa ȝorðar ȝ þa ȝeylfaþ on him
bænon þa elpendaþ þe ȝa byrþigton on ȝto-
ðan ærteþ þon pe ȝa cýnelican bujh roþreþ
20 mid upum ræpnum metdon. Ond hif healle

Folio 106. verso.

[ȝ] cýnelican ȝefeto hif ȝcearedon þar ƿæ[n-]
[o]n ȝylðene columnan ȝriðe micle ȝ tƿu[m-]
[l]ice ȝ færte. ȝa ræpon unmetlice ȝneate
he[ah]nijre upp. ȝara ræj þe pe ȝejumdon
5 [þ]æm ȝemetete cccc. þa rægaj ræpon eac
[ȝyl]ðne mid ȝylðnum þelum anæglede ȝin-
[ȝne]r ȝicce. Mid þy ic ȝa polde ȝeoþnicor
þing ȝereon ȝ fuþidori eode þa ȝereah ic
[ȝ]ylðenne ȝingeaþð ȝnumliene ȝ færtlic-
10 [n]e. ȝ þa tƿigð hif honȝodon ȝeonð þa colum-
nan. ȝa ȝundþroðe ic þær ȝriðe. ræpon in þæm
ȝingeaþðe ȝylðenu leaf ȝ hif hon ȝ hif rært-
[m]aj ræpon cƿiȝtallum ȝ ȝmaragður eac þ

- gimcyn mid þæm cniſtallum inȝemonig
 15 hongode. Hif bryðbuſaſ ȝ hiſ heahcleofan
 ealle ræfion eoſenan ȝtanum unionib⁹
 ȝ caſbuncul⁹ þæm gimcynnūm ȝriðaſt
 geſraetwode. Utan hie ræfion elpend-
 banum geſorht⁹ þa ræfion ƿundeplice
 20 f[age] ȝ fæſere ȝ cýrƿeſſur ȝtýde. ȝ lau-

Folio 115. ex alieno loco huc retracto.

- .. ce hie utan rƿeſeðon. ȝ gylde ne ȝtýha
 hie utan rƿeſeðon ȝ aƿnaþene ðær in ge-
 monig ȝtðon. ȝ aƿimedlicu ȝoldhoƿd
 þær ræfion inne ȝ ute ȝ monigfealðlicu
 5 hie ræfion ȝ miȝtenlicra cýnna. ȝ monig[e]
 fatus ȝimmijcu ȝ cniſtalliſce ծrýnc-
 fatus. ȝ gylde ne ȝtýraſ ðær ræfion fořð-
 boſenne. ſelton pe þær aenig ȝeolfoř fun-
 don. Siðhan ic þa me hæfde þaſ þing eal[le]
 10 be gepealðum. þa pilnode ic inðeum inn-
 pearðe to geſeonne. ða be crom ic on
 caſpiam þ lond mid ealle mine heſige.
 þa ræſ ðær ȝeo ræſtmbærerterte eoſhe
 ȝær ȝeodlondær. ȝ ic ȝriðe ƿundraðe þa ge-
 15 ȝæligneſſe ȝær eořðan ȝ ic ȝriðe ƿund-
 raðe þa geſæligneſſe ȝær eořðan ȝ ic
 eſne geſeonde in minum mode geojn-
 licor ȝa lond ȝceapigean polðe. þa ȝæſ-
 don uſ ȝa biȝengean þær londær þær
 20 pe uſ ƿaſnigian ȝcoldon prið þa [ate-]

Folio 115. verso.

[I]ice cýnd næðrena ȝ hriſra pildeora þy.
 .. onða beſromon. þærna mæneðo in ȝiljum
 ȝnum ȝ denum ȝ on ƿudum ȝ on ȝeldum eaſdirgeað

- J in jtan holum hie jelpe dīglað. Ac hƿæþre
 5 [m]a ic polde þāem ƿreccnan rege J jīðfatum
 þoeran. Ðonne þāem ȝehýlþrum reðum to ðon
 [þ þ]one ƿleondon. ƿorþum. of þāem ȝeþeohte. þ
 [ic] hine ȝemette ær he on þā ƿerþenu midban-
 ȝearðer ȝefluge. Ic me ða mid ȝenom. cc.
 10 laðþeora. J eac. l. þe ða ȝenþan reðaſ cuðan
 þara jīðfato. Ða ƿerðe pe in aðuþteſ monþe
 þurh þa peallendan ƿond. J þurh þa pædlan
 jtope ƿætneſ. J ælceſe ƿætan. J ic meðe
 ȝehet þāem uſ cuþlice ȝelæðdon þurh þa
 15 uncuðan land. inðie J með polde mid mi-
 ne heþige on ƿund ȝelæðdon. in patþiacen
 þ lond J jīðfæſt ic pilnade þ hie me ȝelæð-
 don to þam ծioðlum ȝodþeþþýrhūtum.
 Ða þonne ƿundeplice of ƿunnan ƿætop-
 20 cýnne J of hiſ leafum J of hiſ ȝlyſe. þær

Folio 116.

ƿætoper ƿunnon J jpa eac to ȝode pebbe
 ƿæſon J ƿorhtan. ac hie þa londliode ƿioloðe
 ma uſta ƿeonda pillan to ȝeþremmanne
 þonne uſne. ƿorþonþe hie új ȝelæðdon
 5 þurh þa lond þe þa unapeñneðlican cýn næð-
 nena J hƿiſra ƿildeoja in ƿæſon. Ða onȝeat
 ic jelfa J ȝeſeah of dæle þ me þa eañfeðu
 becroman : Fori þon ic ær ƿorplet J ne ȝý[m-]
 de þara nýtlicra ȝeþeahta minna ƿrecon[ða]
 10 J þaria monna þe me þ logon þ ic þāem reðum
 ƿerðe : Ða bebead ic minum þegnum J hie
 het þ hie mid heora ƿærnum ȝeþeðen. J
 mid þy heþige ƿorðfæſdon. J hie eac ƿylce
 þ min ƿeoƿod J þa minne þegnaſ J eal min heþi
 15 ȝoldeſ J eoſcnan ƿtane þ hie ȝeheþigad. J ȝe-

numen hæfðon micel ȝemet mid him rægon
⁊ læðdon. Ȥor þon hie pendon ⁊ onþreðon
ȝif hie hit behindon ȝopleton þ hiopa fýnd
hit þonne ȝeaðollice ȝenomon ⁊ onþeȝ
20 aleðdon. Ond eȝne ȝriðe þa mine ȝegnaj.

Folio 116. verso.

[ȝ] min peorod ræg ȝepelȝod þ hie uneðe
[e]alle þa býrðene þæg ȝoldeȝ mid him abe-
[n]an ⁊ alæðan meahton. Spelce eac heora
pæpena noht lýtel býrðen ræg Ȥor þon
5 eal heora pæpenu þæna minra ȝegna. ⁊
ealleȝ mineȝ peorðeȝ ⁊ heñigeȝ ic hie mid
[ȝ]ýlðenum þelum beryngean. Ond eall
[m]in peorod ræg on þa ȝelicneȝje tungleȝ
[o]ððe ligite Ȥor þærne micelniȝje þæg ȝoldeȝ
10 [h]it ȝcan ⁊ bejhþe. ȝoran ȝra ýmb me
[u]ton mid ȝrýmme ⁊ heþebeacen ⁊ ȝegnaj
beþoran me læðdon. Ond ȝra micel pun-
doȝ ⁊ ræfereȝien ræg mineȝ peorðeȝ on
ȝægerniȝje oþer ealle oþre ȝeoðkýningaȝ
15 þe in midðanȝearðe ræjon : ða ȝceapeðe
ic ȝeolfa ⁊ ȝereah mineȝ ȝerælineȝje ⁊ min
pulðor ⁊ þa ȝromniȝje minje iugusðe
⁊ ȝeræligniȝje mineȝ liþer þa ræg ic hƿæt
hƿugo in ȝeþean in minum mode aha-
20 þen. ac ȝra hit oft ȝeræleð on þæm

Folio 117.

ȝeljan ȝingum ⁊ on þæm ȝerunðrum þæt
ȝeo rýnd ⁊ ȝio hiop hie oftton cypreð. ⁊
on oþer hƿor ȝe[n]ð. þa ȝelomp uȝ þæt pe
puðdon eaþfoðlice mid þuȝt ȝerenc-
5 te ⁊ ȝeræcte. ðone þuȝt pe þonne ea-

ƿoðlice abærion ᷂ aƿærjndon. þa ræf haten
 ƿeferum min þeȝn. ƿundr ƿa ræter man[is]um
 holan ȝtane ᷂ ƿa mid ane helme hloð hi[te]
 ᷂ me to bƿohte. ᷂ he ȝylfa þurjti ræf je
 10 min þeȝn. ᷂ hƿæþre he ȝriðor miner ƿeorejer
 ᷂ geȝynto ƿilnaðe þonne hiȝ relfer. þa he
 þa ȝ ræter me to bƿohte ȝra ic ær ȝæȝðe
 þa het ic min ƿeorið ᷂ ealle mine ðuȝuþe
 to-jomne. ᷂ hit ƿa befojan heora ealra
 15 onȝyne neðer aȝeat. ȝy læf ic ðrunc
 ᷂ þone minne þeȝn ȝyrrte ᷂ minne heþe
 ᷂ (rasura) ealne þe mid me ræf. Ond ic ƿa
 befojan him eallum heþede ƿeferjer
 ðæðe þær miner þeȝnejer. ᷂ hine befoja[n]
 20 hioja ealra onȝione mid ƿeoȝreorðum

Folio 117. verso.

ȝýfum ȝeȝeafeðe ƿorl ȝære ðæðe. Ond ƿa
 mid ȝy þe ȝ min ƿeorið ȝehýrted ᷂ ȝerstilleð ræf
 ƿa ƿeoriðon pe ƿorl ȝy ƿeȝe þe pe ær onȝunnon.
 ȝa næf long to þon in þæm ƿerȝenne ȝ pe to ju[m-]
 5 ƿe eā ƿroman on ȝær eā oþre ȝtōð hƿeoð
 ᷂ ƿin ȝreor ᷂ abieȝ ȝ ȝreopcýn unȝemetlicre
 ȝnýto ᷂ micelnyȝre ȝy clýre ƿeox ᷂ ȝriðode.
 [ȝ]a pe to ȝær eā ƿroman. ȝa het ic ƿorl ȝæm
 [un]aȝeȝneðlican ȝurjte þe mejelȝum ȝetengre
 10 ƿær ᷂ eac eallum minum heȝige ᷂ þæm nýtenum
 þe uȝ mid ƿæriðon mine ȝýrð neȝtan ᷂ ƿician
 mid ȝy pe ȝa ȝepicod hæfðon ȝa ƿolde ic minne
 ȝurjte lehtan ᷂ celan. ƿa ic ȝ ræteri beȝðe
 ȝa ræf hit bitempre ᷂ ȝumþre to ðrincanne
 15 ȝonne ic æfrie aenig oðer beȝðe. ᷂ noȝþer
 ne hit je mon ðrincan meahtr ne hiȝ aenig
 neat onbitan ne meahtr. ƿa ræf ic ȝriðe

on minum mode ȝeneþreð ȝor ðæm ðumbum
 [n]ýtenum. ȝor þon ic ƿijte þ men ýhelicor
 20 meahton þone þurh aƿefnan þonne þa

Folio 118.

nietenu. ræj þæna ȝeðerþota nietena mi-
 cel mænigeo mid me. ȝ micel mænigeo el-
 penda þa þe gold ƿæzon ȝ læðdon. unȝemet-
 lice micelniȝje. ȝuȝend ȝ tpa þuȝenda hoj-
 5 ja ȝ cccc. buton þæm eorða. ȝ xx. þuȝen[ða]
 ȝeþena. þonne ræj ȝriðde healf ȝuȝend mula
 ðe þa ȝeamaȝ ƿæzon. ȝ xxx. þuȝenda eal
 ȝapena ȝ oxna þa ðe hƿæte bæron tpa þu-
 jenda olfenda. ƿif hund hƿyðra þapa þe mon
 10 ðæȝhpamlice to mete ðyðe. ræj unƿim
 ȝetæl eac þon on hojsum ȝ on mulum ȝ on
 olfendum ȝ on elpenðum unȝemetlice
 mænigeo uȝ æftær ȝeþde. ealle þa ræpon
 mid unafreñedlice þuȝte ȝerpencte
 15 ȝ ȝeræcte. ȝa men þonne hƿilum hie
 iƿen ȝeloman liccðan hƿilum hie ele
 býrðon ȝ on þon þone ȝrūmman ȝuȝt
 celdon. Sume men ȝonne of hioha ȝeo-
 me þa ƿætan ȝor þæm nýðe ȝigðon. Seo
 20 ƿiȝ ræj þa mine on tpa healfa uneþe

Folio 118. verso.

æþerjæt be minre ȝeolþre niðþeaþre [þanne mi-]
 [n]ej ȝeoþodej. ȝet ic þa ælcne mon hine
 mid hiȝ ƿærnum ȝeȝerjan ȝ ȝajan ȝorð ȝ ȝæt
 eac ȝajtlice bebead ȝæt je mon je ne ƿærje
 5 [mi]ð hiȝ ƿærnum æftær hýrðriȝon ȝeȝerned. ȝæt
 [h]ine mon ȝcolðe mid ƿærnum acpellan. ȝa
 [p]unðreðon hie ȝriðe ȝor hƿon hie þa hefȝ-

[n]ejje ʃ micelniſſe ʃara pærna in jpa miclum
 þurjte befan jcoldon. þær nænig feond
 10 ne æteorðe. Ac ic riſte hƿæþre þ uſe fof
 ʃ jriðfæt pæſ þurh þa lond ʃ jtope. þe miſren-
 liſha cýnna eajðung in pæſ. næðrena ʃ miſ-
 ja píldeora. Onð pe ðe þær londeſ unglea-
 pe ʃ unriſe pæron. þurh ic ʃonne ſemninga
 15 hƿelc eajþeðo on becpome. Feſdon pe
 þa foſð be þær eā oſſe. ʃa pæſ reo ea[h-]
 toðe tīd dæger. þa croman pe to ſumre
 býnig. reo bujh pæſ on miðre þær eā in
 anum eglonde ȝetimþreð. pæſ reo bujh
 20 mið þý hƿeode ʃ tneop cýnne. þe on þær

Folio 119.

ea oſſe peox ʃ pe æji bi[pp]iton ʃ rægðon aſe[tt]
 ʃ ȝerorht. ʃa ȝerapon pe in þær býnig ʃ on
 geaton mennice men ſea heal; nacode ea[jn-]
 diȝende. ʃa hie þa úr ȝerapon hie ſelje ſon[a]
 5 in heora hujum deagolllice hie miðan. ʃa p[il-]
 naðe ic þara monna onjýne to ȝejeonne.
 þ hie úr feſſe pæter ʃ jpete ȝetæhton. Mið
 þý pe ʃa longe biðon ʃ úr nænig mon to polde
 þa het ic ſea ſtræla ſendan in þa bujh in-
 10 nan to þon gíſ hie hiepa píllum úr to noldon
 þ hie foſ þæm ege þær ȝeſeohter neðe jcol-
 don. ʃa pæron hie þý jyððor aſýrlhte ʃ hie
 faſtør hýððan. þa het ic .cc. minja þeȝna
 of ȝneca hejzige leohtum pæpnun hie
 15 ȝegýrpan. ʃ hie on ſunde to þær býnig
 foſon ʃ jrumman oſſe. æftein þær eā
 to þæm eglonde þa hie ʃa hæfðon feorðan
 dæl þær eā ȝeſrummen. ʃa becpom
 ſum onȝnijlic riſe on hie. þ pæſ þonne

20 mepa mengeo on onrione majan Ȑ un-

Folio 119. verso.

[hý] þlicpan þonne ða elpendaſ in ðone ȝr[unð]
þær ea Ȑ beþeoſ ða ýða þær pæteþerj þa
men beþencte Ȑ mid heora muðe hie jl[u-]
[ȝ]on Ȑ bloð ȝodon Ȑ hie ealle ȝra fonnamon.

5 [ȝ] uþe nænig ríſte hƿær hioþa æni crom.
ða pær ic ȝriðe ýþre þæm minum laðþeo-
rum. þa uſ on ȝrýlce ȝrecennijra gelæd-
don het hieþa ða beþcuſan in þa eā. l. Ȑ c.
Ȑ ȝona þær Ȑ hie inne pæron ȝra pæron
10 þa nicoþaſ ȝeaþre ȝobruðon hie ȝra
hie þa oðre ær býðon. Ȑ ȝra þicce hie in
þær ea apeollon ȝra æmettan ðam
cnaſ. Ȑ ȝrýlce unjum heora pær. þa het
ic blaþan mine býman Ȑ þa fýrð ȝapan.

15 þa hit ða pær ȝio endleſte tido þæzeſ
Ȑ pe ȝorð ȝefdon. ða ȝerapon pe men
æfþer þær eā ȝapan. hæfðon of þæm
hneode Ȑ of þæm tneor cýnne þe in ȝæ-
ne eā ofþe ȝtoden on ȝcippijan ȝe-
20 ƿorht þ hie on uþan ȝæton. þa men

Folio 120.

mid þý pe æfþer ȝerjcum pætre hie ȝri-
non. þa onþrapedon hie uſ Ȑ ȝædon hƿær
pe hit ȝindan mehton in hioþa ȝereorðe
Ȑ cƿadon þ pe ȝundon ȝumne ȝriþe mice[1-]
5 ne meþe in þæm pære ȝerjcs pætrej Ȑ ȝrete
ȝenoȝ. Ȑ þ pe ȝenoȝ ȝaðe to þæm becpoma[n]
ȝif pe ȝeornfulle pæron Ȑ þa ȝor þæm þin-
ȝum ȝra monigra ȝerþencnijra þ pe ealle
þa niht ȝerðon mid þurhþe ȝeræcte

- 10 ȝ mid uja pæpna býþenum ȝrīðe ȝejpenc-
te. ȝ ofej ealle þa niht ðe pe ȝefjdon þ uj
jýmle leon ȝ bejan ȝ tigrur ȝ paþduj ȝ pul-
faj [ȝ] uje ehstan. ȝ pe þæm ȝrðtodon. þa ðy
æftoran dæge ða hit pær reo eahtoðe
- 15 tīd dæger. þa cromon pe to þæm meore
ðe uj mon ær ȝorðaðe. þa pær he eall
mid puðu bepeaxen mile bþæðo. pær
hpæþre pez to ðæm pætne. ða pær ic ȝe-
feonðe þær ȝretan pætne ȝ þær ȝerjcs-
- 20 an ȝ þa jona minne þuñjt ærejt ȝelehte
13. Addidi ȝ.

Folio 120. verso.

- [ȝ] a eal min peorð. ða het ic pætƿigēn
[ȝ]ona uje hōrj ȝ uje nietenu eall pæron
hie ȝrīðe mid þuñjte ȝorðnumene. ða het
[1]c riuððan jona þa fýrd pician. pær reo pic-
5 ȝtop ða on lengo .xx. ej fuþlonga longz. ȝ
jra eac in bþæðo. Siððhan hie þa ȝepi-
cod hæfðon þa het ic ceorðan ða beappað
[ȝ] hōne puðu fýllan þ monnum pæne þý eþ-
ne to þæm pætne ȝriþe to ȝanganne.
- 10 ȝ to þæm meore þe pe býgericod hæfðon.
þa het ic ða ȝejamnian eall þa uje hōrj
ȝ nietenu ȝ elpendaj ȝ hie het ȝebjringan
on midsum þæm ujum picum. ȝ betrih þæm
ȝeteldum. þý lær hiofa ænig tolone[n]
- 15 puðde. ȝor þon ȝr pær uncuð hpæt uj on
nihtlicum fýrjte ȝerælde. ȝ þa het
ic eac of þæm puðo þe þær ȝefylled pær
þ mon fýrj onaælde. riu fýrd þe mid me
pær þa diðon hie jra. ȝ þa ðær onaældon
- 20 þuñjend fýra ȝ eac fýr hund. ȝor þon

Folio 121.

ic [pend]e gif uſ on niht uncuðer hƿær on
becpome þ pe hæfdon æt þær fýne leoh[τ]
⁊ fullaſte. þa pe þaſa fýna hæfdon onæ-
ledr ƿaſela ƿaſa uſ þa ðuhte. þa bleop
5 man mine býman ⁊ ic mete þigde ⁊ eall
min fýrð ƿaſa dýde. ræſ hit þa an tīd to
æſeneſ. ⁊ þa het ic onbæſnan ðaſa gýl-
denra leohtſato þe ic mið me hæfde
t̄pa þuſendo. þa to ſoſan monan upgōn-
10 ge þa cromon þærſi ſcorſioneſ þ rýmcýn
ƿaſa hie ær ȝepunelice ræſon þærſi ræſer-
ſcieperſ. ræſ þærſa rýrma micel mænegeo
⁊ heora ræſ unþum ⁊ hie ȝyrðe on þa uſe r̄c-
onettion ⁊ in þa feollon. ða ærſter þon crom-
15 man þær hojneðe næðjan caſaſtiſ þ
næðeſcýn. þa ræſon ealle miſrenliceſ
hicerſ. Fop þon hie ræſon ſume neode ſu-
me blace ſume hƿite. ſumum þonne
ſcinan þa ſcilla ⁊ lixtan ȝyldce hie
20 ræſon gýldene. þonne mon on locode

Folio 121. verso.

þ lond hleoðnaðe ſor þaſa rýrma
[hpi]ſt lungē. ⁊ uſ eac noht lýtel ege ȝnom
[hi]m ræſ. ac pe þa mið ȝcýlðum uſ ȝcýlðan ⁊ eac
mið longrcearſum ȝreñum hie ȝlogan ⁊ cpeal-
5 don monige eac in fýne ȝorbuñnon. þaſ
ðing pe þuſ ðruȝon þ pe ƿaſa ƿið þam rýrmum
f[eo]htan ⁊ punnan hƿuſi t̄pa tīda þær nihte.
[ju]oðjan hie þa rýrmaſ hæfdon onðruncen þær
ræſterſ þa ȝepiton hie þonon. ⁊ uſe none ehton.
10 ða ræſ reo þniðde tīd þær nihte þa polde
pe uſ ȝeſerſtan þa cromon þærſi næðjan eft

- pundēplieſjan þonne ða oþne pæſon ʃ egej-
licjan. þa hæfdon tu hæfðo ʃ eac jume hæf-
don þneo. pæſon hie pundēplieſne micelniſſe.
- 15 pæſon hie jpa gƿeate jpa columnan ʃ eac
jume uphýrjan ʃ grýttjan croman þa
rýmaſ of þæm neah ðunum. ʃ jcrafum þi-
ðer to þon ʃ hie ʃ pæteſ ðrincan poldon.
Eodon þa rýmaſ ʃ jcluncon pundoplise
- 20 pæſon him þa brieoſt up ȝepende ʃ on ðæm

Folio 122.

- b[ac] ȝeeodon. ʃ a jpa hie hit ȝeforan ȝelice
mīd þæm jcellum ȝelice mīd ðe muþe ða eoñðan
fliton ʃ tæſon. hæfðon hie þa rýmaſ þrie
rlí[ɔ]te tungan ʃ þonne hie eðeðon þonne
- 5 eode him of þy muðe mīd þy oþðe jþylce býr-
nenðe þecelle. pæſ þæra rýma oþð ʃ eþung
jþrðe deaðbejenðe ʃ ætejnne ʃ fōr liora þæm
þolbejenðan oþðe moniȝe men jþulton.
rið þiȝrum rýmmum pe fuhton leng þonne ane
- 10 tīde þærne nihtæ. ʃ hie þa rýmaſ acpealðon
.xxx. tīȝ monna þærne fýrðe. ʃ minna aȝen-
ja þeȝna xx. ða bæð ic þa fýrðe hƿæþje
þ hie hæfðon ȝðð ellen þara ȝinga þe uj on
becromon jpa moniȝra ȝejpencnijja ʃ eap-
reðo. þa hit pæſ reo jfīſte tīð þærne nihtæ.
- þa mýnton pe uj ȝejpencan. ac þa croman
þær hƿite león in ȝeaſra ȝelicnijſe jpa
micle ʃ hie ealle jþrðe ȝrýmetendе ȝejðon.
Mīd þy ða leon þýðer croman þa næfðon hie
- 20 rona on uj ʃ pe uj rið him jceland þær ðe pe

Folio 122. verso.

[mih]ton ʃ uj pæſ jþælc ȝejpencnij ʃ j [pelc eap-]
[f]eðo mīd deorūm becýmen in þærne jþeaptan

- niht ȝ in þærne þýrtan. Spelce eac lafonaſ
 þærn croman unmaetlicre micelniſſe ȝ monig
 5 [o]þer riðeoř ȝ eac tigrin' uſ on þærne nihte
 [ȝ b]ara biȝodon. Spelce þær eac croman
 [h]neafemýr. þa ræron in culeſſena ȝelic-
 [n]ejre ȝra micle. ȝ þa on uſe ondylitan ȝre-
 don ȝ új pulledon. hæſdon hie eac þa hreaſe
 10 [m]ýr teð in monna ȝelicneſſe. ȝ hie mid þæm
 þa men pundodon ȝ tæron. Eac ðæm oþrum
 biȝum ȝ ȝerpençnijrum þe uſ on becromon
 þa crom remninga ȝriðe micel ðeoř rum
 [m]ajre þonne þara oðra ænig. hæſde þ ðeoř
 15 þr[1]e hořnaſ on ſorjan heaſde ȝ mid þæm
 hořnum ræſ ezelice ȝerærnod. þ ðeoř
 inðeoř hatad. dentę týpannum.
 hæſde þ ðeoř hořje ȝelic heaſod. ȝ ræſ
 blæceř heopeř. ȝiř ðeoř mid þy ȝe hit þæſ
 20 rætneř onðronc þa beheold hit þa uſe
 picſtope. ȝ þa remninga on uſ ȝ on uſe

Folio 107.

- picſtope ræſde. Ne hit ſor þæm bryñ[e]
 pandode þær hatan lezeř ȝ fýneř þe him ræſ
 onȝean ac hit ofer eall pod ȝ eode. Mid þy
 ic þa ȝetṛýmeðe þ mægen. gneca heþigeř
 5 ȝ pe uſ rið him jcýlban poldon þa hit ofrlod
 ſona minja þegna .xxvi. ane næſe ȝ .lii.
 hit ofrlæd. ȝ hie to loman ȝerenoðe þæt
 hie mec ænigre note nýtte beon [ne]
 meahton. ȝ pe hit þa unforſte mid ȝtħæ-
 10 lum ȝ eac mid longſceaſtum ȝreſum of-
 ȝcotadon ȝ hit ofrlodzon ȝ acpæleðon
 þa hit ræſ ſorjan to uhter. þa æteorðe
 þar polbeſende lýt hƿiteř hioper ȝ

eac miſſenliceſ. pæſ hio on hƿingþriſan
 15 ƿaz. Ȑ monige men ſoŋ heora þæm pol-
 bependan r̄tence ƿulton. mið þære pol-
 bependan lýſte þe þær ƿelc æteorðe
 þa ðær ƿroman eac inðiſce mýr in þa
 ƿýrð in foxa ȝelicniſſe [ac ma]na heora
 20 micle Ȑa þonne uje ſeþenþotniſtenu

8. note nýtte *delendum alterum.*

Folio 107. verso.

etan Ȑ punðedon Ȑ monige ſoŋ hioſa
 punðum ƿultan. þara monna hit þon-
 ne ælc ȝebigðe þeah hie heora hƿelc-
 ne ȝepundðan. Ȑa hit pæſ to ſoŋan
 5 Ȑæger þa ƿroman þær þa fuȝelaſ. nocti-
 copaceſ. hatton. pæſon in pealhhaſo-
 ceſ ȝelicneſſe. pæſon hie þa fuȝelaſ
 [ȝ]juneſ hiopeſ. Ȑ him pæſon þa nebb Ȑ þa
 [c]lea ealle blace. þa fuȝlaſ ýþræton
 10 eallne þone oſer þær meſeſ. Ȑ þa fuȝlaſ
 uſ næniſe laðe ne ýple ne pæſon. ac
 hie þa ȝepunelican ƿixaj. þe in þæm meſe
 pæſon mið hioſa cleam upruſon Ȑ þa
 tæſon. Ȑa fuȝlaſ þa pe hie ne onpeſ
 15 ƿleſdon ne him lað Ȑydon. ac hi himrel-
 ſe eft ȝepiton þonon. þa hit Ȑa on
 moþendæg pæſ Ȑa het ic ealle mine
 laðþeopar. þe meſ on ƿelc eaþfeðo ȝe-
 laðdon het hie þa ȝebindan Ȑ him þa
 20 ban Ȑ ƿconcan ƿorþpecan. Ȑæt hie

Folio 108.

on niht pæſon ƿnom þæm ƿýrmum aþo-
 zone. þe þ pæſer ƿohton Ȑ ic him het

eac þa honða oþaheapan. þi hie be ȝe-
rýhtum þer ƿitej ƿite ðruȝon. þe hie
5 ær hiðra þoncej uj onȝelæðdon ȝ [e-]
bþohton. Ðet ȝa blapan mine býman
ȝ þa fýrd ȝaran ȝorð þy ƿege þe pe ær on-
gunnen hæfðon. ȝoran pe ȝa þuȝh ȝa ȝær-
lond. ȝ þuȝh þa unȝefepenlican eoȝhan.
10 þa ƿær þær ejt ȝejomnað micel fýrd. m[e-]
diȝra monna ȝ þærla elneorðizna þe
ȝa lond buðon. ȝ pe þa ƿið þæm ȝefuhton.
Míð þy pe þa uj ejt onȝeaton ȝaran ȝe-
feohȝ topeajð ȝ maþe ȝepinn. ȝa ȝopleto[n]
15 pe þa ȝneccnan ƿegaj ȝ iðfato ȝ þa ȝæm ȝel-
jan pe ȝerðon. Onð ȝra míð mi-
ne ƿerode on ȝunde in patricacen þi lond
pe becpoman míð ȝolde ȝ oþrum ƿæolum
iþrðe ȝepelȝode ȝ hie uj þær ȝne[onð-]
20 hice ȝ luþlice onþengon. míð þy pe þa

Folio 108. verso.

ejt of þæm londe ȝoron of patricia-
cen. ȝa becpoman pe on þa londȝemæjho
[m]eðo ȝ ƿerjra. þa pe ȝær ejt eðniþunȝa
[h]æfðon micel ȝeþeoht. ȝ xx. ȝaȝa ic
5 ȝær míð minje fýrðe ƿið him ƿicode
iþoðhan pe þa ȝonor ȝerðon þa ƿær hit
[1]n ȝeoȝon nihta ȝæce. þi pe to þæm londe
ȝ to ȝærle ȝtore becpoman. ȝær ƿorlja
ȝe cýning míð hir fýrðe ƿicode. ȝ he iþrðe
10 ȝær londej ȝærtenum ȝtropode ȝonne
hir ȝeþeoht ȝ ȝepinne. þa pilnade he þ
he me cuðe ȝ mine ȝegnaȝ. þa he ȝær ȝær-
ȝen ȝ axjøðe ȝnom ȝæm ȝeñendum minja
ƿicjtor. þa ƿær þi me ȝejæð þi he pilnade

15 me. to cunenne Ȑ min rēfōd. Ȑa alēde ic
minne þyne gýrýlan Ȑ me mid uncuþe
hƿæzle Ȑ mid lýþellice ȝepelan me ȝe-
ȝeneðe. r̄pelce ic pæne hƿelc folclic
mon Ȑ me pæne mete Ȑ pinej þearf þa

[*Hæc habet pagina versus undeviginti.*]

Folio 109.

ic pæf in þæm picum rōfōr Ȑpa ic æf ræde
Ȑa rona Ȑpa he me þæf geahrōðe Ȑ him mon
rægðe þ þær mon cýmen pæf of alexandri
heþepicum. þa het he me rona to him læðan.
5 Mid þy ic þa pæf to him ȝelæðed þa ȝræg[n]
he me Ȑ ahroðe hƿæt alexandri je cýning
ðýðe Ȑ hulic mon he pæne Ȑ in hƿylceje Ȑldo.
Ȑa býrmjōðe ic hine mid minum ondþrapum
Ȑ him ræde þ he ȝoþealðod pæne Ȑ to þær eald
10 pæne þ he ne mihte elcof ȝeþeafmigian
buton æt fýre Ȑ æt ȝlæðum. þa pæf he
rona ȝriðe ȝlæð Ȑ ȝeþeonðe þaia minra
ondþrapo Ȑ rōfða. ȝor þon ic him ræde þ
he Ȑpa ȝoþealðod pæne. Ȑ Ȑa cræð he eac
15 hu mæg he la ænige ȝeþinne ȝrð me ȝro-
pan Ȑpa ȝoþealðod mon. ȝor þon ic eom
merelf ȝeong Ȑ hƿæt. þa he Ȑa ȝeornlicor
me ȝrægn be hir ȝingum. Ȑa ræde ic þ ic hir
ȝinga feola ne cuþe Ȑ hine ȝeldon ȝeþa-
20 pe Ȑone cýning. ȝor þon þe ic pæne hir

Folio 109. verso.

[þ]egnef mon Ȑ hir ceapef heoþde Ȑ pæne hir
eoþbiȝenȝa. þa he Ȑa ȝorð ȝehýrðe
Ȑa ȝealðe he me ȝeþrít Ȑ ænne epiȝ-
tolan. Ȑ me bæð þ ic hine alexandri þæm

- 5 [k]ýninge aȝeaþe ȝ me eac mede ȝehet
ȝif ic hit him aȝýfan polðe. ȝ ic him ȝe-
het þ ic ȝra ðon polðe ȝra he me bæð.
[ȝr]a ic ȝa ȝonon ȝeritén ræþ ȝ eft cƿom
to minum heþepicum. ȝa æȝþer ȝe ær
10 ðon he ic þ ȝerriut ȝæðde ȝe eac æfþer
ȝon. þ ic ræþ ȝriðe mid hleahtre on-
ȝtýred. ȝaȝ ȝing ic ȝor ȝon he recȝe
maȝiȝter. ȝ olimpiade minre medeþi
ȝ minum ȝerriȝtjum. þ ȝe ȝehýðon
15 ȝ onȝeaton ȝa oþerhýȝdlican ȝedýl-
tiȝneȝre ȝær elneorðgan kýningeþ.
Hæfð ic ȝa ȝær kýningeþ ȝic ȝ hiȝ ȝær-
tenu ȝerceapod he he mid hiȝ fýrde
inȝefaren hæfðe. ȝa ȝona on moȝ-
20 ne ȝær ȝa eode ƿorþruȝ ȝe kýning

Folio 110.

- me on honð mid ealle hiȝ ȝerðe ȝ ծuȝoþe
ȝa he hæfðe onȝieten þ he ƿið me ȝe-
pinnan ne meahþe. Onð of ȝæm ȝeonð-
rcipe he uȝ æji betƿeonum ræþ þ he ȝeoð
5 ȝan ræþ me ȝneond ȝ eallum ȝneca heþi-
ȝe ȝ min ȝerfera ȝ ȝerfylcea. ȝ ic him ȝa
eft hiȝ ȝice aȝeaþ ȝ ȝa ȝærne unƿendan
aȝe ȝær ȝice ȝ he he himȝeolþa nænigey
ȝice ȝ ne pende. þ he ȝa me eall hiȝ ȝold
10 honð aȝteorðe. ȝ he ȝa æȝþer ȝe mec ȝe
eac eall min ȝeriod mid ȝolðe ȝerelȝode.
ȝ heþculij ȝelicneȝre ȝ libri ȝaȝa ȝreȝea
ȝoda he buta of ȝolðe ȝeȝeat ȝ ȝeroȝ-
hþe ȝ hie butu ajette in ȝæm eajcðæle
15 miððanȝeaþdej : ȝa polðe ic ȝitan hƿæ-
þer ȝa ȝelicniȝta ræpon ȝegotene eal-

le ƿra he ræde. het hie þa þurhborian.
 þa ræpon hie buta of ȝolðe ȝezotene
 5 ða het ic. eft þa ȝýrlo þe hnoja mon þon[ne]
 20 cunnode mid ȝolðe ȝorþýrcean ȝ afýllen

Folio 110. verso.

[J ea]c þa ȝæm ȝodum bæm onjæzðnijje on-
 [r]æcðan. þa ȝerðon pe ȝorð ȝ polðan ma-
 yndærlicna ȝinga ȝereon ȝ ȝeeapian ȝ
 mæjelicna. ac þa ne ȝerapon pe ƿra ƿra
 5 [p]e þa ȝerðon noht elleſ buton þa ȝer-
 tan feldar ȝ ƿudu ȝ ծuna be þæm ȝaprec-
 ge. ða ræpon monnum unȝerðe ȝor-
 ȝilðeojuum ȝ ƿýrmum. þa ȝerðe ic hƿæþþe
 be þæm ræ to þon ȝ ic polðe cunnian mea-
 10 hte ic ealne midðanȝearð ȳþrepan
 ƿra ȝaprecȝ beligeð : Ac þa ȝægdon me
 þa londbiȝenȝan ȝ re ȝæ ræne to þon
 ȝioȝtre ȝ re ȝaprecȝ eall. ȝ hine nænig
 mon mid ȝeƿe ȝerjan ne meahṭe.
 15 Ond ic þa ȝyngtpan dælaj midie
 polðe ȝeonðþejan ȝy lær me oþiht in
 þæm londē beholen oððe bedeȝleð
 ræne. ða ræj ȝ lond eall ƿra pe ȝerðon
 aðriȝad ȝ ȝien ȝ cannon ȝ hƿead-
 20 ȝæteju. ða crom þær ȝemninga ȝum

Folio 111.

ðeoþ of þæm ȝenne ȝ of ȝæm ȝartene. ƿæ[ȝ]
 þæm ðeoþe eall ȝe hƿýcȝ acægloð ȝpelce
 ȝnoda hæfðe ȝ ðeoþ ȝeonopealȝ heafð
 ȝpelce mona ȝ ȝ ðeoþ hatte. quasi caput
 5 luna. ȝ him ræpon þa bƿeoȝt ȝelice nie-
 cnej ;bƿeoȝtum. ȝ heajðum toðum ȝ miclum

hit rær gegeþred ⁊ geþeþed. Ond hit þa þ
ðeoþ ofþloþ mine þegnar trezen. Ond pe
þa þ ðeoþ norþer ne mid rære geƿundrigan
 10 ne meahþe ne mid nænige ræpne. ac pe
hit uneaþe mid ƿrejjnum hamejum ⁊ ƿlec-
gum geþylðon ⁊ hit ofþeoton. Ða becpo-
man pe ƿyðhan to þæm ruðum inðie ⁊ to þæm
ýtēmejτum ȝemæjum þær londes ⁊ ic þa
 15 het þa fýrð þær pician be þær ea he bi-
ƿicmon hatte ræpon þa pic on lengo .l.
ƿurflanga long ⁊ ƿra eac in bñæðo. pol-
don pe þa to upum ƿræjendum ƿittan. rær
hit þa ƿeo endlefste tīd dæger þa rær
 20 remninga geboden þ ræpnu noman. ⁊

Folio 111. verso.

[ȝe]tiołoden. ⁊ uj rære micel þearf;
[þ] pe uj ƿeyldan. þa dydon pe ƿra ƿenþon
to ujjum ræpnum ƿra uj beboden rær.
Ða cƿom þær micel mængeo elpenda
 5 of þæm ruðo unȝemetlic reorod þara
ðiora. Cƿoman hie to þon ƿyðer þ hie
on ða ƿne pīc ƿeohtan. þa het ic ƿona þa
[h]orj geƿpan ⁊ eorðmen hleapan up. ⁊
[h]et geniman ƿrina micelne ƿræð ⁊ ƿri-
 10 ƿan on hoƿrum onȝean þæm elpendum.
ƿorþon ic ƿiȝte þ ƿrīn ræpon ðæm ðeorūm
laðe. ⁊ hiðra ƿymð hie meahþe afýrhþton
⁊ þa ƿona þær þa elpenda. Ða ƿrīn geƿapon
þa ræpon hie afýrhþte. ⁊ ƿona on þone
 15 ruðu geƿiton: Ond pe þa niht on þær
picjtorpe geƿundlice ƿicodon. ⁊ ic hæfde
mid ȝærtena geƿærtnad þ ƿyð norþer ne
ðeoþ ne oðer earfæðo ƿceððan meahþen

ða hit þa on morȝendæg ræj. þa fejðon
20 pe on oþer þeodlond inðia. ða croman

Folio 112.

pe on jumne micelne feld. ða gejape þær
juȝe riȝmen. Ȑ ræpneðmen ræfion hie ȱpa
juƿe Ȑ ȱpa gehæfe ȱpa ƿilðeoƿ ræfion hie
nigdon ƿota up longe. Ȑ hie ræfion þa men
5 nacod Ȑ hie næriȝe Ȑ hjaæglej ne ȝumdon.
ða ȝ men inðeoƿ hatað iclifafona Ȑ hie
of ðæm neaheum Ȑ meƿum. þa hronfifraeȝ
uptuzon Ȑ þa æton Ȑ be þæm liȝdon Ȑ þ ræteȝ
æfteȝ Ȑ Ȑruncon. Mid þy ic þa polbe neaƿ
10 þa gejeron Ȑ Ȑcearigzon. ða ȝlugon hie
jona in þa ræteȝ Ȑ hie þær in þæm Ȑcān-
holum hýðdon. þa æfteȝ þon gejaron pe
betƿeoh þa ƿudubeaƿpaj Ȑ þa tƿeo heal-
hundinȝa micle mænȝeo. ða croman ȝo
15 þon Ȑ hie poldon uj ƿundiȝan Ȑ pe þa mid Ȑtƿae-
lum hie Ȑcotodon. Ȑ hie jona on ƿeg aƿlým-
don ða hie eft on þone ƿudu ȝepiton. þa
jyððan gejefdon pe in þa perjenn inðia.
20 Ȑ pe þa þær noht ƿundeplicej ne mæplicej
gejaron. Onð pe þa eft in ȝafiacen þær

Folio 112. verso.

[lanð] becroman þanan pe ær fejðon Ȑ pe þær
[ȝ]epicodon be þæm neahƿætȝum Ȑ pe þær uj e
ȝetelð bƿæðdon ealle on æfen. Ȑ þær ræfion
eac ȝýr pel moniȝo onæled. ða crom þær
5 ȝemninga Ȑpriðe micel ƿind Ȑ ȝebraec. Ȑ to
þær unheoƿlic Ȑ ƿind ȝeƿeoȝ Ȑ he þara
uja ȝetelða moniȝe aƿylde. Ȑ he ða eac
[u]jje fehƿerfotniȝetu Ȑpriðe ȝpencte

ða het ic gejomnigān eft þa getelð ğ reamaj.
 10 ealle tojomne. ğ hie mon þa reamaj ğ þa þing
 ðaþa uþa piestora eaþfoðlice tojomne
 þor þæm rindē gejomnode. Ond ða onge-
 hlūpan dene ğ on reaþmoran pe ȝepico-
 dan. Mid þý pe ȝepicod hæfðon ğ uþe þing
 15 eall ȝearo. þa het ic eallne þone hefe þ he
 to ȝrærendum ræte ğ mete þrigde. ğ hie þa
 jra dýdon. Mid þý hit æfenne nealehþe.
 ða ongunnor þa rindar eft reaxan. ğ þ reðer
 bneðun ğ unȝemetlic cele ȝepeox on
 20 þone æfen ða crom þær micel ȝnap ğ jra

Folio 113.

miclum ȝnipðe ȝpelce micel flýr feoll.
 ða ic þa unmaðnijre ğ micelnijre ðær ȝna-
 pej ȝejeah. ða þuhte me þ ic rihte þ he pol-
 de ealle þa piestope ȝorþeallan. ða het
 5 ic þone hefe þ hie mið fótum þone ȝna[p]
 ȝnædon. ğ þýr eall rænon þor neah ȝor
 þærne micelnijre þær ȝnaprej aðræjcte
 ğ acpencte. hƿæþeþe uþ þær ræj anej þin-
 ger eþnej. þ re ȝnap ðær leng ne ȝuneðe
 10 þonne ane tīde. ða ȝona ræj æftej þon
 ȝriðe ȝreaþt polcen ğ ȝenip. ğ þa eac
 croman of þæm ȝreaþtan polcne býrnen-
 de flýr. þa flýr ȝonne ȝeolloð on þa eoñfan
 ȝpelce býrnende þecelle ğ þor þær flýr
 15 býrne eall re feld bojn. ða crafðon men
 þte hie pendon þ þ ræne ȝoda eoþre
 þ uþic þær onbepome. ða het ic eald
 hƿægl to ȝlitán ğ habban ƿið þæm flýr
 ğ ȝcelðan mid. þa ȝeoððan æftej þon pe
 20 hæfðon ȝmolte niht ğ ȝode ȝrðhan

Folio 113. verso.

... ujic þa eaſſeðo fopleton. Þ pe ða
rloðþan butan openum hingum mete
þigdon Þ ujic neſtan. Þ ic þær þa bebýrgde
[minj]a þegna .v. hund þe ðær betƿeoſ ða
5 [rna]raj Þ eaſſeðo. Þ þa fýr þe ûr þær in þæm
[felbu]m onbecpoman þ hie fopruðon Þ dea-
[de] ræpon. Ond þa het ic of þærne ricſtore
rloðþan þa feſd fapan fopð Þ pe þa fopon fopð
[b]e þæm ræ. Þ þær ða hean hoſ Þ dene Þ gaſ-
10 recȝ ðone æthiopia re geſaron. rpelce
eac þa miclan Þ þa mæpon dune re geſa-
ron þa mon hateð eneſioſ Þ þ geſaef libri
þær godær. ða het ic þær inbeſcuſan fop-
roþte men þ ic polde geſitán hƿeſen rlo
15 regeſ ſoð ræpe þe me mon æf be þon rægðe.
þ þær næniȝ mon inȝan mehte Þ eft ge-
ſund æfteſ þon beon nýmþe he mid aſegeñd-
niſſeum meode in þ geſaef. Þ þ ræf eac æfteſ
þon geſyðed in þana monna deaðe. fop þon
20 ðy þniðban dæge hie ƿulton ðær þe hie in

Folio 114.

þ geſeaſ eodon. Ond ic eaſmodlice Þ [eoſn-]
lice bæd þa godmægen þ hie nec ealleſ
midbanzeaſdey kýningz Þ hlaſorð [mid]
hean riȝum gepeoſþeðon. Ond in ma[cedo-]
5 niam ic eft gelædeð ræpe to olimph[ia-]
de minre medeþ Þ to minum geſruſtrum
Þ geſibbum. ða polde ic eft in rafiacen þ
lond fapan. mid þy ic þa feſde mid min[e]
ƿeoſeðe. ða cpoman uj þær on ðæm peȝ[e]
10 tƿeȝen ealde men toȝeaneſ. ða fƿæȝn
ic hie Þ ahjrode hƿeſen hie opiht mæpli[ce]

in þæm londum riȝten. Ða onðjorladow
hie mec ȝ ræȝdon ȝ nære mara reȝ þonne
meahte on týn ðagum geþeran. hƿæþre
15 mid ealle mine peopeðe ȝomod ic hit ge-
þeran ne mehte ȝon ðaia reȝa ne ȝrette.
ac mid ƿeoreȝ þuȝendum monna ic hit ge-
þeran meahte. ȝ ic mærliceȝ hƿæt hƿuȝo
geþape. Ða ræȝ ic ȝriðe bliðe ȝ geþeonde
20 ȝor þæm hiȝta ƿorðum. Ða cƿæð ic eft

Folio 114. verso.

[to] hum ȝ hine ȝp[riðe] lɪðum ƿorðum co[jtnode]
[ȝ]ecȝað la mec ȝit ealdon hƿæt ȝ ȝie
[mærl]iceȝ ȝ micelliceȝ ȝ ȝit mec ȝeha[tað]
ȝ ic þær geþeon mæȝe. Ða ȝyrarode [me]
5 þiora oðer ȝ cƿæð ȝu geþiehȝt kȳ-
[n]iȝ ȝif ȝu hit geþeieȝt. ȝ ȝa tu ȝtio
[ȝ]unnan ȝ monan on ȝndiȝc ȝ on ȝreciȝc
[ȝp]recende. oþer ȝara iȝ ƿærneðcýnneȝ
runnan ȝtio oþer ƿirkýnneȝ ȝ monan
10 ȝtio. ȝ hie geþecȝað þæm men ȝie hie
fjuneð hƿæt ȝodeȝ oþðe ȝyfeȝ him becu-
man ȝceal. Ða ne ȝelýfðe ic him ac pen-
ðe ȝ hi mec onhýcste ȝ on biȝmer ȝæȝdon.
ȝ ic ȝra cƿæð to minum geþeran. ȝin
15 ȝrým iȝ fñom earfe ƿearðe ȝiddanȝea-
ðe oþ ȝ reȝtan ƿearðne ȝ mec ȝuȝ ȝoreal-
ðodon elheoȝðeȝan nu heȝ býȝmerȝeað
mýnte ic hie haton ȝþian. Ða ȝrofan
hie ȝriðe ȝ hie ȝoð ȝæȝdon ȝ noht lugon
20 ȝara ȝinga. Ða polðe ic ȝecunnian

Folio 123. huc revocato.

hƿæþer hie mec ȝoð ȝæȝdon. ȝ mec [þa]
mune geþeran bædon ȝ hie ȝpelcȝ[e cune-]

þo beþceþeðe ne pæron. ac ðæt pe hij
cunnedon hƿæþer hit ƿpelc pæne. ða
5 hit næg̃ micel to geþeþanne. Leno[m]
þa mid mec þreo þuſendo ᷑ foþlet mine
fýrð elcoþ in fajracen undeþ po[þ]re
þæm kýninge ᷑ undeþ minum geþef[um]
ðæg̃ abidon. ða foþan pe ᷑ uþic þa lað-
10 teopas læðdon þuþh þa pæðlan ƿtope
pætþeſ ᷑ þuþh þa unapeñdon lond pil-
deora ᷑ rýrma þa pæron punþeþlicum
nomum on inþiſc gecezeð. Mid þý pe þa
nealehton ðæm þeodlonde þa geþaron pe
15 æzþer ge riſ ge pæpned men mid palthe-
na fellum ᷑ tigriſcum þaþa deora hýdum ȝ[e-]
ȝýrýðe ᷑ nanej oðþejer brycon. Mid þý
ic þa ƿraeȝn hie ᷑ ahjrode hƿelcje ðeode
kýnnej hie pæron. ða onðþrapodon
20 hie mec ᷑ ȝægdon on hiða geþeoðe þæt

Folio 123. verso.

[hie pæj]on inðoſ. pæj reo ſtop þum 7 rýn-
[rum] 7 balzamum 7 necelj ðær pæj ge-
[n]ihtſumniſ 7 eac þ of þærna tƿeora tel-
ȝan peol 7 þa men þær londær bi 7þy liffdon
5 [7 þ]æton. Mid þy pe ða georlhicor þa
[r]ſtore ſceapodon 7 betrih þa beaƿraſ-
eodon. 7 ic ða rýnſumneſſe 7 fæſerneſſe-
je þær londær yndraſde. ða crom je
[b]iſceop þærne ſtore ſyſ togeaneſ. pæj he
10 je biſceop .x. fota upheah. 7 eall him pæj-
je lichoma ſpeaƿt buton þæm toþum
ða pæron hƿit. 7 þa eaſan him þurhþý-
pelode. 7 eaþhjingaſ onhongeðon of
mæniðfealban ȝimicýnne ȝeƿolhте.

15 ȝ pæj mið ƿildeora ȝellum ȝeȝerpeð
 þa he je biȝceop to me crom ȝa ȝrette
 he me ȝona ȝ alette hir leodþeape.
 ȝnaȝn he eac me to hron ic ȝider crome
 ȝ hraet ic þær polde þa onðþrauode ic him
 20 ȝ mec lȳtse ȝeȝeon þa halȝan ȝrlo

Folio 124.

[J]unnan ȝ monan ȝa onðþrauode [he]
 ȝif þine ȝeȝelan beoð clæne ȝirom ȝif-
 ȝehlune þonne moton hie ȝongan in þ[o-]
 ne ȝodcundan beaþo pæj minna ȝeȝep[e-]
 5 na mið me þrio hund monna. þa het [je]
 biȝceop mine ȝeȝelan ȝ hie hiora ȝerci[o-]
 ȝ ealne heora ȝeȝelan him oþadýðon. O[nð]
 het ic æȝhyæt ȝra ðon ȝra he ȝ bebead. [pæj]
 hrt þa ȝio endlefþe tīd ȝæȝej. ȝa bad je ȝ[a-]
 10 ceƿd ȝunnan ȝetl ȝongen ȝorþon ȝunnan
 ȝrlo æȝeþeð onðþraue æt þæm upȝonge
 ȝ eft æt ȝetlȝonge. ȝ ȝ monan ȝnið ȝelice
 ȝra on niht ȝyðe. ȝa onȝon ic ȝeoȝnlicor
 þa ȝtore ȝceapiȝan. ȝ ȝeond þa beaƿpaſ ȝ
 15 ȝtorepu ȝongan þa ȝeȝeah ic þaj balza-
 mum þær betr̄tan ȝtenceſ ȝenoh of þæ[m]
 ȝtorepu ȝtpeallan. ȝ balzamum æȝþeƿ
 ȝe ic ȝe mine ȝeȝelan þær betrih þæm
 ȝniðum noman þærna ȝrlo. þonne pæ-
 20 ȝon ȝa halȝan ȝrlo ȝunnan ȝ monan

Folio 124. verso.

[on mið]ðum þæm oðjum ȝtorepu. mea[h-]
 [ȝ]e beon hundteontigef ȝota ȝip heah. ȝ
 [ea]c þær ȝæjor oþre ȝtorep ȝundeylicre
 [heah]niȝte. ȝa hatað mðioȝ beþronaȝ.

5 [þ]a tƿiora heannijje ic ƿundrada
 [ȝ] ƿraeð þ ic pende þ hie ȝor miclum pæ-
 [ȝ]an ȝ neȝnum ȝra heage ƿeoxon. ȝa ȝæg-
 [ðe] je biȝceop þ ȝær næfne in ȝæm londum
 [ȝe]ȝnej ծiora ne ƿrome ne ȝuȝel ne pil-
 10 ƿeoƿ ne næniȝ ætejn ƿýpm. þ hej ծoƿtæ
 ȝeȝecean. ȝa halȝan ȝemæjno ȝunnan
 ȝ monan. Eac ȝonne he ȝægde je biȝceop
 ȝonne þ exlýprig ƿære þ iȝ ȝonne ȝær
 ȝunnan aȝrjunȝniȝ oðþe ȝær monan
 15 þ ȝa halȝan tƿiow ȝriðe ƿepen ȝ mid micle
 ȝáne inȝtýred ƿæron. ȝor ȝon hie onðre-
 don þ hie hioƿa ȝodmæȝne ȝceoldon beon
 benumene. ȝa ȝohte ic ȝægde alexandær
 þ ic polde onȝægdnijje ȝær ȝecȝan. ac þ
 20 ȝorbead me je biȝceop ȝ ȝægde þ ȝæt næf-

Folio 125.

[ne ƿær] alýfed ænȝum men þ he ȝær æniȝ [ný-]
 ten ƿealde oþþe bloðȝýte ƿoȝhtæ.
 ac mec het þ ic me to ȝaƿa tƿiora
 ȝotum ȝebæðe. þ ȝunna ȝ mone me ȝoȝ-
 5 je onðraraȝe onðrýðum ȝaƿa
 ȝinga ȝe ic ȝrunne ȝioððan ȝaȝ ȝing ȝuȝ
 ȝedon ƿæron. ȝa ȝeraron pe ƿeftan
 ȝone leoman ȝunnan ȝ je leoma ȝe-
 ȝran ȝæm tƿeopum uƿonƿeaȝðum.
 10 ȝa ƿraeð je ȝaceȝð lociað nu ealle up
 ȝ be ȝra hƿylcum ȝingum ȝra ȝe ƿillou
 ȝrunan. ȝence on hiȝ heoȝtan ծeaȝol-
 lice. ȝ næniȝ mon hiȝ ȝeþoȝt ope-
 num ƿorðum ȝit ne cýðe. Mid þý pe
 15 ȝa ƿel ueah ȝtðan ȝam beaƿrum
 ȝ ȝæm ȝodȝrjuecum. ȝa ȝohte ic on

minum mode hƿæþer ic meahte eal-
ne midðanȝeaþd me on onpeald ȝe-
rlean. Ȑ þonne ȝioþhan mid þæm
20 ȝioȝorūm ȝereorþað ic eft meahte

Folio 125. verso.

[cu] man in macedoniam to olimphini-
[a]ðe minre meder Ȑ minum ȝerpuj-
trum. Ȑa onðerparade me ð ȝrior
midȝcum ƿorðum Ȑ þurh cræð. Ȑu un-
5 oferligrýða alexander in ȝereohatum
þu ƿeojðerst cýnig Ȑ hlaſorð ealleſ
midðanȝeaþdeſ. Ac hƿæþre ne cýmjt
þu on þinne eþel. Ȑonan þu ȝerdeſt ær.
þor þon Ȑin eþel hit ȝra be þinum heafðe
10 Ȑ ȝ fore haſað aƿæðed. Ȑa ræſ ic unȝleap
þær ȝeheodeſ ȝaſa midȝera ƿorða þe
ð ȝrior me to ȝrræc. Ȑa nehte hit me
re biȝceor Ȑ jæȝðe. Ȑid þy hit mine
ȝerefan ȝehýrdon ð ic eft cræc ne
15 mojte in minne eþel becuman. Ȑa
ræſon hie ȝriðe unjote þor þon. Ȑa pol-
de ic eft on þa æfentid ma ahrian. ac
þa næſ re mona þa ȝyt uppe. Ȑid þy
re þa eft eodon in þone halȝan beaþo
20 Ȑ re þa eft be þæm ȝreorūm ȝtordan ȝe-

Folio 126.

[b]ædon Ȑr þa ȝona to þæm ȝreorūm ȝra [pe]
ær Ȑyðon. Ȑ ic eāc in mið mec ȝelæððe
mine ȝrie Ȑa ȝetȝreopejtan ȝrýnd. Ȑa
ræſon mine ȝýndriȝe ȝreorȝeþorðan.
5 Ȑæt ræſ ærleſt pepticam Ȑ elitomum
Ȑ pilotan. ȝor þon ic me ne onðreð ð me

- þærna ænig beþpicē. fōr þon þær næf riht
on þærne ȝtōre ænigne tō acpellanne
fōr þærne ȝtōre peorþunge. ða þoh-
- 10 te ic on minum mode ȝ on minum ge-
þohte on hƿelcne ȝtōre ic ȝreltan ȝcol-
de. Mid þy ða ærjet je mona up eode
þa ȝehrān he mid hif ȝcumān þām tƿio-
rum uþerearðum ȝ þ tƿiop onðjrafode
- 15 þām minum ȝehohte ȝ þur cƿæð. Alex-
ander ƿulne ende þinej hifet þu hæfjet
ȝelið. ac þy ƿeftan ȝearne þu ȝrýltjet
on babilone on maius monðe ƿrom
- þām þu læjt renjet ƿrom þām þu být
20 beþpicen. ða ræf ic ȝriðe ȝauðer

Folio 126. verso.

- [mod]ej. ȝ þa mine ƿrýnd ȝra eac þa me
þær mid ƿæron. ȝ hie peorpon ȝriðe. fōr
þon him ƿæpe min ȝerýnto leofre
þonne hiofa ȝeolfrja hælo. ða ȝe-
- 5 ƿitton pe to ujum ȝefejum eft. ȝ hie
poldon to hiofa ȝræfendum ȝittan.
ȝ ic polde fōr þām býregum minej modej
me ȝefejtan. ac þa bædon mec mine
ȝefejian þ ic on ȝra micelne modej un-
- 10 ƿeto ȝ neajomijje. mec ȝelfne mid
fæjtenne ne ȝpencte. þizde ða tela
micelne mete prid minej modej ƿillan.
ȝ þa tiblice to minje nejte eode.
fōr þon ic polde beon ȝearo æt runnan
- 15 upþonze. þ ic eft inȝeeode. ða on
moȝgne mid þy hit ðazode. þa on-
þræd ic ȝ þa mine ȝetþeopejtan
ƿrýnda peahte. þ ic polde in þa hal-

ȝan ȝtore ȝan. ac þa nejte hine
20 je býceop þa ȝiet. ȝ mid pilðeora

Folio 127.

fellum ræg ȝegærped ȝ beffringen. ȝ [iþe-]
nej ȝ leader þa men on þæm londum ræd-
hað ȝ ȝoldej ȝenihtsumiað. ȝ be ðæm
balzamum þa men in þæm londe hifzeað
5 ȝ of ðæm neah munte pealleð hlutær
ræter ȝ ræger ȝ þ ȝriðe ȝrete. þonne
þrincað þa men þ ȝ býlifzeað. ȝ þonne
hie nejtað þonne nejtað hie (*vacat*)
buton bedde ȝ boljte. ac on pilðeop[a]
10 fellum heopa bedding bið. ða apehþe
ic þone býceop. hæfde je býceop þreo
hund rintja on ýlbo. Mid þy he þa
je býceop ajað. ða eode ic on þa ȝoð-
cundan ȝtore ȝ þa þuiddan ȝiðe þæt
15 runnan tƿeop ongon fjuwan. þurh
hþelcer monnej honð min ende rære
ȝetiod. oððe hþelcne endedæg min
modor oþðe min ȝejrujtej nu ȝebi-
ðan ȝcoldon. þa onðraþode me þ ȝtƿeop
20 unȝreciȝc ȝ þurh cræð. Enf ic he þone

Folio 127. verso.

[ðæȝ] ȝerecte þinej feorej ýfelice
þu ða rýðe oncýrrejt ȝ hir honð befehjt
ac joð ic he recȝe þ ýb anej ȝeauej ȝýrjt
ȝ eahta monað þu ȝrýltjt in babilone
5 nallej mid ȝerine acpealð ȝra ðu renjt
ac mid atjue. ðin modor ȝeriteð
of peorulðe þurh ȝcondlicne deað ȝ un-
aplicne. ȝ heo liged unbeyþiged in

ƿege fūglum to mete. ḡ pildeoƿum. þine
 10 ƿreot[or] beoð longe ȝeræliger h[er]f[er].
 ðu þonne ȝeah þu. þu lýt[le] h[er]ile h[er]f[er]
 h[er]f[er]ne ðu ȝereor[ð]e[lt] an cýning. ḡ hla-
 f[er]d ealle[rl] middanzea[r]de[rl]. Ac ne fūg[an]
 ðu unc noht[er] ma ne ne axa. f[or]t[er] þon rit
 15 habbað oþenhlleoð[er]d þ[er] g[em]ærhe[lt]e unce[rl]e[rl]
 leoht[er]e. ac to f[ar]iacen. ḡ rorpe þæm
 cýninge. eft ȝehrof[er] þu. ḡ f[or]t[er] ðy þa
 peopon mine ȝef[er]an. f[or]t[er] þon ic ƿra
 lýt[le] h[er]ile l[y]f[er]an mojt[er]. ac þa
 20 f[or]t[er]bead hit je b[er]ceop þ[er] hi ne peopon.

Folio 128.

þy lær[er] þa halȝan tƿeop þurh heora p[er]op]
 ḡ teanaj abulȝen. Ond ne ȝehere[rl]de ða
 onðr[er]ape þa[rl]a tƿeora ma manna
 þonne þa mine ȝetƿeopejtan f[er]eond.
 5 Ond hit næniȝ mon utcýþan ne mojt[e]
 þy lær[er] þa elþeop[er]deȝan kýninga[rl] ȝe ic
 ær mið neðe to hýrjumnejj[er] ȝedýde
 þ[er] hie on þ[er] fæg[on] þ[er] ic ƿra lýt[le] h[er]ile h[er]f[er]
 gean mojt[er]. Ne hit eac æniȝ mon
 10 þa[rl]e f[er]de ðon ma út ma[rl]an mojt[er]
 þy lær[er] hie f[or]t[er] ðon ojmode ræf[er]. ḡ þy ræn-
 jan minej[er] pillan ḡ peorðmýndo. ðær[er] hie
 mið mec to f[er]omj[er]cipe ȝef[er]an ȝcoldon.
 Ond me næf[er] je h[er]ædlica ende minej[er]
 15 h[er]f[er] ƿra miclum peor[er] ƿra me p[er]e[rl]
 þ[er] ic lær[er] mærðo ȝef[er]med hæf[er]de þonne
 min pilla ræf[er]. ða[rl] ȝing[er] ic pp[er]te to
 þon min je leofa maȝ[er]ter[er] þ[er] þu æriej[er] ȝe-
 geo in þæm f[er]omj[er]cipe minej[er] h[er]f[er]. ḡ eac
 20 bliȝ[er]ge in þæm peorðmýndum. Ond eac

Folio 128. verso.

[þ]te ecelice min ȝemýnd jtonde.
 [ic] leonige oðjum eoðcýningum to
 [b]ýrne ðæt hie riten þy geaþrop þ
 [min] þjým J min peoþðmýnd maran
 [p]ærnon. þonne ealra oþra kýninga
 [þ]e in miðdanȝeaþde æfne rærnon.
 [f]init.

DE REBUS IN ORIENTE MIRABILIBUS.

MS. Cott. Vitellius, A. XV.

MS. Cott. Tiberius, B. V.

I. Seo landbuend on frouman frumom antimolima þam landum. þær lander iñ on riume þær læffan milȝetælej. þe jtaðia hatte fíf hund. J þær miclan milȝetælej he leuua hatte þeo hund J eahta J rýxtig. On þam ealande býð micel mænigeo jceaþa J þanon iñ to babilonia þær læffan milȝetælej jtaðia hundteontig J eahta J rýxtig. J þær miclan milȝetælej he leuua hatte fiftyne J hundteontig.

II. Seo landbunej iñ jþrðoþt cýpemonnum ȝereted. þær beoð reðeraþ acenneðe on oxna micelnejre. þa buað oð meda buph þærne bupræ noma iñ apchemedon. sio iñ mæjt to babilonia býrig. þanon iñ to babyloniam þær læffan milȝetælej jtaðia .ccc. J þær maran he leuua hatte .cc. frum apchemedon þær jýndon þa miclan mæriða þ jýndan ða ȝeþeoþc he je micla macedoniþa alexander het ȝerþþcean. þ lond iñ on lenge J on bræðe ðær læffan milȝetælej ðe jtaðia hatte .cc. J þær miclan he leuua hatte .c.xxiili J an half mil.

III. Sum jtop iñ mon fepð to þærne neadan jæ reo iñ ȝehaten lentibeliþmea on þan beoð henna akende ȝelice þam he

mīd uſ beoð peadejer hīpejer. ḡȝyf hi hīpyle man nīman pīle oððe hīpja æthīnēð þonne ȝorþærnað hī rona eall hīlīc. þīrýndon unȝerþrægeliču lȳblac.

IV. Eac ȝra ðær beoð pīldeorj kenneðe. þa ծeoř þonne hī mannej ſtefne ȝehýpað þonne paðe hī pīleoð. þa ծeoř habbað eahta ſet. ḡȝyf hi hīpyle man ȝerjōn pīle þonne ȝerjāðað hī rona ȝrimlice onȝen þī sýndon unȝerȝeȝeliču ծeoř.

V. Þarcellentia hatte þī land. þonne mon to babilonia ȝærð þī iŋ þonne ðær læjjan milȝetælej þe ȝtadīa hatte .ix. mila lang ȝ bīad þī bueð oð meða pīce þī land if eallum ȝodum ȝefylleð.

VI. ȝeoř ȝtōr næððran haſað. þa næððran habbað tƿa heafða þærja eagan ȝcinað nihtej ȝra leohte ȝra blæcejn.

VII. On ȝumon lande aijjan býð akende þa habbað ȝra mīcle hoƿnaj ȝra oxan þa rýndon on ðam mæjtan pæjtene þī iŋ on þa juð healfe ȝnam babilonia. þa buað to þærne peadañ ræfop þærja næððrena mæniȝeo þe in ðam ȝtopum beoð. þa hatton copjāf. þa habbað ȝra mīcle hoƿnaj ȝra peðeñaj. ȝif hī hīpilcne monn ȝleað oþþe æthīnēð þonne ȝrýlt he rona. On þam londum bīð pīroþe ȝenihȝrumnýf þone pīroþ þa næððran healðaþ on heoþa ȝeoȝinȝulnýsse. Ðone pīroþ mon ȝra nīmeð þī mon þa ȝtōpe mīd fýne onæleð ȝ þonne þa næððran of ծune on eoþðan þī hī pīleoð. foþlan je pīroþ býð ȝreapte. ȝnam babilonia oð peþljam þa bujh þær je pīroþ peaxeð iŋ þær læjjan milȝetælej þe ȝtadīa hatte eahta hund mila. of þam iŋ ȝetealð þær mīclan milȝetælej þe leuuua hatte ȝrýx hund ȝ. iii. ȝ. xx. ȝ. i healfe mil. Seo ȝtōr iŋ unþæjtmiȝenþlicu foþ þærja næððrena mæniȝeo.

VIII. Eac ȝrýlce þær beoð cende healþhundingaþ þa rýndon hatene conopoenaþ. hī habbað hoƿrejer manan ȝ eoþrejer tucxaþ ȝ hunda heafða ȝ heoþa oþuð bīð ȝrýlce fýnej liȝ. þa land beoð neah þæm buȝzum þe beoð eallum ȝorþelum ȝefylleð þī iŋ on þa juð healfe eȝiptna landejer.

IX. On jumon lande beoð men akende þa beoð on lenge
jýx þotmæla lange. hí habbað bearpðaj of cneor jide þeax
oð helan. homodubui hý jýndon hatene þe beoð tƿimen þe be
hneapum fíxum hý libbað þa etaþ.

X. Capi hatte jeo eā in þærje ýlcan stope þe iñ haten górgoneuj. þiñ pækýrzung þær beoð akende aemættan spa micle
spa hundaj hý habbaþ ret spylce græjhoppa. hý jýndon
neaderj híper þe blacej. þa aemættan delfað gold up of eorþan
fíram þoran nihte oð ða fírtan tidoð dæger. þa men þe to ðam
dýrtrige beoð þiñ hí þær gold nimen þonne læðað hý mid him
olfenda myran mid hýra þolan jstedan. þa þolan hý gejælað
æri hý ofer þa ea fáfan. þ gold hí geþætað on þa myran j
hý jýlfre onjuttað þa jstedan þær þoplætað. þonne þa
aemættan hý onfundað þa hí hpile þe þa aemættan ýmbe ða
jstedan abilzode beoð. þonne þa men mid þam myran j mid
þam golde ofer þa ea fáfað hí beoð jpa hraðlice ofer þær
ea þær men penað þær hý fleoðon.

XI. Betrih þýrjum tƿam ean iñ londbunerj. locotheo hatte
þiñ betrih nile j brixonte gejeted. jeo nil iñ ealðorj fal-
licja ea. j heo flospeð of egírtina lande. j hí nemnað þa eā
apchoboleta þiñ haten þiñ micle ræterj. on þýrjum jtopum
beoð akende þa miclan mænigeo olfenda.

XII. Ðærj beoð akende men ða beoð fírtýne fota lange. j
hý habbað hírit hic j tpa neb on anum heafde brð þiñ cneo
jryðe nead j lange noſu j jreapt feax. þonne hý kennan
pillað þonne fáfað hí on jcipum to inðeum. j þær hýra ge-
cýnda on peopold brixingaþ.

XIII. Liconia in gallia hatte þær land þær beoð men
acende þneorellicej híper þána hæfða beoð gemona jpa leona
hæfðo. j hí beoð tƿentiger fota lange j hý habbað micelne
muð jpa fann gýf hí hýlcne man on þam landum ongutað
oððe gejreof oððe him hpile mon folligende brð. þonne gej-
riað hí j fleoð j blode hí jreapt. þaþ beoð men geponede.

XIV. Begeondan brixonte þær ea eajt þanon beoð men

acenðe lange ʃ micle þa habbað ʃet ʃ jœancan tƿelf ȝota lange ȝidan mid bƿeoȝtum heofon ȝota lange. hi beoð ȝreaþtej hiper ʃ hi jýndon hoþtej nemðe. Cuþlice ȝpa hƿylcne man ȝpa hý ȝefoð þonne ȝmetað hi hine.

XV. Ðonne jýndon on bƿixonte ƿilðeop þa hatton leþticej hý habbað eorelej eaðan ʃ jœapej pulle ʃ ȝuȝelej ʃet.

XVI. Þonne jýndon oþepe ealonð ȝuð ȝfram bƿixonte on ȝam beoð men akenðe buton heafðum þa habbað on hýna bƿeoȝtum heofa eaðan ʃ muð hi jýndon eahta ȝota lange ʃ eahta ȝota bƿaðe.

XVII. Ȣær beoð ծracan kende þa beoð on lenge hundteonticej ȝotmæla ʃ ȝifticej lange. ʃ beoð ȝreate ȝpa ȝtænene ȝrepað micle. ȝor ȝara ծracena micelnefje nænið man naht eaðelice on þ land ȝefaran mæg.

XVIII. ȝfram ȝiȝre ȝtöre iŋ oðer ȝice on þa ȝuð healþe ȝær ȝanþecȝer. ȝ iŋ ȝetealð ȝær lærðan milȝetalej þe ȝtadia hatte .ccc. ȝ ȝneo ȝrentiz ʃ ȝær miclan þe leuua hatte .cc. 1. n ʃ an mil. ȝ ȝær beoð kende homodubu ȝ beoð tƿilice hí beoð oð ȝene naþolan on menniȝcum ȝerȝeape ʃ ȝýþhan on eorelej ȝelicnefje ʃ hý habbað longe jœancan ȝpa ȝuȝelað ʃ liþelice ȝterfe. ȝri: hý hƿylcne mon on ȝam landum onȝýtað oððe ȝereoð ȝonne ȝeoriðað hi ʃ ȝleoð.

XIX. ȝonne iŋ oþeþ ȝtöre elþeoȝð[1]ȝe men beoð on. ȝ þa habbað cýnigðað unðeþ him ȝærna iŋ ȝetealð .cx. ȝ jýndon ȝa ȝýȝtan men ʃ elþeoȝðicejtan. ȝær jýndon ȝreȝen ȝeaþar. oþeþ iŋ ȝunnan ʃ oþeþ monan. ȝe þe ȝunnan iŋ ȝe bið dæȝer hât ȝ nihter ceald ȝ re þe monan iŋ ȝe bið nihter hât ȝ dæȝer ceald. heofa ƿide iŋ .cc. mila ȝær lærðan milȝetalej þe ȝtadia hatte ʃ ȝær maþan þe leuua hatte cxxxiii ʃ an healþ mil.

XX. On ȝiȝre ȝtöre beoð ȝreopcýnn. þa beoð laupbeame ȝ eleþeoþum ȝelice. Of ȝam ȝreopum balzamum ȝe ðeoþeoȝðeþeta ele bið eall kenned. ȝeo ȝtöre iŋ ȝær lærðan milȝetelej þe ȝtadia hatte .cli. ȝ ȝær maþan þe leuua .li.

XXI. Ðonne iŋ ȝum ealand on ȝæþe ȝeadan ȝæ ȝær iŋ

moncynn þi iſ mid uſ doneſtje genemned. þa jýndon ge-
þeaxene ſra muhteraj. fñam ðan heafde oð ſdone naſelan. J
je oðer ðæl býð manneſ hice gelic J hi cunnon eall menniſc
geſeoſid þonne hi fñemdeſ kýnneſ mann geſeoð þonne næm-
nað hi hine J hiſ maſaſ cuðra manna naman J mid leaſlicum
poſdum hine bejricað J hine onfoð J þenne æſteſ þan hi
hine fñetað ealne butan hiſ heafde J þonne jittaað J ſepað
oſeſi ðam heafde.

XXII. Ðanan iſ eaſt ðær beoð men akenned þa beoð
aſærteſe fiftýne foſta lange J on bñæde týn foſtmæla hi hab-
bað micle heafda J eaſan ſra fann oſeſi eaſe hi him on niht
undereþpedað J mid oðran hi ppeoð him beoð þa eaſan jprde
leohte J hi beoð an lichoman ſra hƿitæ ſra meolc J ȝif hi
hpylcne mann on ðam landum geſeoð þonne nimað hi heora
eaſan on hand J feor þte hi pleoð ſra hƿædlīce ſra iſ pen
þte hi pleoſen.

XXIII. Ðonne iſ ſum ealand in ðam beoð men akend
þaſa eaſan ſcinað ſra leohte ſra iſ an micel blaceſn on æle
on þýrte nihte.

XXIV. Ðonne iſ ſum ealand þi iſ ðær læſtran milȝetæler
ðe jſtadia hatte on lenge J on bñæde ccc. J lx. J þær miclan
ðe leuuia hatte .xc. þær rær tímþreð on belef ðagum þær
cinger J iobef templ of iſernum geſeoſcum J of ærenum
geþorht. J on ðære ýlcān jſtope iſ eaſt ðanon eac oſeſi templ
ſunnan halig to þam iſ ſum geþungan J geðeſe ſaceſid toge-
rett J he ða hoſa gehealdeð J begýmeþ.

XXV. Ðonne iſ ȝyldeſ riŋgeaſid æt ſunnan upȝanze je
haſað beſian hundteontigef foſtmæla lange J fiftigef on ðam
bejgean beoð cende jþylce meſeȝrota oððe ȝymmaſ.

XXVI. Ðonne iſ oðer rice on babilonia landum þær iſ
jeo mæſte dun beþpeoh media dunne J apmenia. Seo iſ ealha
duna mæſt J hiȝer þær jýndon geðeſelice menn þa habbað
him to kýnedome J to anpealde þa neadan jæ þær beoð kende
þa deoþyofðan ȝymmaſ.

XXVII. Ymb þa j̄tore beoð p̄f ða habbað bearpðaj p̄f
j̄ide oð heora b̄neoj̄t Ȑ hōrjej hýða h̄i habbað him to h̄rægle
ȝedðn̄ þa j̄yndan huntigýrþan j̄priðe ȝenemðe Ȑ foþe hundum
t̄igraj Ȑ leoparðoþ Ȑ h̄i feðað Ȑ j̄yndan þa keneftan deorj Ȑ¹
ealra ðæra p̄ldeora kynn þæra þe on ðære dune akende
beoð Ȑ hi ȝehuntigðað.

XXVIII. Ðonne j̄yndon oðþe p̄f ða habbað eorþer
tucxaj. Ȑ feax oð helan j̄ide Ȑ on lendenum oxan tægl. þa p̄f
j̄yndon ȝneotýne fota lanȝe Ȑ heora lic bið on mæfmoþtaner
hritnýjjre. Ȑ h̄i habbað olfenda fēt Ȑ eorþer teð fof heora
mýcelnýjjre hie ȝefelde ryfðon f̄nam ðam maceðonij-
can alexandri þa he h̄i h̄friende ȝerion ne mihte þa acpearde
he h̄i fof ðam h̄i j̄yndon æriþce on lichoman Ȑ unþeopðe.

XXIX. Be ðam ȝarþecze Ȑ p̄ldeora cýnn. þa hattan
catini þa j̄yndon f̄peaplitzige deorj. Ȑ þær j̄yndon menn. Ȑa be
h̄reapan ȝlæjce Ȑ be hunige h̄friȝeað.

XXX. On þam rýnjþan ðæle þær ricej þe Ȑa deorj on
beoþ catinoþ Ȑ þær beoð eajþliðendе menn cýningað þa hab-
bað undær him mæniȝfealbe leodhaðan. heora land ȝemære
buð neah þam ȝarþecze Ȑ þanan f̄nam þam rýnjþan ðæle
j̄yndan manewe cýningað.

XXXI. Ðiȝ mannkynn h̄fað fela ȝeara Ȑ hi j̄yndon f̄rem-
fulfe menn. Ȑ gýf h̄pýlc mann to him cýmeð þonne gýfað hi
him p̄f ær hi hine on peȝ lætan. Se maceðonijca alexandri
þa Ȑa he him to com þa þær he punðriende hýra menniȝc-
nýjjre ne polðe he h̄i spellan ne him napiht laðej don.

XXXII. Ðonne j̄yndon ȝneopcýnn of ðam þa deorþeopðstan
stanaj beoð acende Ȑ þanon Ȑte h̄i ȝlropað.

XXXIII. Ðær mannkynn Ȑ sýndan f̄peajtej híper on
anȝýne þa man hateð silheappan.

XXXIV. Ðonne Ȑ sum land ȝingeaþas peaxat on j̄priðast
þær bið nejt of elpenda bane ȝepophit ȝeo Ȑ on lenge þeo
hund f̄otmæla lanȝ Ȑ j̄ýxa.

XXXV. Ðonne is j̄um dūn aðamanj hatte on ðære dune

þið þ þuȝelcynn þe ȝymus hatte þa þuȝelaȝ habbað ȝeoreþ
fet ȝ hryðerær tægl ȝ eaƿneȝ heafod. On þære ȳlcan stope
býð oðer þuȝelcynn ƿenix hatte þa habbað cambaȝ on heafðe
jpa papan ȝ hýra nejt þte hi ƿýrcað of ȝam ծeoƿreorðerstan
ƿýrtzemangum þe man cinnamomum hateð ȝ of hiȝ æðme
æfter ȝuȝend ȝeaƿum he ȝýr onaðleð ȝ þonne ȝeong upp of
þam ȳselum eft ariȝeb. [Lege ȝæðme.]

XXXVI. Ðonne iȝ oðer ȝun þær ȝýndon ȝpearþe menn ȝ
næniȝ oðer mann to ȝam mannum ȝefieran mæȝ ȝof ȝam þe
jeo ȝun býð eall býrnende.

PASSIO SCÆ MARGARETÆ VIRGINIS.

MS. Cott. Tiberius, A. III. fol. 71. b. lin. 5.

EFTER þÆRE ԾROÞVNGE ȝ þære æfstæ. ȝ þære
pulðorjæstæn ƿaſtignejer⁶ uƿef ծrihtneȝ. hælenðes ցriſteȝ.
to ȝod jæder ealmihtigum ȝriþe⁷ maniȝa maȝtýref ȝropiende.
ȝ þurh þa ȝropunge to ece ƿest⁸ becoman. mid þære halȝan
teclan ȝ ȝurannan. ȝ ȝriþe maniȝa eac⁹ þurh ծeoȝlef laƿe be-
spicane ƿærjan. þ hi beeode ȝumbe ȝ deaƿe ծeoȝolȝelb. manneȝ
hand ȝeƿeօƿe. þe naþor ne heom. ne him ȝylfum to nanƿe¹¹
ƿreme beon ne mihton. Ic þa ȝeotimus þurh ȝodes ȝýfe.
hƿæt hƿuzo¹² on bocum ȝeleƿnode. ȝ ȝeoƿfullice fineade. ȝ
sohte ȝymb ցriſtes ȝeleaȝan. ¹³ ȝ ne ȝand ic næfƿe on bocum þ
æniȝ man mihte to ece ƿest becuman¹⁴ butan he on þa hal-
ȝan ȝrýnýrre riht ȝeliðde. þ if ȝæder. ȝ sunu. ȝ se halȝa¹⁵
ȝast. ȝ þ se sunu onfeng menniȝc híp. ȝ ȝeȝropade spa spa hit
hej buȝan¹⁶ ցýþ. Blinðe he onlihte. ծeaƿum he realðe ȝe-
hejnýrre. ȝ deaðe he apæhte¹⁷ to life. ȝ ealle þa þe on hine
tƿýplice ȝelæȝþ he ȝehærþ. Ic þa ȝeotimus,¹⁸ ȝilnode
ȝeoƿne to ƿitanne hu jeo eadega. Maȝgareta ƿiþ þone
ծeoȝol¹⁹ ȝefæht. ȝ hine oƿerstriðe. ȝ ece pulðor beh. æt ȝode

onfengze. Gehepaþ²⁰ nu ealle ȝ ongýtaþ hu se eadega man-
garæta. ȝeþropade for ȝodeſ naman.²¹ ȝ þurh þ geþpenc to
ece neſte becom mid þær halȝan teclan ȝ fusannan.²² Seo
eadiga mangaræta pæſ. Ðeodoſtus dohter. se pæſ þær hæne
hæþenre hehþædeſ. deoþolged he ruþhode. ȝ fædðe hij
dohter. ȝe pæſ mid halȝum²⁴ ȝaſte geþylleð. ȝ þurh fulriht
heo pæſ geednirod. heo pæſ geſealð hipe²⁵ foſtoř moder to
fædennē. nih antiochia ȝær ceaſtre. ȝ ryðhan hipe²⁶ aȝen
modor foþgeſafen pæſ. se foſtoř modor hi miccle ſpýhoř²⁷
luþode þonne heo ær dýde. heo pæſ hipe fæderi ſpiþe laþ.
ȝ ȝode ſpýþe²⁸ leoř. ȝ mid þam þe heo pæſ xv riſtra eald.
heo luſtfullode on hipe²⁹ foſtoř moder huse. heo ge-
hýðe manȝýra geþlitu. for þon þe mænig³⁰ bloð pæſ
aȝoten on þam tidoř on eoþfan. for ures ðriþtneſ naman³¹
hælendef cniſter. ȝ heo pæſ mid halȝan ȝaſte geþylloð. ȝ
hýne mæȝþhað³² ȝode oðræſte. Sume dæze þa mid þy þe heo
geheold hýne foſtoř modor³³ rceap. mid oþrum fæmnum.
hipe hefðgemacum. Da ſe Olibrius fe³⁴ geþera ſram
aria. to antiochia ȝær ceaſtre. þa geſeh he þa eadegan
(fol. 72) mangarætan be þam reþe riſtan. ȝ hƿædolice he
hipe ȝýrnde. ȝ cræþ² to hij ȝæmnum. Gongaþ oþoſtlice. ȝ
geneomaþ þa ȝæmnan. ȝ axriaþ³ ȝif heo býþ fneþ þ ic hipe
onfo me to riſe. ȝ ȝif heo þeop býþ ic ryðle ſih⁴ for hipe. ȝ
heo býþ me for cýfeſe. ȝ hýne býþ peol on minum huse. þa
cempař⁵ þa eodan ȝ hi genoman. Seo eadiga mangaræta þa
ongan cniſte⁶ clýrian ȝ þurh cræþ. Gemilja me ðriþten ȝ ne
læt þu mine ȝaple mid aþleafum. Ac ȝedo me blifian. ȝ þe
fýmble heþian. ȝ ne læt þu næþre mine⁸ ȝaple ne min lichoma.
ryðhan bejmitan. Ac geþend me to minra ryðhan⁹ healfe ȝ
to ȝær riſtjan ſibbe englař to onȝynenne mine ſepan. ȝ to
ȝþrapende mid býlde þýfsum aþleafum. ȝ þifsum unriþtum
cpýllepan. Ic eom¹¹ nu ðriþten ſpa ȝpa nýtenu on midan
peolde. ȝ ȝpa ȝpa ſpæſre on nette.¹² ȝ ſpa ſpa miþc on hoce.
Geþylſt me min ðriþten. ȝ geheald me. ȝ¹³ ne foſlæt me on

apleasna handa. Da cempam þa coman to þam geleafan. I
cpædon. hlaforð ne miht þu hi onþon. forþon to godhe heo¹⁵
gebiðdaþ. se þe pæf ahangan fñam iudeum. Olibrius re ge-
leafa hi het¹⁶ to him gelædon. I hipe to cpæþ. of hpylcum
cynne eapt þu. raga me eapt¹⁷ þu fñig oðð þeop. Se eadega
margareta him to cpæþ. ic eom fñig.¹⁸ Se geleafa hipe to
cpæþ hpylcej geleafan eapt þu ofþe hpat i. þin¹⁹ nama. heo
andyrasnode I cpæþ. in drýhtne ic eom gesciged. Se geleafa²⁰
hipe to cpæþ. hpylcne god begeast þu. Se halga margareta
him to cpæþ.²¹ ic gebiðde on ealmihtigne god. I on his sunu
hælend cpist. se þe minne²² mægþhad unbefmiten geheold. of
þýrne fpeardan dæg. Se geleafa hipe²³ to cpæþ. clýpest þu
on þone cpist þe mine fædejaf ahengon. Seo halga²⁴ marg-
areta him to cpæþ. þine fædejaf cpist ahengon. I þy hi
fornrurdon. Ac he þurh punah on ecnýlre. I hir rice is
a butan ende. Se geleafa²⁶ pæf þa fñilfe ýrre. I het þa halgan
margaretan on kærcegne betýnan²⁷ of þ he gebohte hu he
hipe mægþhad forþilde. Se geleafa hipe to cp.²⁸ Giþ þu ne
gebiðdest þe on min god min fñujð sceal fandian þin lichaman
²⁹ I ealle þine ban ic tobryfige. Giþ þu me gehýrest I on
minne god gelæfst³⁰ æt foran eallum þissum folce ic þe to
cpæþe. þ ic þe onfo me to riþe I þe³¹ býþ spa pel spa me is.
Margareta him to cpæþ. forþon ic fylle minne³² lichaman
in tñtrige. þ min rapple mid soþfærtum riplum geheste.
Se geleafa hi het þa ahon. I mid smalum gýndum fñingan.
Se halga margareta bejæh up to heofonum. I cp. on þe
ðruhten ic gelæfæ. þ ic ne ri³⁵ gejend. loce on me. I ge-
miþja me of apleafra honda. I of honda þýrref¹ cpyllejaf
þy læf min heortæ hef on ege fý. Send me hælo. þ fýn
leohzte² mine riþu. I þ min faj me cýme to geleafan. I mid þy
þe heo þuf³ gebead. þa cpellejaf fñungon hipe megren licha-
man. þ blod fñeop⁴ on eoþian rpa rpa ræter ðeþ of þam
clænestræn pýllfþringe. Se geleafa⁵ hipe to cpæþ eala marg-
areta gelæf on me. I þe býþ pel oferl ofþe⁶ riþ. I ealle þa

þæmnan þe þær stoden reopen bittērlīce for þam⁷ blode.
 Ȑ crædon. eala marȝaræta soþlice pe ȝarlaþ ealle. for þon þe⁸
 pe seoþ hnacod þinne lichaman beon crýlmed. þer ȝeneþa iþ
 ȝriþe⁹ hatheoþt. Ȑ he pe rile ȝopleofan. Ȑ þin ȝemýnd of
 eorðan adilȝan¹⁰ ȝelæþ on hine. Ȑ þu leoþat. Se halȝa
 marȝaræta him to cræþ. eala¹¹ ge ýþelan ȝehæraþ. ȝangah
 ge riþ to eorþum hufum. Ȑ ge ȝeþaþ to eorþum¹² reoncum-
 god me if fultumiend. for þon nelle ic eor ȝehépan. ne ic¹³
 næfne me ne ȝebidde on eoreþ god. se þe if dumb Ȑ deaf.
 Ac ȝeleaþaþ¹⁴ on min god. se þe if ȝtlang on mægenn. Ȑ
 hraðlice he ȝehýrþ þa þe¹⁵ on hine ȝelæþaþ. Ȑ heo cræþ. to
 þam ȝeneþan. eala þu unȝeþunȝena hund [Ȑ þu unȝeþylleð-
 lican ծracan mannes open.] min god me¹⁷ iþ fultumiend. Ȑ
 þeah þu min lichama ȝepealð hæbbe crýt ȝeneþeþ¹⁸ min
 saple of þinre þare eȝeflican honda. Seo halȝa marȝaræta
 besæh to heofonum Ȑ cræð. ȝesthrangie me liþes ȝajt. þ min
 ȝebet²⁰ þurh heofonum ȝefare. Ȑ þær hit astige æt foran
 þin ȝeþihþe. ²¹ Ȑ ȝefend me þinne þone halȝan gaſt frām heo-
 fonum ye cyme²² to fultum þ ic ȝehealde unȝeræmd minne
 mæȝþhad. Ȑ þær ic ȝeþeo²³ mine riþerpeaþdan se þe riþ me
 ȝeþihtaþ sýnna to anſyna. Ȑ þiþ byren²⁴ Ȑ blæða eallum þæm-
 num þe on þe ȝeþeuat. for þon þin nama if²⁵ ȝebletþod on
 peorþulde. þa cæmpan þa eodon Ȑ crýlmedon hine lichaman.
 Ða bepprah fe aþleafa ȝeneþa his anjýna mid his hacelan²⁷ for
 þon þe he ne mihte on hine locian. for þam blode. Ȑ cr. to
 þær²⁸ þæmnan. for hpon ne ȝehýrþumaþt þu min forð. ne þu
 ne þin sýlf²⁹ mildsiȝende. eþne þin lichoma if crýlmed. for
 minum þam eȝeflican³⁰ dome. ȝefara me. Ȑ ȝebid þe on min god.
 þy læf þu ծeaþe ȝriltast³¹ git þu me ne ȝehýrþat. min speorð
 rceal pealðan þin lhoman.³² Giþ þu me ȝehýræst æt foran
 eallum þissum folce. ic þe to³³ cræþe. þ ic þe onfo me to riþe.
 Se halȝa marȝaræta him to cræþ. eala.³⁴ þu unȝotra. for
 þon ic ryille mine lichaman in tinstrego. þ min³⁵ sapul sý ȝe-
 fýȝefæst on heofonum. Se ȝeneþa hie het on þýrþum cæp-

ceorne (*folio 73*) betýnan. Þ mid þam þe heo eode þær in. hio
zebletsode eall inne lichaman mid cƿristes ƿode tacne. Þ ongan
hƿe handan ƿiſ ſƿeþan. Loce³ on me ƿiſ gemildra me
ðrihten. ƿor þon þe ic ane beo. Þ min⁴ fæder he me ƿorlet.
ne læt þu me min ðrihten. ac gemiltfa me⁵ ƿor þon þe ic
ongete þiſ þu bist ƿema cƿuca ƿiſ ƿeaþe. ƿem nu betrux me ƿiſ
þyssum ƿeoþlum. eƿne ic ƿariȝe on minum ƿitum. Ne ȳrfa
þu⁷ ƿiſ me min ðrihten. ƿor þon þe þu ƿaſt þiſ ic fylle min
faple ƿor þe.⁸ ƿu eajt zebletsod on ƿeoplde. Ic þa þeotimuf
hƿe ƿaſt fædende mid⁹ hlaſe ƿiſ mid ƿatne. ƿiſ ic fæh þuñh
ehþýpl eal hƿe zeſlit þe heo hæfde¹⁰ ƿiſ ða aƿleafan ƿeoþle.
ƿiſ ic ƿrat eall hƿe zebed. þa eode ut of¹¹ þaſt kaƿcejnne
hpomme ƿriþe eȝeflic ƿraca. missenlicef hƿes. hƿi¹² loccaf ƿiſ
hij beaƿd ƿaejton ȝylben zeþuht. ƿiſ teþ ƿaejton ƿiſl spa¹³
asniðen ifen. ƿiſ eȝan feinan spa feáragým. ƿiſ ut æt hif noyu
eode¹⁴ micel smocca ƿiſ hij tungla eþode ƿiſ micel fulnesshe he
ðýde on þæm¹⁵ kaƿcejnne ƿiſ he hij þa aƿaejde. ƿiſ he hpýſt-
lode ƿtƿanglic ƿtemne.¹⁶ ƿaſt ƿeroþden micel leoht on
þæm ȝýtjan kaƿcejn of ðæm¹⁷ ȝýre þe ut eode of þaſt ƿraca-
can muþe. Se halȝæ fæmnæ ƿaſt þa ƿeroþden ƿiſl ȝýrhþt. ƿiſ
zebiȝde hƿe cneoru on eorþan. ƿiſ aþenoda hƿe¹⁹ honða on
zebēde ƿiſ cƿæþ. God aðrýsc þaſt miclan ƿraca mæȝen.
²⁰ ƿiſ gemiltfa me þeaþfendra ƿiſ eajtfoþra ƿiſ ne læt ðu me
næfþe ƿorþýðan. Ac ȝescýld me ƿiſ ȝýf ƿiðþeop. ƿiſ mid ȝý
þe heo þiſ bað²² fe ƿraca sette hif muþ oþer þæne halȝan
fænnan heafod. ƿiſ hƿe²³ ƿorþpealh. Ac cƿiȝteſ ƿode tacen
þe feo halȝa manȝareta ƿoþhte²⁴ ƿraca innoþe se hine ƿorþat
on ƿraȝen dælaf. ƿiſ fe halȝæ²⁵ fæmna eode ut of þaſt ƿraca
innoþe unȝepæmmed. ƿiſ on þæne ilcan²⁶ tido ȝefæh heo on
hƿe ƿynstjan healþe ænne ƿeoþol fittend ƿiſl²⁷ an ƿeaþtne
man. ƿiſ hif honða to hif cneorum gebundenne. ƿiſ mid ȝý þe²⁸
heo ȝinne ȝefæh. heo ȝebæd to ðrihtene ƿiſ cƿ. Ic þe
hepiȝe ƿiſ ƿulðriȝe²⁹ þu undeadlica kýning. þu eajt ȝeleafan
ȝtýmnýrre. ƿiſ aelcra ƿnotra³⁰ ȝnuma. ƿiſ aȝhƿýlcne ƿtƿengþo

staþol. Nu ic geþeo min geleafan³¹ blopende. Þ min saple
 geþeondē. Þ þýfne ðracan acþealdne licþean.³² þancas ic
 þe fecge þu halga. Þ þu undeâðlica god. þu eapt ealra³³
 hælende hælend. ƿi þin nama gebletſod on peorulde. Þ mid
 þy³⁴ þe heo þus gebæd. se ðeofol up aðas Þ genam þa halgan
 ræmnan³⁵ hond. Þ cþ. Þ genihtjumah þ þu dyðest. Gepit
 ƿfram me ƿor þon¹ þe ic geþeo þe on ƿorlæfðneſſe þurh
 rūman. Ic fende to þe hruſum² min ƿroþuji on ðracan ge-
 licneſſe. to þam þ he þe ƿorlæfð. Þ³ þim mægþhad Þ þim
 plite ƿorlæfð. Þ þim gemýnd of eorþan adýlgan.⁴ þu hine
 þonne mid ƿristef node tacen acþealdest. Þ nu þu vilt me⁵
 acþyllan. Aec ic biðde þe ƿor þim mægþhad þ þu me ne ge-
 spinnge.⁶ Seo halga marȝaneta ȝegnar þa ðeofol be þæm locce.
 Þ hine on⁷ eorþan apeanþ. Þ his ƿrýþan ege ut aſtanþ Þ ealle
 hir ban heo⁸ to bryðde. Þ sette hir ƿrýþan ƿott ofer his
 ƿrýþe. Þ him to cræþ. Gepit ƿfram minum mægþhad. ƿrist
 me if fultumienð. ƿor þon his nama iſ scinend on peorulde.
 Þ mid þy þe heo þus cræþ. þær scan ƿrýþe¹¹ micel leoht on
 þæm þýfjan quaſteorne. Þ ƿristef node ƿær ȝeferen ƿfram¹²
 eorþan up of heoren. Þ an hƿit culþre ſtod ofer þær node
 Þ heo¹³ ƿræc Þ þus cræþ. ƿeſc me marȝaneta þu þe þurh
 mægþhad ȝýrndeſt þær eacan rice. Þ ƿor þon hit biſ þe ge-
 reald mid abrahām¹⁵ Þ mid Isaac Þ iacob. Eadiz eapt þu
 þe þone ƿeond ofer ƿrýþdest.¹⁶ feo halga marȝaneta þa cræþ.
 pulðor þe sý ƿrist. þu þe ane deſt mænig pulðor. Ic þe pul-
 ðriȝe Þ heþige ƿor þon þu eapt halig Þ micel¹⁸ on eallum
 þingum. þu þe ȝemēdomaſt ȝecýþ þonne þinre þeopen þ þu¹⁹
 eapt ane hiht ealra liþendra on þe. Seo culþræ þa ƿæſ eft
 ƿræcenide²⁰ Þ cræþ. Marȝaneta. axie þone þe þu hæſt un-
 ðejen þinum ƿotum be²¹ hir ðædum. Þ he cýþ þe eall hir peorū
 Þ mid þy þe þu hine hæſt²² ofer ƿrýþð þu cýmjet to me. Seo
 halga marȝaneta þa cræþ to þæm deoſle hƿæt if þin nama.
 þu unclæne ȝaſt. se ðeofol hir to cræþ þu²⁴ ƿristej þeop.
 ahef þin ƿot of min ƿrýþa. þ ic mine ban liþpan²⁵ geƿeſte. Þ

ic þe fægce ealle mine dæda. Seo halga fæmne þa ahoſ²⁶ hipe fot of hiſ ſyrife. Þ deoſol þa cræþ an ongan. Maneſra roþræſtþa manna ic genam ᷂ ic geſraht riþ him ᷂ ne mihte me nan²⁸ oþerſriþan. ac þu min ege ut aſtunge. ᷂ ealle mine ban to bryſdeſt ᷂ min bryþor acpealdeſt. Nu ic geſeo crift punian on þe. ᷂³⁰ þu deſt ealle ſoþræſnesſe. Ic heom ableonde hepa ſefan. ᷂ ic hi³¹ geþyde oþerþeotan þa heoþen-lican ſnýttþo. ᷂ mid þy þe hý on³² glæpe ræpon. ic com oþer hi ᷂ þa þe ic ne mihte of þam bedde³³ adon. ic hi dyde on þæm fylfan glæpe ſýngian. Nu þonne fñam³⁴ anje ȝingne fæmnan ic eom oþerſriþd. hƿæt do ic nu for³⁵ þon þe ealle mine ræpne ſýnt tobrecenne. ᷂ me ealra ſpiðaſt (folio 74) geþraefþ ƿiþ þin ræder ᷂ þin modor mine ræpon. ᷂ þu ane riþ me ᷂ rið eall² hipe criftſteſ geþylȝendum þurh þone deoſla mægen eall to nahte³ gebiþ. Se halga fæmne him to cræþ. raga me þin cýnn. ᷂ hƿa þe cende.⁴ deoſol hipe to cræþ. Sæcȝ me marȝaræta hpanon if þin lif. ᷂ þin lichama. ᷂ hpanon if þin sapul. ᷂ þin geleafa. oþþe hu ræſ crift puniend⁶ on þe. Saȝæ me þis. þonne fecȝe ic þe ealle mine dæde. Se halga fæmne⁷ him anſraſode ᷂ cræþ. Nýf me aliſed ƿiþ ic þe to fecȝa. forþon þu ne eart⁸ rýrþe mine ſtefne to gehýrenne. Godes beboðu ic rille gehýran. ᷂ ƿiþ geceþhan⁹ ᷂ þu deoſol adunibe nu. forþon þe ic nelle nan forð ma of þinum¹⁰ muþe gehýran. ᷂ hƿædlice ye eoþþe forþralȝ þone deoſol. ȝrimlice.¹¹ Da on oþjan dæge gehet fe geþeſa þa halgan fæmnan to him gelæðan. ᷂ mid þy þe heo ræſ ut aȝangende. heo gebleſt-rodæ eall hipa¹³ lichoma mid criftſteſ rode tacen. Se geþeſa hipe to cræþ. eala marȝaræta gelæſ on me. ᷂ gebið þe to minum godæ. Se halga marȝaræta¹⁵ him to cræþ. ſoþlice þe geðaſenaþ on min god to gebiðdanne. Se geþeſa peapþ þa ſpýþe ýrife. ᷂ het hi ahon ᷂ mid kandelum býrnan.¹⁷ ᷂ ſýþan dyðan þa nýxtan ſpa heom beboðen ræſ. Se halga marȝaræta¹⁸ þa cíðde ᷂ cræþ. Nelle ic næfþe me gebiðdan on eoþeſine god. fe þe iŋ¹⁹ dumb. ᷂ deaſ. Ne maȝon ge oþer-

ſpýðan clæne þæmnan. cƿiſt ſylf ȝe ²⁰ gebletſoðe min lichaman
 ȝ min sapule he ſylleþ pulþref beh. Se aƿleafa ȝeƿeja het
 þiðer bƿimȝen mycel leaden ȝæt. ȝ het hit mid ²² pætepe
 aƿyllan. ȝ ծýðe hrt ælen ſpýðe hat. ȝ het bindan fet ȝ honda
²³ þære halȝan þæmnan. ȝ þær ondon. Ða cƿylraf ծýðen ſpa
 heom be ²⁴ boden pær. Se eadegɑ marjazapeta locade on heo-
 fonom. ȝ cƿæþ. Dnihten god ealmihtig þu þe earfdest on
 heofonom. ȝeunne me þ þis pætepe jy me to hælo. ȝ to liht-
 nesse. ȝ to fulpihtes bæþ. una ſƿimȝende ²⁷ þ hit me aþrea
 to þam eacan līþe. ȝ aƿyrp me ƿram ealle mine fynne ²⁸ ȝ ge-
 hæl me on þinum pulþre. ƿor þon þe þu eapt gebletſod on
 peoruldæ. ²⁹ ȝ mid þy þe þ gebed pæf geþyld ſpa ƿearf þær
 micel eorþhærneſſe ³⁰ geƿorðen. ȝ on þære ȳlcan tido. com
 culþre of heofonom hæbbende ³¹ beh on muþe. ȝ naþe pæron
 alyfde. ƿet. ȝ honda þære halȝan þæmnan. ȝ heo eode up of
 þæm pætepe god heƿigende ȝ pulþriȝende. ³³ ȝ þus cƿæþ. pul-
 ðor ic þe secȝe dnihten god hælend cƿiſt. ƿor þon þe ³⁴ þe þu
 me onlihtest ȝ pulþraðest. ȝ þu me pære mildsiend þinre
 þeopene þu eapt bletsod on peoruldæ. ȝ mid þy þe heo cƿæþ.
 AMEN.

¹ Steƿn pæf geƿorðen of heofonom þus cƿeþende. Cum
 marjazapeta. to heofonom. Eadig eapt þu þe mægþhad
 ȝýrindest. þurh þon þingum þu ³ eapt eadig on ecnesse. ȝ on
 þære ilcan tido gelæfde þæf folcef . xv. þusenda manna butan
 riþ . cild. Olibrius se ȝeƿeja het acþyllan ealle þa ⁵ þe on cƿiſt
 gelæfdon. ȝ hi pæron acƿealde on límes ƿeold butan ærime-
 niȝa þære ceastre. ȝ æfþe heom he het acþyllan þa eadegan
⁷ marjazapetan ȝ mid ſƿuþde ofſlean. Ða cƿylraf lædon hi
 þa butan þara ceastre ƿealþas. ȝ þa an of heom cƿæþ. His
 nama pæf ⁹ malchus gehaten. Aþene þin ſƿeora ȝ onþoh min
 ſƿuþð. ȝ gemilda ¹⁰ me ƿor þon þe ic heji ȝegeo cƿiſt standand
 mid his enȝlum. Marjazapeta þa cƿæþ. Ic biðde þe bƿoþoþ
 ȝif þu heji cƿiſt ȝeſeoſt. aƿe me of þ ¹² ic me ȝebidde to him
 ȝ min gaſt oþræſte. Se cƿylleƿe hýre to cƿæþ. bið ¹³ ſpa

hƿæt spa þu pille. Se eadegå majgaræta þa ongān biddan ƿ huf
¹⁴ cƿeþan. God þu þe heo ƿen mid honða ȝemettest. ƿ eorþan
 on þinre ¹⁵ fýrt betýndest. ȝehet mine bena. Þ ƿpa hƿile man
 spa ƿritesh mine ¹⁶ þropunga. oþþe hi ȝeheraþ rædan of þærne
 tide sýn adýlgade hƿa ¹⁷ sýnna oþþe ȝif hƿile man leoht deþ
 on minum cýrwan of his ȝepinne. be ƿpa hƿylcne ȝylte spa he
 bidda ƿorȝifenesse. ne si him ¹⁹ je sýnna ȝeteold. Ic bidda
 þe ðrihten. Þ ȝif hƿile mon si ȝemétoð ²⁰ on þinum þam eȝef-
 lican dome. ƿ he si ȝemindig minum naman. ƿ þinej. ȝe-
 fneolja hine ðrihten of tinstrego. Get ic þe bidda ðrihten ²²
 Þ je þe nærded boc minej mærtiphades. oþþe on hij huse
 hæbbe. sý ²³ his sýnna alætnesse ƿorþon þe pe sýndon flæsc ƿ
 blod. æfþe sýngiende. ƿ næfne ablinnende. Get ic þe bidda
 Þ je þe cýrwan tinstriþige on ²⁵ minum naman. ƿ þær aƿrit
 min þropung. oþþe of his ȝepinne ȝebicze. send on hine
 ðrihten þone halȝan ȝaþt. ƿ þær boc sý minej mærtýphades.
 ne sý þær ȝeboren blind cilð ne healt. ne ²⁸ dumb. ne deaþ.
 ne ƿram unclænum ȝaste ȝespencet. Ac sý þær sib ²⁹ ƿ lufu ƿ
 soþfæstnesse ȝast. ƿ se þe þær bidded hij sýnna ƿorȝifenesse ³⁰
 ȝecýþ him ðrihten. Da ræj stefn ȝerorðen of heofonum
 mid ³¹ þunre. ƿ culfƿe com bejende ƿode. ƿ cræþ. Aƿis
 mærtigaræta eadiz ³² ræf se innoþ je þe þe ȝebæri ƿorþon þe
 ȝemano ealle þingz ³³ on þinum ȝebed. Ƿurh engla mæȝen
 ic þe ȝreiþe ƿ spa hƿæt spa ³⁴ þu bæðe eall hit biþ ȝehereð.
 æt ƿorjan ȝodej ȝesýhþe. ƿ ƿpa ³⁵ hƿæt ƿpa þu ræpe ȝemýndig
 ƿ ƿorȝifeh þe ȝod. God ȝerættet (folio 75) on þinum cýr-
 wan þeo hund engla to þon ƿ hi onfoþ aelc þæra ² manna
 bena þe to ðrihten clýraþ on þinum naman hƿa sýnna ³ sýnt
 adýlgode. Nu ȝit ic cýþe þe ƿ englaf cumaþ ongean þe. ƿ
 neamaþ þin heafod ƿ læðaþ hit on neorxna ƿonȝe. ƿ þin
 lichama biþ ⁵ ƿurþful mid mannum. ƿ spa hƿa ƿpa ahƿineþ þin
 ƿeliqiaf. of ⁶ þærne tide ƿram spa hƿylcne ƿntƿumnesse ƿpa
 he hæfþ he biþ ȝehæld. ƿ þær þin ƿeliqiaf beoþ. oþþe boc
 þinef mærtiphades ne nealæch þær naþor ne ýfel ne fe un-

clæne ȝaſt. Ac þær bish fib⁹ ȝ luſu. ȝ roþfæſtneſſe. ȝ bliſ. ȝ geſean. ȝ næniȝ on neorxna ponge maſe¹⁰ ȝemetoð mið meðeſ ealha ȝerſcippenðeſ. nim þe þreo fæmnan. ȝ fe þe¹¹ þin naman of ealha heoſtan cigeþ mið tearum aȝotenneſſe. he biþ¹² ȝeſpeoljað ȝrā eallū hiſ ſynnū. Eadisȝ þu eaſt ȝ þa þe þurh þe gelæſað ȝ fe ſtop þær þu to geƿundefſt. Cum hraedlice to þære ſtore þe þe¹⁴ iſ ȝegeaƿroð. ȝ riſ on þa ȝriþran healfe þær eadegan teclan ȝ ſufannan. Eadisȝ þu eaſt þu þe mæȝþhad ȝeheolde. Cum nu ȝodeſ lamb ic¹⁶ þin anbide. Se halȝa marȝaſeta bejæh on hipe embhrygjet ȝ to cræþ¹⁷ Ic eop biðde þurh naman upeſ dnuhtneſ hælendef xpēſ. þ he eop jylle¹⁸ eorpa ſynta ȝoȝyfneſſe. ȝ eop ȝeðon riſian on heoſona rice. þancaſ ic þe fecȝe fe þe me ȝepulðraðe ȝ ȝeruþhaðe on foþfæſtja noman.²⁰ Ic hine hejiȝe ȝ bletsigðe fe þe riſaþ on populde. ȝ æfteſ þ ȝebet²¹ heo hipe up ahraeñde ȝ cræþ to þam crÿlleſe. Broroþ ȝenim þin²² ȝruþ ȝ ȝecpille me foþ þon þe nu ȝet ic opeſpryðe þyrne miðdangeað ȝeðem ic þæt. ne ic ne acpÿlle halȝ ȝodeſſe ȝæmne. God pæſ²⁴ ȝrƿecende beſoſan me to þe. ne eam ic dýjſtig þ to donne. Se halȝa²⁵ marȝaſeta cræþ to him. ȝrþ þu þe deſt næfſt þu dael nuð me on²⁶ neorxna ponge. Se crÿlha þa mið ȝerȝyhto ȝenam hiſ ſruþ. ȝ²⁷ hipe heaſoð of afloh. ȝ ȝehrygðe hine ſylfne. ȝ cræþ. Dnuhten ne jettae²⁸ þu me þir on ſynnæ ȝ hine ſylfne mið hiſ ȝruþ of aſtaȝ ȝ ȝeſeoł²⁹ to þære eadegan fæmnan ȝryþran healfe þidej coman þa þuſend³⁰ enгла ofer þære halȝan marȝaſetan lichaman ȝ gebleſſodon hine.³¹ Da coman tƿelſ enглаſ ȝ ȝenaman hipe heaſoð on hira ȝæðmuñ³² ȝ hi fungoñ. ȝ crædon. Du halȝa þu halȝa þu halȝa. Dnuhten ȝod³³ peoƿoda pulðor kynincȝ, fulle ſyndon heoſonas ȝ eořhan þineſ³⁴ pulðneſ. ȝ þuſ ſingende hi hit gejætton on neorxna ponge. ȝ ealle³⁵ þa þe ponnhæle pæpon healte. ȝ blinde. ȝ dumbe. ȝ ðeaſe. ȝ hi ge¹ ȝehyrinon þære halȝan fæmnan lichaman ealle hi puþdon ȝehælde.² ȝ enгла ſteſn pæſ ȝeheƿed ofer hipe lichaman þuſ cræþende. Eadisȝ³

eaſt þu ḡ þa þe þurh þe gelæſþ. ȝor þon þe þu punne peſte a oþ ende⁴ mið halȝum fæmnum. ḡ ne be þu ȝorhfull be þinum halȝan lichaman⁵ ȝor þon þe he iſ ȝoplætan on eorþan. to þon þa hƿylc mann ȝra⁶ hƿimel þine ƿeliqiaſ oþþe þine ban. on þærne tīde fýn adilȝode hija fýnna⁷ ḡ hija nama ƿyrtaſ on hƿef bocum. Ic þeotimuf genam þa ƿeliqiaſ þærne² halȝan fæmnan. ḡ hi ȝeræt̄te on nipe ſcpin þic ſylf ær of ſtane ge- ƿorht̄e. ḡ mið ſpotum rýptum ȝesþeot̄te. ḡ ic hit ȝeheold on ȝumeſ ſiþ¹⁰ rýlef huſe hije nama pæſ finclētica. Ic þeotimuf pæſ þe hije ȝeþenode mið hlaſe. ḡ mið pætepe ḡ ic ȝefæh eall hije ȝerht̄ þe heo hæfðe¹² riþ þone apleaſan ƿeoſlā. ḡ hije ȝe- bed ic appat̄. ḡ ic hit ȝefende to¹³ eallum cƿistenum mannum. ḡ se halȝa marȝareta ȝefylde hije ȝtorung¹⁴ on iulius monþe. on þone ȝeo¹⁵ ȝ trentegjan dæze. Ealle þa þe þis¹⁵ ȝehýraþ on heortan peſaþ onbryþðad ḡ þa þe ðrihten cƿiſt biðdaþ¹⁶ ḡ on hije ȝeliþaþ. ḡ ȝemindob̄ þærne halȝan marȝareten. þ he mið hija¹⁷ benum uj oþþæſte on ſihþe hælenðef cƿiſteſ. þam jý ƿulðor. ḡ lof. ḡ ƿurðmýnt. ḡ ȝþrým ḡ anpealð ḡ micelnýr. on ealhia ƿoruld̄a ƿoruld̄. ȝoflice¹⁹ a butan æniȝum ende. Amen.

DE GENERATIONE HOMINVM.

MS. Cott. Tiberius, A. III. fol. 38. b.

Heor onցnd̄ recȝan ȳmbe manneſ ȝecýnde. hu he on hij modor innoþe to men ȝerýrðeð. æneſt þær manneſ bñægen bið ȝerorðen on hij modor innoþe. þonne bið þ bñægen utan mið neaman beþefen on þærne jýxtan pucan. On oðrum mon e þa ædron beoð ȝerorðen. on lxv ḡ ȝeo hundræð jçýtjan ḡ lengjan hi beoð toðælede ḡ þ blod þonne ȝloþeð on þa fet ḡ uppian þa handa. ḡ he þonne býþ on limum toðæleð. ḡ to jomne ȝearað. On þam þriðum monþe (fol. 39) he biþ man butan ȝaple. On þam ȝeoþan monþe he

brð on himum ȝtaþolþær. On þam fiftan monþe he býr
epica. ȝ peaxeð. ȝ reo modur lið ƿitleaȝ. ȝ þonne þa ríbb
beoð ȝerojðen. þonne gehimþ ðæræ manigfealð ȝar ȝonne
þær býrþneſ lic on hípe innoþe ȝcýrigeðe brð. On þam
nþam ȝýxtan monþe he býr ȝehýð. ȝ ban beoð peaxende. On
þam ȝeoþan monþe. þa tan ȝ þa fingraȝ beoð peaxende.
On þam eahtoþan monþe him beoð þa bþeoȝt hing rexende.
ȝ heorit ȝ bloð ȝ he brð eall ȝtaþolþærthice ȝeretð. On
þam nþoþan monþe ƿitodlice ƿifum brð cuð hƿæþen hi
cennan maȝon. On þam ȝeoþan monþe þ ƿif ne ȝedigð hýpe
ȝeoƿe ȝif þ beaƿin accenneð ne býr. ȝor þam þe hit in þam
maȝan ƿýrð hit to ȝeoƿhaðle oftort on tipeſ níht.

MAMBRES MAGICVS.

MS. Cott. Tiberius, B. V. fol. 87.

Hep ȝezð hu mambres ontýnde ða ðrýlican bec hýr bþeðer
iamneſ ȝ him ȝeopenude þa heaȝorlune ðær ȝeoƿelgildær hýr
bþoður.

Anþraƿiode him iamneſ raul ȝýrhum ƿ[orðum]. þu bþoðor
ic naht unrihtlice eom dead ac ȝoðlice ȝ rihtlice ic eom
dead ȝ ȝodey [ðo]m ƿið me standeð ȝor þam þe ic raeſ ana
ȝliceƿa [?] ȝonne ealle oðre ðrýaȝ ȝ ic ƿiðrtoð τ[ram] ȝe-
bþoðnum moýsef hatte ȝ aápon þa pophtað ða micclan tacna
ȝ ȝoƿebeac[n] ȝor þan ic eom dead ȝ ȝor þam ic eom ȝe-
[l]edd on helpaƿa juice mid. þær is reo miccle [býr]n] nýr þær
ecan ƿitey. ȝ þær iȝ se seað þær sing [alej] sujleȝ þanon ne býð
æniȝ upp adon. Nu [min] bþoðer mambrie beheald þe on
þinum hý[e] þ þu do pel þinum beaƿnum ȝ þinum ȝreon[ð]-
um ȝor þan þe on helle ne býð napıht ȝodey nemðe unjotnýr
ȝ hýrtru ȝ æfteeþ þam þe þu dead bist ȝonne cýmþt þu to
helle ȝ betrix deadum mannum bið þin eanðingzstor níder
on eoñðan ȝ þin reað bið ȝregea cubita ƿið ȝ ȝeoƿra lang.

MS. Cott. Nero, D. VIII. fol. 169. a.

Semper memor tui etiam inter dubia bellorumque nostrorum pericula, karissime præceptor, ac secundum matrem meam sororesque meas, acceptissime, et quum te deditum philosophiæ neveram scribendum tibi putavi de regionibus indie ac de statu cœli innumerisque serpentum et hominum ferarumque generibus existimauit aliquid per nouarum rerum cognitionem studio et ingenio possit accedere [ad fol. 104 b.] quanquam in te consummata prudentia nullumque adiutorium expostulet ratio doctrinæ. . . . Tamen ut mea gesta cognosceres, que diligis, et ne quod inuisitatum haberet ea que in india uidi per summos labores ac pericula macedonum scribenda tibi putaui. Etenim sunt digna memorie singula, ac multis coaceruata quemadmodum inspexi. Non crediderim cuiquam esse tot prodigia nisi subiecta meis oculis ipse prius cuncta ponderauissem. Mirandum est terra quantum aut bonarum rerum pariat aut malorum contemplatrix existat. et parens publica fera-rum ac fructuum metallorumque atque animalium. quodsi omnia liceat intueri homini uix suffectura tot uarietatibus ipsa crediderim nomina. Sed ego de his que primum cognoui eloquar, datus operam ne aut fabulae. [ad fol. 105.] aut turpi mendacio dignus efficiar. Etiam naturam animi mei . . . non ignoras, solere me terminum equitatis custodire, et parcius loqui quam gesta sint omnia. Et nunc spero quod agnoscis, nichil me tanquam captantem iactantemque gloriam militiae nostræ asserere. que utinam minus fuissent laboriosa . . . Ago gratias macedonie iuuenum uirtuti et inuicto exercitui nostro quod in patientia mea perseverarent ut rex regum appeller. Quo tibi meo titulo misso, letare, karissime præceptor . . . nunc tibi et Olimpiadi matri mee sororibusque meis de singulis regni mei commodis scribebam, que tibi et illis communia esse arbitror. Idque nisi [ad fol. 105 b.] feceris parum de nobis simpli-citer iudicare uideberis. Prioribus litteris significaueram de solis luneque eclipsi. et de constantia syderum aerisque indicis, que non sine magna cura ordinata tibi misi. et has nouas explicaturus his-

torias omnia cartis commendabo. Que cum relegis: scito esse talia que cura alexandri tui complecti decuerant. Mense maio rege persarum dario apud gangem amnem superato acceptaque in conditiones omni eius regione, ordinarios proprætoresque nostros posuimus, orientis prouinceis multisque opibus regalibus ditati; ut in priori epistola significaveram tibi. Quare nunc ne sim scribendi multiplex [*ad fol. 106.*] priora facta iam præcognita prætero. Mense iulio deficiente in india faciacem peruenimus, ubi mira celeritate poro rege deuicto, potiti ingentibus diuitiis regia gaza repleti sumus. sed . . . scribere de innumerabili exercitu eius in quo fuerint permulta peditum copias (*copiæ*), xvi milia equitum, octingente quadrigæ, omnes falcate. captisque elephantis quadringtonitis qui superpositas cum armatis iactatoribus turres gestauerant. [*ad fol. 106 b.*] Ipsam urbem regiam pori domumque armis inuasimus. In qua columnas aureas solidasque ingenti grossitudine atque altitudine cum suis capitulis ad modum quadringentas enumerauimus, auratosque parietes laminarum digitalium grossitudine. Quas cum estimare uellem aliquibus locis intercedi. Vineamque solidam auro argentoque inter columnas pendentem miratus sum. in qua folia aurea racemique cristallinis ligis erant interpositi, distinguenteribus smaragdis. Talamis cubiliaque margaritis unionibusque et carbunculis et ebenina lacunaria nitebant testudinibus cupressinis quibus lauari [*ad fol. 115.*] in insigni loco et in balnearibus erant soliti. Aureeque solideque cum crateribus aureis statue innumerique thesauri Gemmea et crystallina electrinaque uasa potatoria et sextariola multa aurea inuenimus et rara argentea. Quibus in potestatem redactis interiorem indiam perspicere cupiens . . . caspias portas peruenimus exercitu ubi cum fertilissimarum regionum admirarer felicitatem, quondam gaudio digna cognoueram loca, quanquam prædixerant nobis incole regionis eius ne [*ad fol. 115 b.*] serpentes et rapida ferarum genera incideremus, que plurima uallibus et campis siluisque ac montibus habitabant. nemorum saxorumque latebris occulta. Sed ego ut fugientem ea pugna porum primum assequerer antequam in desertas orbis terrarum abiret solitudines compendiosa magis quam tuta itinera eligere malui. Acceptis igitur .cl. ducibus qui breuitates itinerum nouerant mense augusto per feruentes sole arenasque et egentia humoris loca profectus sum, pollicitus his præmia qui nos periti regionum ducebant per ignota indie loca si me cum

incolumi exercitu in bactriacen perduxissent penitusque remotos ad abditos seres que gens foliis arborum ex siluestri uellere [*ad fol. 116.*] uestes detexunt. Sed illi maiorem hosti quam mihi fauorem accommodantes efficere pergebant ut nos in execrabilia serpentum et rapida ferarum beluarumque genera ignotos regio-
num inducerent. . . Tum ego cernens ex parte mea id accidisse qui utilia consilia spreueram amicorum . . et . . hominum qui dixerant mihi ne festinarem, imperauit militibus omnibus ut armis induiti agmen sequerentur. Propterea quod auri ex rapina margaritarumque non paruam secum prædam ueherent timendum esset ne occulto hostes sua ablaturi uictoribus insidiarentur. Et sane miles [*ad fol. 116 b.*] ita locupletatus est ut uix ferre pondus auri posset. Accedebatque armorum non parua grauitas quæ omnia ego aureis incluseram laminis. Ita totum agmen me ueluti sidere aut fulgore clarum radiantibus auro insignibusque sequebatur cum signis et uexillis. Fuitque inter uarietates spectacu-
lorum in conspicioendo talem exercitum, qui ornatu pariter ac uiribus inter gentes ceteras eminebant. Ego certe respiciens felicitatem meam insigni numero iuuentutis immenso afficiebat gau-
dio. Sed ut aliquid plerumque in secundis rebus fortuna obstrepit [*ad fol. 117.*] accedit nobis siti laborare. Quam quum uix susti-
neremus miles seuerus inuentam mihi in lapide conceauo aquam galea aurea protulit ipse sitiens, animeque mee magis quam suæ uite consulebat. Quam ego palam uocato exercitu effudi, ne me bibente magis sitire miles inciperet. Collaudansque seueri erga me benevolentiam dignis eum muneribus honorauit. [*ad fol. 117 b.*] Quæ res quum anime quietiorem fecisset exercitum, ceptum iterum institui: nec longe mihi in desertis locis flumen apparuit. Cuius ripas pedum sexagenum harundo uestiebat pinorum abietum-
que robora uincens grossitudine. . . . Tum ego quia quadrupedia et exercitus sitiebant iussi continuo castra poni a metatoribus. Quæ dum ponuntur ipse sitim leuare cupiens amariorem elleboro flumi-
nis aquam gustaui: quam neque homo bibere neque ullum pecus hau-
rire siue tormento potuit. Angebar autem magis pro multis animali-
bus quam pro nostra necessitate, durabiliorem hominem cunctis in rebus recognoscens quam pecudes. [*ad fol. 118.*] Quippe mecum erant qui aurum uehebant elephanti ingenti[s] magnitudinis admo-
dum mille. Quadringente quadrigae equorum omnes falcate. bige ii
mille ducente (*i. e. ducentæ*). Equitum turme xx milia peditum

ducenta quinquaginta. Duo milia sub armis mulorum castrensum et ad sarcinas militum uehendas curruum duo milia. Camelorum dromedarumque et boum duo milia qui frumenta uehebant. et armentorum ad usum carnis cotidiane ingens numerus sequebatur. Ceterum equis et mulis et elephantis et camelis aurea quoque frena. Luxus non parum nobis promiserat uictoriarum. Sed tunc in spectata aqua ipsa pecora uix se sustinere poterant. Milites quidem nunc ferramenta lambendo. nunc oleum gustando diram aliquo modo differre sitim. uel auferre conabantur. Vidi-mus etiam plerosque pudore amisso suam urinam uexatos ultimis necessitatibus haurientes. Quæ res dupliciter me torsit. Primo de statu [*ad fol. 118 b.*] exercitus magis quam de proprio meo sollicitus fui periculo. Iussi tamen ut armati agmen sequerentur. Legem dixi me in eum animaduersurum qui non legitimis induitus insignibusque armis in acie deprehensus esset. Quod ipsi quidem mirabantur. quod ita ubi nullus appareret hostis necesse esset in tanta siti armatos ingredi. Sed ego sciebam per bestiosa serpentiosaque loca nobis iter esse ne opposito periculo frangeremur. ac ne imprudentes circumueniremur uel inopinato periculo feriremur. Ripam igitur fluminis sequentes ad horam diei octauam ad oppidum peruenimus quod in medio [*ad fol. 119.*] amne in insula ex his arundinibus quas paulo ante descripsimus erat edificatum. paucosque indorum seminudos notauiimus homines. qui uisis nobis continuo inter tectorum suorum culmina delituerunt. Quorum ego præsentiam uidere desiderans ut dulcem ignaris aquam demonstrarent. apparente nullo paucas in ciuitatem deici sagittas imperauit. ut si uoluntate sua nollent procedere metu bellico acti exhiberentur. Tanto magis cunctis propter timorem abditis. diu apparente nemine. ducentos milites ex macedonibus leuibus armis misi per amnem natatuos. Jamque quartam fluminis partem natauerant. Tunc horrenda res uisu subito nobis conspecta est maiores elephantorum corporibus [*ad fol. 119 b.*] hypopotami inter profundos aquarum apparuerunt gurgites. raptosque in uortice crudeli pena uiros flentibus nobis assumpserunt. Iratus tum ego ducibus qui nos in insidias deduxerant. iubeo ex his .dc. in flumen mitti. Quibus propulsis natantibusque inuicti rursus hypopotami dignos iusta pena affecere. Sed maior explicatus numerus beluarum quam prius affuit ad spem inde contingentis cibi ubi cum apparerent ueluti formice efferbuere. Atque ne qua

noctu aquarum prodigiis bella gereremus ; iussi dato signo buccine ad iter militem aptari Igitur ab hora diei decima usque ad undecimam cum iter fecisset. uidimus hostes per medium amnem factis ex harundine præteruehi nauiculis. Quos cum [*ad fol. 120.*] dulces aquas percunctaremur sua lingua ubi inueniri possent dixerunt. Ingens nos stagnum dulcissime aque inuenituros, quo et ipsi nos itinerum duces erant deducturi. Quare . . . nocte tota ambulauimus siti et onere armorum confecti. Quibus necessitatibus illa quoque adiebantur incomoda, quod tota nocte incurvantibus leonibus ursisque tygridibusque pardis ac lincibus pariter resistebamus . . . Tandem ad horam circiter octauam postero die ad prædictum nobis stagnum peruenimus. quod erat coronatum uetustissima circumdatumque habundanti silua mille passus tum patens. Cum ergo ego dulci aqua potata gaudio alacer [*ad fol. 120 b.*] pecora et impedimenta cum exercitu pariter et lassa quadrupedia militum refecisset, metiri castra in longum stadia .xxii. totidemque in latum collocari iussi. Quibus celeriter erectis iubeo cedi nemus ut facilior aquatoribus esset accessus ad flumen . . . Igitur inter ipsa tentoria aggerebantur impedimenta et elefanti in media castrorum parte collocabantur. ut aptius contineri possent, [*ad fol. 121.*] si quis noctu . . oriretur pauor tumultusque aliquis nouus. Cum iam mille quingenti extrinsecus essent ignes accensi sufficiente silua quantum uellemus deinde testante buccina cibum et ipse cepi et militibus capere imperauit. accensis lampadibus aureis ad modum duobus milibus. Cum ad primos lune radiantis ortus subito erectis caudarum aculeis a pascualibus indicis scorpiones consuetam petentes aquationem ad castra innumeri confluxere . . . Haec prodigia insequuta est immensa uis cerastarum humidarumque serpentum uariis distincta coloribus. Nam quædam rubentibus scamis erant. quædam nigri et candidi coloris. quædam auri fulgori similes inspiciebantur [*ad fol. 121 b.*] sibilabat tota regio non paruum nobis inferentes metum. Sed frontem castrorum densabamus clipeis et in manibus longas habebamus hastas. quorum acutissimis spiculis malas pestes configebamus. et ignibus plures necabamus. Quæ res nos prope duas horas in eo opere sollicitos tenuit. Potata aqua minores abire ceperunt serpentes maiores cum ingenti gaudio nostro latebras petierunt. Cum ad horam noctis tertiam aliquam sperantibus nobis requiem binorum trinorumque capitum cristati serpentes indici columnarum

grossitudine aliquantulum proceriores ad potandum aquam ex uicinis montium speluncis processere. oribus scamisque suis [*ad fol.* 122.] humum atterentes. quorum pectora erecta cum trisulcis linguis fauces exerebant scintillantibusque ueneno oculis quorum halitus erat pestifer. Cum his hora non amplius una debellauimus. xxx. seruis. et xx. militibus amissis. Orabam macedones ne aduersis casibus cederent neue deficerent (*fol.* 171.) Sed affuere albi leones taurorum comparandi magnitudinibus cum ingenti murmure in nos impetum faciunt, exceptique uenabulis ruunt. [*ad fol.* 122 b.] Tantus repentinus oriebatur tumultus cumulante cera (*i. e. sera*) nocte. Nec minus apri ingentis forme iactis dentibus ueluti uallo horrentibus metuendi mixti maculosis lincibus tygribusque et horribilibus pantheris miscebant prælia nulli iam pesti comparanda. Sed et uespertilionum uis ingens columbinis corporibus equales in ora uultusque nostros ferebantur. habentes dentes in morem hominum quibus artus militum uiolabant. Vna præterea noui generis bestia maior elephanto affuit, tribus armata in fronte cornibus quem indi appellare dentem tyrannum soliti sunt. equo simile caput gerens atri coloris. Hæc potata aqua intuens castra [*ad fol.* 107.] in nos subito impetum dedit. nec ignium compositis tardatus ardoribus. Ad quam sustinendam cum opposuisset macedonum manum .xxxvi. occidit duos. et l. calcatos inutiles fecit uixque ipsis defixa est uenabulis. Antelucanum demum tempus quædam animalia celopestes uenere candido uersi colore in modum raparum. cum quibus mures indici in castra pergebant uulpibus similes quorum morsu uulnerata animalia quadrupedia statim expirabant. [*ad fol.* 107 b.] Hominibus idem morsus non usque ad interitum nocebant. Appropinquante luce nocticoraces uenere aues uulturibus similes corporum immanitate superabant colore fuluo. rostro pedibusque nigris totam stagni compleuere ripam non nobis perniciem ferentes sed solitos pisces consumebant. Quas nos aues neque fugare ausi eramus. Cuncte uero siccatis unguibus de conspectu nostro abidere. Tunc ego locorum demonstratores qui nos semper in insidias deducebant pessime meritos crurifragio puniri iussi. ut et nocte [*ad fol.* 108.] uiui spirantesque a serpentibus consumerentur, ut nos consumere uoluerunt. Manus quoque eis constringi imperauit ut merito pro factis suis uterentur suppicio. Habita deinde concione ut fortis milites essent neue

aduersis ut femine casibus deficerent ; castra concentu buccinarum repente ad noti uenti spiracula tetendi. ubi a collectis barbarorum indorumque uiris noua conspirari cognoueram bella. Militibus meis ingentes erant animi quibus et census uictoriarum suppeditabat et felicitas. Relictis periculosisimis locis minutum uix tandem iter calcauimus. et in loca bactrianorum auro diuitiisque plena peruenimus. benigneque excepti a commeantibus cum [*ad fol. 108 b.*] persarum confinia adiacerent. et ager. in reparando bello castra .xx. dies statui ocio facto. mox dierum .iiij. itinere peruenimus ubi cum collecto conserderat exercitu porus. propere ditioni magis quam prælio se commissurus. nam et commeatus nobis palam non ut hostis dedit potestatem cupidusque me nosse ; milites meos subinde commeantes interrogabat ubi ego essem quidue agerem. Qui cum incerta responderent ipse auditis eius interrogationibus omnia enim mihi regi magno macedonum referabantur. sumpto habitu militari positoque meo cultu perueni in castra ut uini et carnis quidam emptor. Casuque porus suscitans [*ad fol. 109.*] me interrogabat quid faceret alexander aut cuius esset etatis tanquam homo senior inquam dux noster in tabernaculo se accenso igni caleficat. Cum ille gaudio alacer quasi cum decrepito sene esset prælium commissurus. cum esset iuvenis elatus tumore. Quid ergo inquit non respicit etatem suam. Respondi uno id proposito ignorare me quid faceret alexander cum essem gregarius ex macedonio [*ad fol. 109 b.*] miles exercitu. Tradidit mihi minis plenam epistolam quam regi alexandro darem. pollicitus est præmium. cui iuratus dixi futurum ut in manus eius he littere peruenirent. Reuersus protinus in castra et antequam legerem et postquam legi epistolam magno risu sum dissolutus . . . (*Epistola Pori*) . . Mox contuli cum indis manum. superatisque his ita ut [*ad fol. 110.*] uolebam erecta armis regna poro restitui. Qui ut ei insperatus honor donatus est mihi thesauros suos manifestauit. quos ignorabam. ex quibus me et comites et uniuersum ditauit exercitum. Factusque amicus ex hoste macedonibus : in herculis liberique trophyæ deduxit. In orientis autem ultimis horis aurea ultraque deorum construxerat simulacra quæ an solida essent scire ego cupiens omnia perforauit. et id ipsum ut uidi solida simili metallo compleui [*ad fol. 110 b.*] liberumque et herculem directis uictimis placauit. Ulta deinde progressuri si quid memorabile cerneremus : nihil præter desertos in oceano campos.

siluasque ac montes audiuimus in quibus elephanti et serpentes dicebantur. Pergebam ad mare tamen. uolens si possem orbi terrarum circumfluum nauigare oceanum. quem quum tenebrosum uadosumque mihi locorum incole affirmabant . . . quodque . . . nemine esset temptandus . . . sinistram partem indie sectari institui. nequid mihi in ignotis subtraheretur locis. Palus erat sicca et ceno habundans. per quam cum transire temptaremus belua noui generis prosiluit [*ad fol. 111.*] serrato tergo duo capita habens. unum leene simile. hypopotami pectore. cocodrillo gerens alterum simillimum. duris munitum dentibus quod caput duos milites repentina occidit ictu. quam ferreis uix inquam communimus malleis . . . Peruenimus demum ad siluas indorum ultimas. ubi cum castra in longum prope .l. stadia. et latum fere collocauissemus . . . ceperamus uelle epulari sub nocte hora diei .xi. cum subito pabulatores lignatoresque exanimis . . nunciabant ut celeriter arma caperemus [*ad fol. 111 b.*] uenire e siluis elephantorum immensos greges ad expugnanda castra. Imperauit ergo thessalicis equitibus ut ascenderent equos secumque tollerent sues quorum grunniens timere bestias noueram. et occursero quam primum elephantis iussi . . . Nec mora trepidantes elephantri conuersi sunt . . . Iussi tunc clipeis l lanceis ulla- lum procungi. nequid iniurie nocte elephantorum violentia ferarumque aliarum afferret. Quieta nox fuit usque ad lucem . . . Primo deinde aurore diluculo in alias indie profecti regiones [*ad fol. 112.*] in campo patenti mulieres uirosque pilosos in modum ferarum toto corpore uidimus pedum altos .ix. Hos indi faunos appellant. Hii assueti fluminibus neon et stagno quum terris erant crudo pisce tantummodo et aquarium haustu uiuentes. Quos cum adire uellemus uicinius: marini fluminis se immersere uorticibus. Cinocephalis ingentibus deinde loca plena inuenimus nemora. qui nos adlaccessere temptabant et electis sagittis fugiebant. Iam deserta intrantibus nobis nichil dignum spectaculo ab indis ultra superesse referebatur. Igitur rursus fasiacen [*ad fol. 112 b.*] unde ueneramus signa conuerti imperauit . . cuncta erecta tempatoria . . ignes accensi. Tum repente euri uentus (*uenti*) tanta uis flantis exorta est ut omnia tabernacula principiaque nostra conturbauerit euerteritque . . . Quadrupedia multo uehementius uexabantur . . . Vix tamen recollectis sarcinis ex integro in apriciore uelle sedem castrorum inueni ordinatisque rebus omnibus cenare

militem iussi. Nam et flatus euri deciderat et frigus ingens uespertino accrescebat tempore. Cadere mox in modum uellerum immense ceperunt nives [ad fol. 113.] quarum aggregationem metuens ne castra cumularentur: calcare militem niuem iubeo ut quam primum iniuria pedum tabesceret. proderentur et ignes aliquatenus qui in niue pene erant extincti. Vna tum res fuit saluti. quod in momento temporis he delapse sunt niues. imbre ueniente largo. quem protinus atra nubes sequuta est. Viseque nubes ardentes de celo tanquam faces decidere. ut incendio earum totus campus arderet. Verebantur dicere ne deorum ira premeret quod ego hero[is] herculis liberique uestigia transgredi conatus essem. Iussi ergo scissas uestes opponere ignibus. Nox serena continuo redditia est nobis orantibus. [ad fol. 113 b.] Tum ignes ex integro accenduntur et ab securis nobis epule capiuntur. et triduo continuo sine sole claro id nobis accidit pendente minaci nubilo. Quare ego sepultis admodum quingentis militibus qui inter niues perierunt castra inde mutari imperau. Nam et edita celo promuntoria ad oceanum in ethiopia uidimus et enesios quoque uidimus montes. et antrum liberi quo aliquos perditos immisimus quum dicebantur tertia die febribus mori. qui speluncam introissent. Quod fuisse manifestum mortibus eorum probauimus. quum intrari propter religionem non poterat specus. et sine muneribus. [ad fol. 114.] Supplex orabam numina ut me regem terrarum cum sullimibus tropheis triumphantem in macedoniam olimpiadi matri mee remitterent iussi [con]uerti signa in fasiacen Tumque in itinere . . . duo senes nobis facti sunt obuiam. Quos cum interrogarem si quid nossent in illa regione dignum aliquid ad spectaculum responderunt mihi esse uiam non amplius decem dierum perquam difficilem tamen accessus propter penuriam aquae tantisque impedimentis si cum uniuerso pergere uellem exercitu. Ceterum si commeatus .xl. milium hominum proponerem propter angustas semitas. et bestiosa loca: posse mihi contingere ut aliquod incredibile prospicerem negocium. Tum ego eo responso letus: [ad fol. 114 b.] dicite mihi inquam duo senes humanitatis lege eos mulcens: quid sit illud quod mihi tam illustre et tam magnificum pollicemini. Tum unus exhilaratus blanda mea uoce. uidebis rex quicumque es inquit duas solis et lune arbores indice et grece loquentes. quarum lignum uirile est solis. alterum est femineum lune. et ab his quæ tibi instant bona aut mala nosse poteris.

Quare tam incredibili re illudi me a barbaris senibus existimauit pena eos impingi et aliqua contumelia iussi notari: ita dicens. ita ne eo maiestas mea peruenit ab occidente usque in orientem ut a senibus barbaris ac decrepitis illudi me posse uidear. Quibus iurantibus se nichil falsi commiscere: experiri me posse modo [ad fol. 123.] an uera dicerent. apparitrum breui id non esse uanum orantibus amicis comitibusque meis ne tante rei experimento fraudaremur: xl. milia mecum cum equitatu traxi. remissis in fasiacen copiis cum quibusdam prefectis exercituque cuncto elefantis et rege poro et impedimentis omnibus. Mox... ducentibus indorum senibus iter arripimus. Qui mox ut diximus per immania et egentia plerumque aquarum per aliquot serpentium ferarumque loca deduxerunt in proximam oraculi sedem. De quibus feris et serpentibus quamque innumere et indica lingua erant uocitate scribendum tibi non putaui. Cum appropinquaremus regioni a nobis petite: uidimus feminas uirosque aliquos pantherarum tygridumque pellibus contextos. a quibus con querimus quinam homines essent [ad fol. 123 b.] indos se sua lingua esse dicebant. Lucas erat largus thure et opobalsamo habundans. quæ plurimus ramis eorum innascebantur nemorum. et uesti incole eius regionis consueuerant . . . pedum non amplius decem statura altior: nigro corpore dentibus caninis. antistes oraculi apparuit. perforatis auribus. ex quibus uniones dependebant: et erat pellibus uestitus. Atque cum me more rituque salutaret metum simulatione silentioque texit. Quare cum interrogaret quid ego uenissem: dixi me eupientem inspicere sacras arbores [ad fol. 124.] solis et lune. Tum barbarus. Si a coitu inquit puerili et femineo contactu uacas: scilicet intrabis diuinum lucum. Astantibus amicis et commilitonibus meis circiter trecentis: ponere amicos uestesque cum calciamentis imperauit: Parui per omnia homini: ut pareremus religioni. Vndeclima diei hora expectabat sacerdos solis occasum. Nam solis arborem loqui ac responsa dare ad primos iubaris ortus affirmabat. Item noctis eadem tempora custodire lune enarrabat arborem . . . Igitur perambulare totum nemus incipio . . . uideoque opobalsamum cum optimo odore omnibus undique arborum ramis habundantissime manans. Cuius odore captus. et ipse dibulas (*hoc est, paropsidas*) peruellebam de corticibus. et idem comites mei faciebant. In media autem parte luci sacre arbores consistebant [ad fol. 124 b.] diuersis generibus fron-

dium circa astantibus. He pedum centum alte erant arbores quas
brebionas indi appellant. Quas cum mirarer diceremque frequen-
tibus imbris in tantum creuisse sacerdos affirmabat mihi. nun-
quam in his locis pluuiam. neque feram. aut auem aut ullam adire
serpentem. Terminos antiquitus ab indorum maioribus conse-
cratos soli et lune affirmabat. easque in eclipsi solis et lune
uberibus lacrimis commoueri de numinum suorum statu timentes.
Et cum sacrificare instituerem et uictimas immolare prohibitus
sum a sacerdote qui negabat licere [*ad fol. 125.*] aut thus in eo
sacrario igni uri. aut animal ullum interfici: sed uolutos truncis
arborum oscula dare. orareque solem et lunam. ut ueridica mihi
darent responsa uidemus ab occidente iubare fulgentibus
phebi radiisque percussa arborum cacumina. Et sacerdos ait.
Sursum inquit omnes intuemini. et de quibus quisque rebus con-
suliturus est occulte cogitet silentio. nemo palam pronunciet
. . . Cogitabam . . si deuicto orbe terrarum in patriam triumphans
ad [*ad fol. 125 b.*] olimpiadem matrem sororesque meas karissimas
possem reuerti. Cum subito indico sermone tenuissimo arbor
respondit. Inuicte belli alexander ut consulisti unus eris orbis
terrarum dominus: sed uiuus in patriam non reuerteris amplius.
quum fata ita de tuo capite statuerunt. Hec ego audiens mente
percussus sum: displicuit enim mihi quod tam multos adduxi me-
cum: ad sacras arbores. simul et amici mei et comites mei qui
mecum uenerant fleuerunt ualde. et contristati sunt
Rursusque oracula auditurus que media nocte posse fieri sacerdos
affirmabat quum tunc luna erat oritura assumpsi mecum tres
fidelissimos amicos [*ad fol. 126.*] perdicam. et clitoricam. et philo-
tam. quorum nullum metuebam in illo loco nec a me quicquam
erat metuendum. ubi neminem fas erat interfici Consulens
ergo ubi moriturus essem. cum ad primum lune ortum percusso
cornu splendoreque accepto. arbor grece respondit. Alexander
inquit plenam iam etatis finem habes. sed sequente anno mense
nono babilonia morieris. a quo minime speras decipieris. Tum
lacrimas [*ad fol. 126 b.*] effudi et amici mei circumsistentes flebant.
nullum ergo ab his dolum aut scelus resurrecturum sperabam. sed
magis pro mea salute mori paratos Discessu deinde facto
cum iam ad epulas reuerteremur ego animo eger ad requiem uado.
Rogantibus amicis ne me anxiate et ieunio condeficerem. pau-
lulum cibi contra animi uoluntatem sumere cepi. meque ut praesto

MS. COTT. TIB. B. V.

I. Colonia est initium ab antimolima quia habet stadia numero quingenta quæ faciunt leuuas trecenta sexaginta octo. quæ insula habet multitudinem ouium. et inde ad babiloniam stadia sunt centum sexaginta octo numero quæ faciunt leuuas. * *

II. Hæc colonia est maxime negotiatorum ubi nascuntur ber-

bices magnitudine boum habitantes usque ad medorum ciuitatem cui nomen est archemedon. que maxima est ad babilonium excepto babilonia inde sunt stadia ad babilonium numero .ccc. que faciunt leuuas .cc. ab archemedone. Ibi sunt illa magna insignia que magnus alexander operari iusserat. quæ terra habet in longitudine et latitudine stadia numero .cc. quæ faciunt leuuas .cxxxiij. et dimidium miliarium.

III. Est locus euntibus ad mare rubrum qui dicitur lentibelsinea. in quibus : galline nascuntur quales apud nos rubicundo colore. has cum aliquis apprehendere uoluerit manum suam quam tetigerit totumque corpus comburit.

IV. Preterea ibi bestie nascuntur hæ cum sonum audierint hominum statim fugiunt. pedes habent octenos oculos habent gorgoneos bina capita habent. si quis eos uoluerit apprehendere corpora sua inarmant.

V. Hascellentia babilonium profiscentibus habet stadia .ix. quæ subiacet regionibus medorum omnibus bonis plena.

VI. Hic locus serpentes habet capita bina habentes. quorum oculi nocte sicut lucerne lucent.

VII. Nascuntur et ibi onagri cornua boum habentes. forma maxima hi in dextera parte ab babilonia ducunt se in occulto ad mare rubrum propter serpentes qui in illis locis nascuntur qui uocantur corsias habentes cornua similia arietibus hii quem percusserunt moritur. Ubi nascitur abundantia piperis quod serpentes seruant sua industria hoc piper sic tollunt incendunt ea loca et serpentes sub terram fugiunt. ideo nigrum est piper. A babilonia usque persiam ciuitatem ubi nascitur piper stadia sunt .DCCC. quæ faciunt leuuas .DCXX et dimidium miliarium loca illa sterilia sunt propter multitudinem serpentium.

VIII. Similiter ibi nascuntur cenocephali quos nos conopoenas appellamus habentes iubas equorum. aprorum dentes. canina capita ignem et flamمام flantes. hic est ciuitas uicina diues. omnibus bonis plena dexteriore parte dicitur illa terra ab ægypto.

IX. In aliqua nascuntur homines statura pedum vi. barbas habentes usque ad genua. comas usque ad talos qui homo dubii appellantur et pisces crudos manducant.

X. Capi fluuius in eodem loco appellatur gorgoneus ibi nascuntur formice statura canum habentes pedes quasi locuste rubro colore nigroque fodientes aurum. et quod per noctem fo-

diunt sub terra profertur foras usque diei horam quintam. Homines autem qui audaces sunt illud tollere. Sic tollent apud camelos masculos et feminas illas quæ habent foetas. Foetas autem trans flumen gargulum alligatos relinquunt et camelis foeminis aurum inponunt. Ille autem pietate ad suos pullos festinantes. ibi masculi remanent. et ille formicæ sequentes inueniunt eos masculos et comedunt eos. Dum circa autem eos occupatae sunt fœmine transeunt flumen cum hominibus. Sunt autem tam uelocies ut putes eos uolare.

XI. Inter duas has amnes colonia est locothea quæ inter nilum et brixontem posita est. Nam nilus est capud fluuiorum et per ægyptum fluit quam ægypti archoboleta uocant quæ est aqua magna in his locis nascitur multitudo magna elephantorum.

XII. Nascuntur et ibi homines habentes statura[m] pedum .xv. corpus habentes candidum duas in una [uno ?] habentes capite facies rubra genua longo capillis nigris. cum tempus gignendi fuerit suis manibus transferuntur in indiam et ibi prolem reddunt.

XIII. Item liconia in gallia nascuntur homines tripartito colore quorum capita capita leonum pedibus .xx. ore amplissimo sicut uannum hominem cum cognouerint aut si quis persequatur longe fugiunt et sanguine sudent [sudant ?]. hi putantur homines fuisse.

XIV. Trans brixontem flumen ad orientem nascuntur homines longi et magni habentes femora et surras .xii. pedum latera cum pectore .vii. pedum colore nigro quos hostes rite appellamus. Nam quoquaque capiunt comedunt.

XV. Sunt et alie bestiolæ in brixonte quæ lertices appellatur auribus asininis uellere ouino pedibus ouuum [auium ?].

XVI. Est et alia insula in brixonte ad meridiem in qua nascuntur homines sine capitibus qui in pectore habent oculos et os alti sunt pedum .uiii. et lati simili modo pedum .uiii.

XVII. Nascuntur et ibi dracones longitudinem habentes .cl. pedum uastitudine columnarum. propter multitudinem draconum nemo facile adire potest trans flumen.

XVIII. Post hunc locum alia est regio oceano dexteriore parte. stadia .cccxiii. quæ faciunt leuuas .cclui. et miliarium unum ubi nascuntur homodubii qui usque ad umbilicum hominis speciem habent reliquo corpore onagro similes longis pedibus ut aues. lena uoce sed hominem cum uiderint longe fugiunt.

XIX. Est et alius locus hominum barbarorum habens sub se reges numero .cx. genus pessimum et barbarorum est. Sunt et alibi loci [lacus?] duo. Unis [unus?] solis et alius lunæ qui solis est die calidus nocte frigidus qui lunæ est nocte calidus die frigidus longitudine eorum .cc. stadia sunt qui faciunt leuuas .cxxxi. et dimidium miliarium.

XX. Hoc loco arbores nascuntur similes lauro et oliuæ. In quibus arboribus basatum [balsamum?] nascitur et inde proficiscentibus locus est qui habet stadia cli. qui faciunt leuuas .l. et .i. miliarium.

XXI. Itaque insula est in rubro mari. in qua hominum genus est quod apud nos appellatur donestre quasi diuine. a capite usque ad umbilicum quasi homines reliquo corpore similitudine humana nationum linguis loquentes cum alieni generis hominem uiderint ipsius lingua appellabunt eum et parentum eius et cognatorum nomina blandientes sermone ut decipient eos et perdant. Cumque comprehendenterint eos perdunt eos et comedunt. et postea comprehendunt caput ipsius hominis quem commederunt et super ipsum plorant.

XXII. Vltra hoc ad orientem nascuntur homines longi pedum .xv. lati pedum .x. caput magnum et aures habentes tamquam uannum unam sibi nocte substernunt de alia se cooperiunt et tegunt se his auribus leue et candido corpore sunt quasi lacteo homines cum uiderint tollunt sibi aures et longe fugiunt quasi putes eos uolare.

XXIII. Est et alia insula in qua nascuntur homines quorum oculi sicut lucerna lucent.

XXIV. Est et alia insula stadia habens longitudine et latitudine .ccc. lx. quæ faciunt leuuas .cx. ubi est belis templum in diebus regis et iobis aereo et ferreo opere constructum quod etiam beliobiles dicitur. et inde est edis solis ad orientem ubi est sacerdos quietus qui illa oppida maritima obseruat.

XXV. Est et uinea aurea in oriente ad solis ortum quæ habet uuas pedum .cl. de qua nascentes pendent margaritæ.

XXVI. Est et altera regio in terra babilonie et mons ibi est maximus inter mediam et armeniam mons maximus et altissimus. Sunt ibi homines honesti. hi retinent mare rubrum imperio ubi nascuntur margaretæ pretiosissimæ.

XXVII. Circa hunc locum nascuntur mulieres barbas habentes

usque ad mamillas pelliculas equorum ad uestimentum habentes et hæ uenatrices. maxime pro canibus tigres et leopardos nutriunt et omnia genera bestiarum quæ in eodem monte nascuntur cum illis uenantur.

XXVIII. Et aliae sunt mulieres ibi dentes aprorum habentes capillos usque ad talos. in lumbis caudas boum. quæ sunt altæ pedum .xiii. specioso corpore quasi marmore candido. pedes habentes cameli. apinos. [dentes aprinos?] quarum multæ ex ipsis ceciderunt pro sua obscenitate a magno nostro macedone alexandro. quia illas uiuas adprehendere non potuit occidit. ideo quia sunt publicato corpore et in honesto.

XXIX. Secus oceanum sunt genera bestiarum quæ catini nuncupantur. Isti formosi sunt et ubi sunt homines cruda carne et melle uescentes.

XXX. In sinistra parte regio est catinorum et ibi reges sunt hospitales sub se multos habentes tyrannos confines secus oce-
num. A sinistra parte sunt reges complures.

XXXI. Hoc genus hominum multos uiuit annos homines sunt benigni et si qui ad eos uenerint cum mulieribus eos remittunt. Alexander autem macedis cum ad eos uenisset miratus est eorum humanitatem nec uoluit eis nocere nec ultra uoluit occidere.

XXXII. Sunt arbores in quibus lapides pretiosi nascuntur et ibi germinabuntur.

XXXIII. Aliud genus est hominum ualde nigrum qui &hiopes [i. e. ethiopes] uocantur.

XXXIV. Est et uineola ubi est lectus eburneus longitudine .ccc .ui .pedum

XXXV. Est et mons adamans ubi est grifus ausi quæ .iiii. pedes habet caput aquilinum et caudam bonis [l. bouis]. In eo etiam monte est ausi fœnix que habet xp̄af [i. e. cristas] quasi orbes pauonis nidum habet de cinnamomo ipsa in sinu suo post mille annos ignem incendit et noua de sa filia [l. se filia] exurget.

XXXVI. Est et alias mons ubi sunt homines nigri ad quos nemo accedere potest quia ipse mons ardet.

MS. Cott. Tiberius, B. V. fol. 87.

Aperuit mambres libros magicos fratres [l. fratris] sui iamnis et fecit nericomantiam et eduxit ab inferis idolum fratres [l. fratris] sui.

Respondit ei anima iamnes dicens: Ego frater tuus non iniuste mortuus sum. Sed uere iuste et ibit aduersum me iudicium quum sapientior eram omnium sapientium magorum. Et astiti duobus fratribus moysi et aaron qui fecerunt signa et prodigia magna propter hoc mortuus sum et deductus sum e medio ad inferos. Ubi est combustio magna et lacus perditionis unde non est ascensus. Et nunc frater mi mambre adtende tibi in uita tua ut benefacias filiis tuis et amicis apud inferos enim nihil est boni nisi tristitia et tenebre et postquam mortuus fueris feros inter mortuos fuerit abitat lata cubitis et longa cubitis quattuor.

NOTÆ IN EPISTOLAM ALEXANDRI.

Codex ambustus atque incendio pessumdato hic illuc literas ad marginem amisit. Ex quibus facile pleræque reponi possunt, quæ igitur uncinulis inclusæ reperiuntur; ne quid additum suspiceris. Eadem extat narratio Latine scripta pluribus in exemplaribus; consului in uno altero que loco difficiliore MS. Cott. Nero D. VIII., MSS. Reg. 12. C. iv., 13. A. i., 13. A. v., 15. C. vi. Conferendum est Wartonius, vol. i. p. 104, Weberus King Alisaundre. Cum linguae antiquæ nostræ maxime studerem, non erat mihi in harum origine fabularum commorandum: pecuniæ quoque meæ parcebam, ægre hos sumptus sustinendi: quod tamen lectori in commodum cessit, arctissimis libello finibus comprehenso.

Alexandri Epistola Latine scripta bis est impressa; imprimis sub titulo “Alexandri Epistola de situ Indiæ, a Cornelio Nepote in Latinitatem versa. 4.” Deinde “Ex recensione Andr. Paullini. 4. Giess. 1706.” Neque vero his usus sum sed libris manu scriptis. Post Herodotum auctor largus talium fabularum fuit Ktesias. Σκιάποδες . . . ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν περίπλῳ

Ασίας φησίν. Υπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες ὄνομα, τούς τε πόδας ὕσπερ οἱ χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμη ἡ, ὑπτιοι ἀναπεσόντες, ἀραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσίν. Harpokration in Lexico. Pariter Plinius, lib. vii. Quæ narrat Ktesias de Martichora aliisque rebus prodigiosis servavit Photius, Biblioth. no. 72.

Aulus Gellius, “adductus mira atque insperata vilitate,” Brundusii libros quosdam emit. “Erant autem isti omnes libri Græci, miraculorum fabularumque pleni; res inauditæ, incredulæ; scriptores veteres non parvæ auctoritatis: Aristeas Proconnesius et Isigonus Nicæensis, et Ctesias, et Onesicritus et Polystephanus et Hegesias.” (A. Gell. lib. ix. c. iv.) Nec mirandum hos apud veteres auctoritatem habuisse; erat enim Ktesias Artaxerxis, qui Mnemon dicitur, medicus; Onesikritos autem Alexandri navis gubernator. Narraverat hic in Indicis fluviis hippopotamos gigni: accepisse se famam de duobus serpentibus cubitorum, altero octoginta, altero centum quadraginta: unde Strabo (xv. 28) οὐκ Ἀλεξανδρου μᾶλλον ἢ των παραδόξων ἀρχικυβερνήτην eum appellat: enimvero fatetur omnes qui Alexandrum comitarent admiranda veris antehabuisse: ὑπερβάλλεσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσούτους ἐκεῖνος τῇ τερατολογίᾳ. Onesikritos etiam narrabat de hominibus ore parentibus; de aliis aures talares habentibus, in quibus dormirent. De Hegesia quædam dixit Agatharchides, libro quinto Historiæ de Rubro Mari, apud Photium Biblioth. cci. Aristeaem Proconnesium commemorat Suidas; erat epicus poeta. Isigonus a Plinio citatur. Iulius Valerius, qui ad calcem Q. Curtii, ab Ang. Maio editus, extat, ex his ineptiis quasdam Latine scripsit. Idem fabulam narrat de Candace quam apud Weberum legere licet. Satis de hoc argumento, opinor, dixi. Vide etiam Kyng Alisaundre, vol. i. p. 200 et notas, vol. iii. p. 311.

Editoris officio me functum esse vix dixerim; lectoribus enim ea tradidi, quæ inveneram; quod a me hæc ætas postulabat. Interpunctionem qualemcumque nihil mutavi. Constat autem fuisse, qui ad mentem suam scripta, quotquot ederent, immutarent, corruptelas, ut perhibebant, tollentes. Id etiam certum, adhuc esse, qui grammaticæ, quam venditant, nimis rationem habeant, quique proavis nostris irascantur, si minus ad regulas hasce hodiernas locuti sunt.

Poema de Beowulfo eodem volumine continetur, atque, etsi Kemblius sæpius operarios vituperavit, quibus codex reficiendus mandatus est, quasi quod integrum fuisse, mutilassent, non sunt,

quod sciam, hoc nomine culpandi. Ut libro sua forma constaret, folia corrugata discerpta et vinculis soluta, cartis papyraceis validis, ut necesse erat, densisque interserebant, et quod vix evitandum, aliqua ex parte superimponebant. Unde fit, ut versa paginarum facie litteræ aliquot discerni nequeant. Si tanti est, venia data, locis illis Beowulfanis interpreti molestioribus, quodcunque legenti officit, abradere licebit.

Paginæ aliquot, ab instauratoribus libri loco non suo dispositæ, in iustum erant restituendæ ordinem; quod per nexus orationis iam factum, Latina narratione postea confirmatum. Versiculos eosdem, quos habet codex, imprimendos curavi, quo facilius dignoscas quid in margine mancum, et quare emendatum sit.

Maiores nostri in vocabulis compositis, arctior an laxior iunctura esset, et quid in hac re vellent nesciebant. Plerumque autem libri manu scripti ita voces ordinatas habent ut casus forsque tulerit; aliquando vel eiusdem syllabæ litteræ longius inter se absunt, quam alibi voces diversæ; ut regula nulla extet, neque fieri possit, ut in his pergamenta sequamur. Incerti etiam nos in hac re versati sumus; et fol. 127. a. 7. nunc býlífgeað quod substantivo bígleofa responderet, nunc bý lífgeað, ut ellipsis pronominis esset, voluimus: pariterque in aliis.

Fol. 104. a. 10. Dubia pericula; MSS. Reg. 13. A. 1, 12. C. iv., que omisso.

Fol. 104. a. 16. ȝeretenijum Lat. *statu*, iis accedit, quæ dativum singularem in -um antiquitus exiisse indicant. Vide et ȝemýndum *memoria*, fol. 104. b. 8.

Fol. 104. a. 20. Tota sententia male concepta atque ordinata. Latinis “possit accedere” quæ respondeant in Anglicis deesse videntur. Manifesto autem pro abæðað legendum abæðað, “expostulet.” Eadem medela in loco Cædmonis adhibenda, ubi Thorpius aliique ea interpretabantur, quæ sensum nullum habebant. Legendum erat

Æp ðon engla peapð.

fōn oþephýgðe.

ðæl on ȝeðyilðe.

Donec angelorum pars ob superbiam in errorem lapsa est. Verbum autem bæðan aliquando ut in Beowulfanis *cogere*, *to compel* significat, quod Kemblius *compellere* dixit: Cf. ȝebæðan: neque tamen a bïðan multum differt, ut *poscere*, *postulare*, significet.

Fol. 104. b. 14. Intellige æteopenð. Fieri potuit ut hæc mutatio,

non omnino insolens, ex ratione participiorum immutatorum, ori-
retur: participia omnia, seu activa seu passiva, olim in -end exiisse
opinor, ut eadem sint æteopeð, æteopenð, zelýpeð, zelýpenð.

Fol. 104. b. 15. Turbata atque impedita hæc sunt. Parenſ pro
pariens accepit.

Fol. 104. b. 16. Post pihta interpungendum. Eall ut alibi ter-
minatione neglecta: cf. not. 116. b. 5.

104. b. 19. gemýnð. De genere huius vocabuli adeas notas
Goodwini in Guðlac, p. 103. Infra fol. 105. b. 6. femininum est.
Thorpus in Analectis neutrius generis esse voluit quamvis p. 100
legerat þær eaðegan gemýnðe.

Fol. 105. a. 2. þa gecýnð; grammatici nostri vel þa gecýnðe vel
þær gecýnd postulant. In 3 etiam þær gemipc in singulari, vel
þa gemipce plurali.

Fol. 105. b. 13. re kýningz. Initio sententiæ sæpiſſime Angli
nominativum quasi pendentem, ut loquuntur grammatici Græci,
ponebant, posteā pronomine usi in regimine suo posito. Cf. Oros.
p. 258. l. 15, p. 260. l. 32. l. 36. ed. Thorpe.

Fol. 106. a. 1. Interpunctione sensus est intercisus. Bætan cui
respondet *prætero*, verbum puto aliunde ignotum.

Fol. 106. a. 17. jcylf gen. jcylfey masc.: cf. Homil. i. 166. Cor-
rigenda lexica.

Fol. 106. b. 12. ðon, Latine *ligis*, hoc est, ni fallor, *capreolis*,
claviculis, *pampinis*. Vocabulum aliunde mihi incognitum. Apud
Ælfricum in glossario sunt Capreoli þingearþa zeyind vel þingearþa
hocar.

Fol. 106. b. 20. Lau ad Laurum spectare potest sed Latina
magis Laȝian indicant. Lauede Laȝamon, i. 320.

Fol. 115. a. 4. Legitur golðhopð: in plurali etiam golðhopðaj,
golðhopðou.

Fol. 115. a. 8. bopenne, id est, bopene.

Fol. 115. b. 1. ðþur, *rapax*, lexicis ignotum. Videtur cognatum
cum peariæ etc. pro þþeapian, hƿéáþepe est *latro* in Euangeli-
orum libro Lindisfarnensi. Rapere pro þtrapere, þgrabere. Post
þy littera nescio quæ stetit.

Fol. 115. b. 10. gen, *compendiosus*; lexicis addendum. Cf. Ormu-
lum, ii. 276, Promptorium Parvulorum, glossaria vocum nostrarum
provincialium, lexica Suecica etc.

Fol. 115. b. 11. jvðþato gen. plur. Inter vocales breves finales
apud nostre vix quidquam interest.

Fol. 115. b. 14. Post þæm videtur deesse *je*. Sed relativus aliquando abest. Rask, § 388.

Fol. 116. a. 7. *oþ* dæle absurdum videtur pro *ex parte mea*. Healfe hoc sensu usitatus.

Fol. 116. b. 5. Ēall pro ealle ex incuria, opinor, loquentium, terminationibus obsolescentibus : cf. fol. 120. b. 2. 11, 113. a. 6, 104. b. 16. Hexameron xiii. Boeth. p. 20. 1. 5.

Fol. 116. b. 5. *ic hie*; deest ut videtur *het*.

Fol. 117. a. 2. *þio hiop* contra morem.

Fol. 117. a. 5. *geþærte, afflictatos*.

Fol. 117. a. 16. *þýnþtan* sensu causativo incredibile. Deest igitur aliquid.

Fol. 118. 7. *ealþapena*, magis lubricum quam ut ego interpretari audeam. Non coniecturis opus, sed exemplis. “Mulorum castrensem ad subarmilia et sarcinas militum uehendas circiter 11. Camelorum .d. Dromidumque et bubulorum 11. Sumediumque et boum 11. qui frumenta uehebant.” MS. Reg. 13. A. i. “Mulorum castrensem ad subarmilia et sarcinas militum uehendas circiter 11. Camelorum .d. Dromedanorumque et bubulorum 11. Equorum honeratorum clitellas ferentium boumque qui frumenta uehebant 11. Armentorum uero ad usum carnis cotidie ingens numerus sequebatur.” MS. 12. C. iv. Eadem fere 15. C. vi. “Sumedium” habet quoque 13. A. v. Apud Du Cangium *Sumerius* est *Sagmarius, iumentum sarcinale*, quod nostrum SUMPTER, unde et “Sumedium” interpretandum. Nec tamen video quid haec omnia ad *ealþapena* conferant. Noli etiam de *Deahþope* cogitare cum sit scriptura certa.

Fol. 119. a. 20. *mepa, equorum* sc. *hippopotamorum*. Hoc loco mej, seu mejh, meaph, pro masculino accipiendo, ut in Runhoð. 5. *meape* mægenheajðum; idem est Celticum March, *equus*; *equus admissarius*, ne dicam Hebraicum Paras etc. Islandicum Marr, masc.

Fol. 119. b. 10. Post *geapye* omissum *j* videtur.

Fol. 120. a. 11. *þ*: vide fol. 109. b. 11.

Fol. 120. a. 13. Addidi *j* ut sit upe magis Latinum *uri* quam Anglicum. Sed potius ex duobus pronominibus *uj*, *upe* delendum alterum, ut, in syntaxi verborum incerta, *ehtan* vel accusativum vel, ut apud Lyeum, genitivum regat. “Tota nocte incursantibus leonibus ursisque et tigribus pardisque ac lincibus.” MSS. quatuor.

Fol. 120. b. 5. xx. εγ̄: cf. fol. 124. b. 2. Deuteron. i. 15. Mirabil. Orient. xvii. xxv.

Fol. 121. a. 3. πυλαγέ: cf. Cod. Exon. notas, p. 528, 529.

Fol. 121. a. 7. τὸ αρενεγ̄, Rask, § 407. Cf. Weber, Kyng Alisaundre, line 5253.

Fol. 121. a. 15. κεραστης.

Fol. 121. b. 19. Post πυνθοπλικε interpungendum.

Fol. 122. a. 4. ρή[τ]ε in libro manu scripto litera aliqua deest. εδεδον, Grimm, Elene, 1107.

Fol. 122. a. 11. cf. Weber, Kyng Alisaundre, 5354.

Fol. 122. b. 1. γρελε εαργεδο: cf. fol. 107. b. 18, fol. 111. b. 18. Septem tantummodo litterarum vestigia leguntur.

Fol. 122. b. 3. λαροραγ̄ leopardi.

Fol. 122. b. 17. Ὁ μεντοι ποταμὸς ὃν ἐνσπέρατος διὰ τὸ ὀδοντότυ-
ραννον ζῶον: καὶ γάρ οὗτος ἀμφίβιον μέγιστον, ὥστε καὶ ἐλέφαντας
καταπίνειν. Michael Glycas. p. 270=142, 143. Τὸν δὲ ποταμὸν
φασὶ δυσπερατότατον εἶναι διὰ τὸν λεγόμενον ὀδοντύραννον. ζῶον γάρ
ἐστιν αμφίβιον, μέγιστον λίαν, ἐν τῷ ποταμῷ διαιτώμενον καὶ δυνά-
μενον ἐλέφαντα καταπίειν δόλοκληρον. Georg. Cedrenus, vol. i. p. 269
=153. c. “Nomen autem Odontotyrannum vocant eæ bestiæ:”
(ita edidit Maius) “ac ferme viginti et sex de occursantibus viros
morti dedisset.” Iulius Valerius, p. 185. Corrigendus Weberus
Kyng Alisaundre, 5415, “dentyrauns.”

Fol. 122. b. 6. Coniicio baje feminino genere: ut Bera apud Islandos: apud Ἀλφρίcum Gram. Vrsa est býjen. Moniz pro singulari accipi potest: cf. Weber, Kyng Alisaundre, 5404.

Fol. 122. b. 15. βρ[ι]ε in MS. aliquid deest. In 17. ἡδεογ̄ est Indis, apud Indos.

Fol. 107. b. 2. ήτ MS. sed delendum erat.

Fol. 107. b. 6. πεαληχαροց̄, vultur.

Fol. 107. b. 9. γῆ. sic et 110. b. 10, 127. b. 3. γῆμb 116. b. 10.

Fol. 107. a. 19. Megasthenes huius fabulæ auctor primus fuisse
videtur. (Strabo, xv. 44.) Vide Weberum Kyng Alisaundre, 5430.

Fol. 107. b. 5. Weber, Kyng Alisaundre, 5444.

Fol. 108. a. 7. γρύδ, ad fidem codicis. 16. Post γρα rasura est.

Fol. 108. b. 9. Corrigendum videtur γρύδορ.

Fol. 109. a. 3. παι. In oratione obliqua aut subiunctivo uti
licebat aut indicativo: infra statim, vv. 9. 20, παιε subiunctivus est.
Eodem fere modo aut optativo aut indicativo utebantur Hellenes.

Fol. 109. a. 9. Cf. Weberum Kyng Alisaundre, 5500.

Fol. 109. b. 11. þ sæpius ita ponitur, ut vix quidquam sententiæ conferre videatur. Cf. fol. 110. a. 4, 113. b. 6. Orientis Mirabil. vii. þte quod idem est xxii., xxvii. bis, iv. MS. V., xiii. MS. V., Deuteron. xxxii. 13.

Fol. 109. b. 17. Þærð scriptum.

Fol. 110. a. 8. þa ðæne aliquantum hic turbatum videtur: et sequenti versu þe pro þeh=þeah scriptum.

Fol. 110. a. 13. Cf. Weberum Kyng Alisaundre, 5584.

Fol. 110. b. 19. cannon, vocabulo, ut videtur, Latino, cœnum.

Fol. 111. a. 2. acægloð. Hæc vox satis certo non potest legi, sed mihi recte videor expediisse: est autem nihil nisi interpretatio vocis "serato" pro "serrato." Mox tamen ȝnoð idem est quod ȝnið "serra," quod prioribus pugnat. Weber, Kyng A. 5722.

Fol. 111. a. 3. Seonopal=ȝnepal convexum, rotundum. Legerat "lunæ" pro "leænæ." Cf. Weber. vol. i. p. 236. Nicop, *hippopotamus*, potius in aliis locis, *Equus marinus*, *Walrus*, interpretandum.

Fol. 111. a. 5. bƿeoþt plurali numero.

Fol. 111. a. 10. meahþe. Quæ dixit Raskius, Gram. § 197, non in universum vera erant. Thorpius qui in Raskii iurat verba, id sæpius viderat, in opinione sua perstitit: inquit enim, "Sohte for the plural Sohton. A similar inaccuracy frequently occurs:" (Orosius, not. ad p. 280) itemque, "Þytre an error for þyton, singular for plural, of frequent occurrence in Orosius." (not. ad p. 468.) Doctum et tenacem propositi virum non lingua plane talia respuens, non codicum consensus iste mente quatit solida. Raskius fortasse de solo præsenti loqui voluit ut in § 197. Cf. ȝonðþyton hi, Cod. Vercell. ii. p. 86. v. 91. ȝculon þt, id. p. 106. v. 199. hÿ beaþn ðyðe, Cædmon, p. 53. v. 5, ubi Thorpius de more suo "For ðyðon; probably an error of the scribe." þapa þe healdan pyle; id. 92. 19, ubi tacet criticus noster. Infra fol. 111. b. 20, 112. a. 1, ubi conicere licet ȝerape pe. 112. a. 2. 3. 4. 10. 12. 18, 113. a. 12. 15, 114. b. 2, 125. a. 5, 126. b. 5, 127. a. 8. Orient. Mirab. passim.

Fol. 111. a. 20. Etsi pronomen sæpissime desideratur, ægre tamen pe hic caremus.

Fol. 111. b. 12. ȝymȝ, *grunnitus*, ex Latinis; est autem cum ȝnýmetan 'grunnire' cognatum et pro tȝȝymȝ capiendum. We-

ber, Kyng Alisaundre, 5740. For hy ne haue so mychel drade Of nothing as of hogges grade. (cry.)

Fol. 112. a. 7. Quominus hic quidquam mutandum censeas, obstat vocabulum idem in fol. 112. b. 2. Ex Latinis atque etiam ex ipsis verbis constabit neah esse *aqua profunda*, “*stagnum, vortex*,” *vorago*.

Fol. 112. b. 5. *gebæræc*, “*a boysterous wind*,” Somner. Infra 112. b. 19. *bþeoðun* infinitivo. Cf. Islandicum Brak, *strepitus, stridor, fragor*.

Forr shep iss all unnskaþefull
 J stille der J liþe
 J makeþþ itt nan mikell brace
 giff mann itt will bindenn.

Ormulum, 1176.

‘Namque ovis est omnino innocens quietaque bestia et lenis, nec facit magnum strepitum, si quis eam vult constringere.’ Id. 1186. 1233. Quid differt nostrum Bark? Cf. Stemn iþ *gerlagen lýft*. *gerfneðenlic* on *hlýfte*. *þya* micel *þya* on *þæne* *beoncnunge* iþ. Ælfric Gramm. p. 2.

Fol. 112. b. 13. *gehliupan* adjectivus in comparativo, *apricus*. Cf. *hleop umbraculum*, *apricitas*, et Islandicum *Hlyr, Hlær*; “En ginnungagap var svo hlætt sem lopt vindlaust;” Snorra Edda, p. 4. “eratque chaos tam tepidum, quam aer sine ventis.” Conferenda omnino existimo Αλεη, Αλεεινος, Αλεεινειν.

Fol. 112. b. 15. Vide notam ad 116. b. 5, sed cum hoc sit prædicatum, aliter res se habet. Cf. 112. a. 5.

Fol. 113. b. 8. *fejð* scriptum.

Fol. 113. b. 9. *Do.* Dubium vix erit, quin in hac voce adsit Scoticum Haugh, “Low lying flat ground properly on the border of a river and such as is sometimes overflowed.” Jamieson. *Masculinum* erit.

Fol. 114. a. 6. *neappet*, *angustia*; aliter *nýþepet*, Oros. III. viii. =384. 4. ed. Thorpe.

Fol. 114. a. 9. *mine*; vide infra 15: fol. 115. a. 12: potest autem *þeopeðe* pro plurali accipi, ut ealle upe *eopeðu*, Euangel. Nicodemi, xxviii.

Fol. 114. a. 10. Weber, Kyng Alisaundre, 6749.

Fol. 114. a. 14. *meahte*; nominativus deest: an man? an ic? Durissime tamen aliquando, ut in transitionibus, pronomen præ-

termittitur. þa þoþlet he Ieþno. 1 þor ham to hij lande. Exod. xviii. 17. Discessit Moses ab Iethro; ille autem domum reversus est.

Fol. 114. b. 1. Totus hic versus igne atque fumo pene deletus: et pro hinc sensus postulabat hic; sed satius duxi id lectori tradere quod oculis caperetur.

Fol. 114. b. 16. oþ þ pro oþ.

Fol. 123. a. 2. yþelce cuneþo. Quod pro supplemento apposui est id quidem inauditum, sed vestigiis insistit litterarum. Ut equidem opinor recte se habent omnia, cuneþ est *experimentum*, a cunnian *experiri*. **ΚΠΝΦΙ** neutrius est generis: scientiam significat. Pro beþceþe in Latinis *fraudaremur* passive.

Fol. 124. a. 1. Post monan interpungendum. “Id tamen esse in hisce arboribus admirabile: namque oriente sole marem illam arborem itemque cursus sui meditullium possidente vel certe occiduo loquacem fieri, et consultantibus tertio respondere: idem vero nocturnis horis atque lunaribus arborem feminam.” Iulius Valerius, p. 188.

Fol. 124. a. 2. Pro þif legisse videor þigl, ut non sit oculis in omnibus credendum.

Fol. 124. a. 6. In Latinis “amicos” quod interpres vertit. Sed posuit scriba amicos pro amictos, hoc est, amictus. In alio etiam loco ab interprete Anglo prætermisso (fol. 173. c.) legitur, “His amictis contecti. uiuunt ibidem fere annis trecentis.” Visitata erat hæc forma substantivi. Vide Du Cangium.

Fol. 124. b. 5. heannijje pro heahuijje, ut aliis in locis, e.g. Homil. vol. i. pp. 492, 582.

Fol. 124. b. 11. Punctum delendum.

Fol. 124. b. 13. ðæj þunnan, þærne monan; mira hæc.

Fol. 125. a. 4. yoþre. Ita scriptum inveni.

Fol. 125. b. 9. eþel expectabam þýrð.

Fol. 126. a. 1. pe fortasse non erat supplendum, ut in proxime præcedente versu gebædon stetit.

Fol. 126. a. 17. þyr æftan geape. Ita scriptum.

Fol. 126. a. 18. Post monðe interpungendum.

Fol. 127. b. 1. þeap *decessus de vita*.

Fol. 128. a. 8. Si lexicographis credendum esset, corrigendum þægnodon: sed verbum vetustius extabat þraȝan, unde derivatum **ἘΛΗΕΨΙ**, χαρα; unde etiam ȝeþeon compositum atque adjec-

tivum *fægen* e participio formatum. Huius igitur verbi erat præteritum singulare *fæg*, *fæga*, plurale *fægon*. Eodem modo pene obsoleverat **ԷԿԼԳՃ** 2 Kor. xiii. 5. MS. B. si fides Massmanno, unde **ԷԿԼհ**, **ԷԿԵհնն**, **ԷԿԼիհանս**; pro præsenti **ԷԿԼիհնճ** ubique fere usurpabatur. Antiquior autem forma apud Germanos vel hodie servata.

Fol. 128. a. 10. *majan divulgare*: cui respondebat **ՄԵՐՃ**, *κηρυσσειν*, atque Islandicum, at Mæra, *laudare, celebrare* (B. H.), Angli *mæpe illustris*, *mæpð fama*, *mæpjān celebrare* frequentabant. Hoc autem ab illo per sibilationem efformatum, ut a **ԷԿԼԳՃ**, **ԷԿԼԻՃ**, quod miror lingua Mœsogothicæ eruditis non innotuisse. *Mæpðo* infra 16 genitivus est singularis pro *mæpðe*, per inconstantem vocalium usum. Kemblius in Beowulfo suo *Mæpðo* pro nominativo exhibuit, citans 1311 ubi accusativus extat: “et cetera.” Nolim hac de causa totum illud carmen denuo perlegere; id unum moneo, terminationem þ, si feminina est, vocalem ex usu Mœsogothorum, qui regulas orthographicas sibi habebant, non recipere; ideoque apud Anglos quodcunque hos fines excurrit, pro suspecto habendum esse.

Fol. 128. b. 1. *þætæ*. Quæ de huius vocis compositione Raskius, § 149, somniavit, a vero quam longissime absunt. Eadem est quæ *þæt*, et Mœsogothico **ՓԼՏՃ** respondet. Habent adiectiva neutrius generis terminationem hanc ut **ԿԼՆՃՃ**. Quomodo hæc cum Latinis, Græcis, Sanskriticis concilianda sint, quærendum est.

ORIENTIS MIRABILIA.

Liber MS. Cott. Tiberius B. V. optime conservatus atque imaginibus pictis mira pulcritudine adornatus. Scriptura tenuior, et illi, quam habet Liber Dunelmensis, seu Euangelia Lindisfarnensis, similis. Alter autem ex eodem volumine, Vitellius A. XV., quo continetur Alexandri Epistola, mancus, obfuscatus atque incendio eruptus: pariter autem res, de quibus narratur, depictæ sunt. Priorem librum plerumque secutus sum, varias lectiones præcipias adiecturus.

VAR. LECT. I. antimoleime þam [l]andæ. Vit. on զըմե. V.

leonej pro leuuas, id est, leucas, *leagues*, ubique. V. *ṛtadī* V., ex indiscreto sono vocalium, puto.

II. *peðþaj*. V. acenned. V. an quia prædicatum est? *to* babylonia bujh þonon *jýndon* V.: in T. impersonaliter constructio facta. In V. post mæjt plene interpunctum. mielan V. quod verius. *þeopc*. V. *ȝerýpcan*. V. halþ, an omissio, V.

III. *þeþeð*. V. Erant qui interesse aliquid inter *þeþeð* et *þeþð* docere vellent. haten V., quod magis probandum, cum sit usus simplicium vetustior quam compositorum. þæm pro *on þan*. V. acenned onlice þonne. V. Eratne iam igitur E littera muta? offhe him o *æþþjuneð*. V.; ubi o pro á accipiendum, ut *unquam* significet. *unȝerþnelica*. T.

IV. *þya* omisit V. acenned. V. prædicatum. þonne *þleoð* hý *þeop*. V. *onþon*. V. þonne hiepa lichoman þ hý *onælað*. V. Post *jýndon* addidit þa. V.

V. Omissum in V.

VII. *Þoyelaj*. V. þæpe mæjtan *pærtine*. V. þæm *þeáðan* jæ. V. *pærtæn* generis neutrius, jæ alterutrius accepimus. man. V. á *æþþjuneð*. V. id est, *unquam*. *þpýlceð*. V. quod antiquius, ut docent linguae cognatae. *ȝeneoþnejjre*. V. pro *cneorðnejjre* opinor. *þeaxet*. T. cf. xxxiv. ¶ xxiii ¶ *healþ mil*. V. *unþærtmbeplicu*. V.

VIII. *Leg*. V. *on þa* omisit T. *egýptana*. V.

IX. *Lange* omisit V. *þpilice*. T. *liflað*. V.

X. *Dabbað* *þpelce* *þpa* *ȝnaþhoppan* V. quæ lectorem torquere poterant. nimað hi. T. *olþendan*. V. *ȝetigæð*. T. þone *ṛtedan*. V. *abijcode*. T. *to þam* *þpifte* þ ða men penað þæt hi *þleoȝende* *jýn*. T.

XI. *Betyl*. T. *Fullicja*. T. *egýpta*. V. *ylpenda*. T. “*elephantorum*,” Latina.

XII. *Men* hý. V. *tú*. T. ¶ *cneoru* *þpýðe* *þeade*. V. *on ȝcipum* omisit. T. ¶ *hýþa* *ȝecýnd*. T.

XIII. *Ciconia*. V. acenned. T. *onðþýj* *heopej*. V. *ȝemonu*. V. *ȝraþon*. V. *monnan* V. accusativus singularis ut in *Ælfrici præfatione ad librum Geneseos*, p. 3. v. 13. *uton* *ƿiþean* *mannan* *to* *uþe* *anlichnejjre*. Genes. xx. 4. Infra xxi.=100. b. 17. V. xxii.=101. a. 14. V. *oððe* *ȝeþeoþ* omisit. T. þonne *þeop* þ hi *þleoð*. V. *ȝependæ*. V.

XIV. *ṛtðan*. T. *hi* *beoð* j. h. omisit. V. hý *jýnd* *nemnað*. V. *ȝelæccað*. V. pro *ȝeþoð*.

XV. on bñ. omisit. V.

XVI. iñ oþer. T. men akende. omisit. V.

XVII. þracan omisit V. ex incuria. ne mæg nan man naýþe-lice. V.

XVIII. þær omisit V. tyllice omisit V. long. T. eþne. V. per errorem. pleoð hý feor. V.

XIX. ellfeorðe. T. c. V. elfeorðeytan. V. et Þ bis omisit. V. re runnan yeað. V. re monan yeað. V. piðe. V. mila omisit V. ut necessarium.

XX. laþenbeabe. V. quod vix intelligeret, qui legerat. onlice V. id est anlice. bið acenned. V. miclan. V.

XXI. nemned. V. geþeaxene. T. þeaxene. V. mneftenaþ. V. mennijce onlic. V. cunnon mennijce. V. geþeoð neutrius est generis. Homil. I. p. 318, p. 322. An hic pluralem voluit V.? geþoð. V. Þ þænne omisit V. þon V. pro hiþ.

XXII. Ðonne. V. acende. V. on pætme. V. micel heaþoð. V. ryðjan. V. oðþe ongýtað addidit V. eapan bun. V. id est begen. Þ fleoð ryðe. Þa hnaðlice ƿalepen þæt hý fleogen.

XXIII. acende. V. ƿa ma. T. on omittit. V.

XXIV. þær cingær omiserat V. of iþejnum geþeoþcum Þ of glæfgeþotum Þ on þær ilcan ȝtore iñ æt runnan upgange ȝet quietur þær ȝtileytan býceopey je nænne oþeþne [me]te ne þige buton jæ oþþum Þ be þam he liseðe. V.

XXV. beoð cende ȝaþimmaþ. V.

XXVI. hýhjt. V. aliquot verba omisit V.

XXVII. pið acenned. V. hundiczean. V. nemde. V. Þ from ȝigaj Þ leon[ej] toxaj. V. mid heora jem . . . þ hý tohuntaþ. V. quæ quis intelligeret?

XXVIII. hiþneyje. V. olfendan. V. of V. pro fop.

XXIX. hiþiað. V.

XXX. gætliþeude. V. quod verum. ȝela cýninga. V.

XXXI. ȝcenfulla (?) men. V. cýmed. V. nan laþ. V.

XXXII. deorþýþtan. V. jýnd of acende. V. þte omittit V.

XXXIII. moncýnnær ȝeondon. V. ȝigelþapa. V.

In V. cætera desunt.

NOTÆ.

I. Seo landbuend *colonia*, eodem sensu quo II. landbuney. Est autem landbuend substantivum participiale, cuius syllaba finalis

-end plerumque in -ung mutatum legimus; ut sit pro landbuung accipiendum: quæ quidem commutatio iam eo usque progressa est, ut ipsa participia per hos trecentos annos in -ing exeant. Fœminini autem generis est, ut sunt illa in -ung substantiva desinentia. Cultus, biggend; Ælfric Gram. p. 15. vs. 18. Antimoleime Brixonte, cæteraque nomina eiusmodi apud Stephanum Byzantinum non reperiuntur.

III. Spilce mon þepð expectare poteras: quod tamen non legebam.

VIII. Quæ Plinius, vii. 16, dixit de hominibus binum cubitorum, quos Conopas appellat hoc vix trahenda. "Cynopæne aut Sciapodes," vol. V. p. 24. "Cynopennae aliqui vel Sciapodes," V. 140, in edd. Tertulliani. Cynopendices, Iulius Valerius, p. 184.

IX. Mæl mensura. Cf. Islandicum Mál: hæc significatio autem ex altera antiquiore pars profecta videtur: cf. Lat. Malleus, **ΜΛΛΥΓΛΝ**, pieceMeal, etc.

X. Confer Herodoti narrationem. Quamvis sit Majh pro †manc masculini, est tamen myje femininum, et pro femella usurpatum. Genesis, xxxii. 15. gerælað alligant, colligant. gerætan convasare, consarcinare, a þæt, vas.

XI. Fallic pulcer: cf. Islandicum Fallegri, Latinum Pulcer. Non recensetur Archeboleta inter nomina duodeviginti, quæ Nilo annumerat Partheyus in Indice Geographicò. Sed tamen Copticum videtur; ἙΦΙΛΟΣΤΤΕ saltem præ significat: et ሂጥቃዎስ aquarius.

XII. Onþryj̄ terribilis. MS. V. onþryj̄ne terribilis Lye. ȝemona, iubata.

XVI. Aulus Gellius legerat "quosdam etiam esse nullis cervicibus, oculos in humeris habentes." (Lib. IX. iv. 9.) Ktesias hoc narraverat. (Plinius, vii. 2.)

XXI. Fpihtep̄ hariolus. Cf. ȝpihtpung hariolatio, et Latine "divine" pro "divini," 'divinatores.' Imago subiecta virum exhibet promissa cæsarie comatum.

XXII. Onesikritos hæc tradiderat (Strabo, xv. 57) Apæjtme: præpositio cum substantivo coaluit. Pæjtmi vi sua incrementum significat; derivatur a verbo quod Latine dicitur Vigere, Anglice cum sibilatione Pacian, cuius radicem credimus Kvkv- Islandorum, Quick nostrum. Frequentant autem Teutonicae linguae sibilacionis id genus, quod in ST exit: **AISTAN** vereri ex

ΛΓΛΝ *pavere* pendet; ut cadat suspicio, quæ vocem hanc esse ex Latinitate mutuatam voluit; “Æstimare” potius est Teutonicum: **ᚦᚴᛚᛁᛋᛏᚠᚱᚾI** ex deperdito †Fraistan formatum est, Islandico at Freista, cuius parens erat Fragen in hodierna Germanorum dialecto conservatum. **ᚦᚳᛒᛖᚱ** a **ᚦᚴᛚᛖᛚN**. Finalis M in Pǣym participium in -mentum indicat. Quum autem ex ratione linguae Pǣym *incrementum* esset, facile in *statura* atque *fructus* abiit.

XXIV. Iober, Iovis.

XXV. Ýngearð *vinea* Anglice ex corruptela pro *vitis* sumitur. Hic etiam Beþige pro *racemus*.

XXVII. Ne hic nos fugiat þ neutro genere et numero singuli, relativi sensu, antecedentibus masculinis et pluralibus. Hodierni nostri sermonis id est, atque in altero codice libelli “seinte Marharete” passim usurpatum.

XXIX. Fjea apud Kilianum quæras, quæso. “Fraey, Bellus, scitus, comptus, lepidus, venustus, pulcer, elegans, laetus.” Quod addit, “anglice Fair” id falsum est, cum sit Fair, þæȝer. Apud Lyeum composita aliquot invenies, fortasse etiam derivata.

XXX. Eajtliðende ita pro ȝajtliðende positum est, ut litera ȝ in nostrum y abiret, quod cum potestate consonantali vocalium i et e, vim communem habet: sic eօy=you. G pro I accipendum tum ex aliis, cum e versione nominum propriorum patet: ut pro Iannes et Mambres scripserit Ȑlfredus Geamey ȝ Mambpey. (Orosius, I. vii.)

XXXI. Fjempulþe. MS. T. ȝc . . . pulle. MS. V. Fjempulle saltem scribendum.

XXXIII. Mankynn ȝ legē Mankynneȝ quod sensu partitivo accipendum.

XXXV. Fæðme ex Latinis necessarium: in eadem pagina Anglica Latinis subiecta sunt; ut pateat ex his illa conversa esse. Quod si secus esset, bene se haberet æðme.

SCA MARGARETA.

Wanleius duorum exemplariorum huius passionis e bibliotheca Cottoniana mentionem fecit, unum MS. Tiberius A. xxxiii., quod hic, nunc A. iii., exhibui, alterum MS. Otho. B. xxxiii. quod non repperi. Idem aliud extare in bibliotheca Collegii Corp. Chr. Cant.

meminit, cuius initium Өrteп Dnihtneг Өropunge ی hіj æпуte. þæt he of deаðe аpaг Hæland Cnijt on ham ðagum hіj halgan geþropodon fоp hіj þæra micclan leořan lujan, atque finem Өalle hі hale ی gejunde on heora yege ham geþænton. ی upeг Dnihtneг ænгleг hіdeп comen. ی ha japla undeрfenzon ی heo on heofone rice geþpohton. ی nu hі iу mіd Өode and mіd eallum hіj halgum. ی Өæр hі puniað nu. ی æfje punian յceal in ealpa populða populð a butan ende. Amen. Ex his patet quod verba attinet, non posse conferri illum librum Cantabrigiensium cum hoc nostro.

Si ex scriptura codicis huiusce coniectura capienda est, non linguae corruptae sæculum præ se fert, sed fortasse circa annum millesimum exaratus est. Neque vero grammaticam sive Aelfricanam sive Raskianam audit. Sunt omnia manifesta, pulera, accurata, optime conservata, sed dialectus non quam legere solemus. Vel passim vel ubique articulus masculini generis 8e pro feminino 8eo usurpabatur; non semper sed plerumque adiectivus cum articulo in —a femininum exit, aliquando in —æ; illud correctori offensæ erat, qui 8eo posuit; hoc autem non tetigit. Corrector unus, an essent duo, dubitavi; ita tamen locutus sum, quasi duo extiterint. Hic illic aliam recensionem versare videtur alter, vide fol. 75. a. 10, fol. 73. b. 31, fol. 72. b. 16; særissime alia uti dialecto, vide præsertim fol. 74. a. 3. Veri simile erit non simul omnes casuum terminationes desueuisse, quod et, opinor, ipsi libri testificantur. Inter alia adiectivum eall mature indeclinabilem evasisse, mihi persuasum est. Sed de his disputare alienum a proposito fuit.

Vitam Scæ Margaretæ ex Actis Sanctorum exscribendam curavi, ut hic apponerm; sed parum utilitatis habitura videbatur; Anglo enim prodigiosa, mira, ornata placebant; Latinus auctor simplex humiliis, inficetus. Multo propius accedit Anglicæ manifesto ex his nostris, vita sive passio desumpta, A.D. circa 1230, cum rhythmo atque alliteratione, scripta: cuius titulus "Seinte Marharete þe Meiden ant Martyr," e prelo iam iam proditura. Quo melius autem ingenium sæculi atque ecclesiæ perspicias, hic ea proferam, quæ de diabolo Margaretam vexante in Actis Sanctorum dicta sunt, ut cum Anglico fol. 43. b. 19 composita ostendant, quanto ornatior et iucundior sit noster historicus. "Ecce, caput nequitiæ cum mille nocendi artibus, variis machinationibus atque phantasticis præstigiis illam terrificare aggressus est. Quippe in draconis specie apparens, se in diversas formas transtulit atque ex ore simul

et naribus ignem tetterimum evomens, Dei famulam vorare nitebatur. Sancta autem Virgo istiusmodi phantasmata cernens, ad solitæ orationis arma cucurrit, signumque sanctæ crucis contra hostem depingens, his verbis auxilium deposcebat. Domine Iesu Christe tuorum militum propugnator, qui superbiam diaboli per crucis victoriam humiliasti; exurge in adiutorium mihi. Dic animæ meæ; Salus tua ego sum. Tu enim dixisti: Super aspidem et basiliscum ambulabis et conculcabis leonem et draconem. Ad hanc igitur vocem antiquus coluber confusus recessit, nihilque mali contra Virginem exercere valuit.” Locum suum tenuit Margareta in calendario Anglicano secus ac Thecla et Susanna: haec autem in Missali commemorantur vel hodie.

Fol. 71. b. 6. Expectabas godæ. 8. De Thecla videnda Acta Sanctorum Sept. 23: de Susanna Aug. 11. 9. Beeode suprascriptum on ut sit beeodon; eodem atramento. 14. Riht; expectabas pihte; additum hie. 15. Geþpopade additum ðeað þop eall (*sic*) mannum; eodem atramento. 16. gehepnýjje; est ge literis minoribus intrusum. 17. gelærþ; suprascriptum a ut esset gelærþ, eodem atramento. 18. Post Marganeta eodem atramento scriptum pær. 19. Post þ eodem atramento additum þone. 20. Postera manu additum o, ut feo esset: a prima manu pro feminino se ubique habitum. 22. Seo sed o ex correctione. þæpa hæþenþa, si grammaticos audis. 26. Ex correctione þæf op þisan lige: feo eodem atramento. 28. xv. eodem atramento suprascriptum fiftyne. 29. Post huse additum to beonne, eod. atr. 32. þy; suprascriptum am ut þam esset: eod. atr. 33. Correctum heaþð, eod. atr.

Fol. 72. a. 5. Seo; sed o intrusum postea. 6. mine sed e ex manu correctoris (recentioris?). 7. Post apleajum additum þorþýþan (a vetustiore?). 8. min factum eod. atr. minna: mavisne lichaman? In minra duæ literæ ultimæ a correctore (priore?) profecta. 9. Sïde? 10. An corrigendus MS. Jſpapenne; an inter infinitivum et participium nihil interfuit? Vid. “Spoon and Sparrow.” 11. feolðe; supra est felðe, eod. atr. 13. apleajpa additum eod. atr. manna. 17. Se a correctore factum Seo. 20. Se halga suprascr. eod. atr. o ut sit Seo. 21. Post gebiððe insertum me; verbum plerumque reflexivum est. 22. mægþhas; had a corridente profectum sententiae necessarium erat. 23. Seo; o e corr. 24. h̄ additum ealle. 26. kapcepnæ ultima litera recentior. 27. MS. potius þorþylde. 28. min factum minne; et þin, þine (voluit þinne?) et lichaman ab emendatore. 32. tñtþego cf. 72. b. 34,

74. b. 21; pro masculino habetur ut Islandicum est Tregi. 33. *ſpīngan* additum *ſpýðe*; correctum *Seo*.

Fol. 72. b. 1. Ante leohþe additum *on*. 2. Post þuf additum *hig*. 3. Post *þ*, *hýpe*. 7. Post *ealle*, *mīð þe*. 8. Correctum *ȝeseoþ þe* *hnacode*, et *ȝecpýlmed*, (recentiore manu?). 9. Additum *man*. Pro *leofan* scriptum *ȝpillan*; et (recentiore manu?) *aðilizian*. 10. *Se* factum *Seo*. 13. Correctum *eopeþne*; et 14. *minne*. Fuerat *gehýpaþ*. 15. Verba uncinulis inclusa (a recentiore?) deleta sunt. 17. Correctum (recentius?) *minneþ lichaman*. 18. Eod. atr. emend. *mine*. In *Seo* est o intrusum. 19. *fæh* additum *up*. 20. Correctum (a vetustiore?) *þinne*. 22. A correctore *fultume* et *unȝerþæmedne*, et 23. *minne*. 24. *þe on þe* *geleuat* in rasura scripta, alius fortasse codicis collationem et linguam mutatam indicant. *Blæða* = *blæðe* nominativus est. 28. Ab emendatore (priore?) *minan* *þorðe*. ne *þu þinef fylfey* ne *eapt*. 29. Ab eodem *gebide*. Cf. fol. 74. a. 14, 74. b. 12. Manningius ex Num. xxi. 7. *gebide* pro imperativo citat. Thorpius *gebide* Psalm. xli. 13. in *gebide* mutavit: quod non iure factum: habet quidem in eodem loco Spellmannus *gebiddað*, quæ scriptura usu venit; habentque Germani Bitten, sed potius ad Mœsogothos provocandum, apud quos constanter **ΚΙΔΣΑΝ**; Quare autem Thorpius ducem suum Raskium § 230. cf. § 226. in hac re deseruerit, dicat ipse. Cum sit imperativus Mœsogothicus **ΚΙΔΕΙ** (Math. vi. 6) respondebit *Bide*, ut et respondent **ΚΛΨ**, *Bæð*, **ΚΕΔΗΜ**, *Bædon*, in preterito, **ΚΙΔΛANS**, *Beden* in participio præteriti: ita apud Islandos *Biðja*, *Bað*, *Baðum*, *Beðinn*. Massmannus de terminazione secundæ personæ singularis imperativi verborum Gothicorum suspensus dubitabat, nota (?) apposita (p. 799.) Sed apparent hanc personam in verbis vocalem radicis commutantibus omni terminazione carere, **ΓΛΓΓ**, **ΓΙΦ**, **ΛΞΤ**, **ΣΤΙΓΓ**, **ΨΛΙΚΠ**; in iis autem quæ in **-ΓΛΝ** exeunt, **-ΕΙ** habere: et hoc Bidyan præsenti uti a ceteris temporibus alieno apud Islandos talia sunt *Biðja*, *Sitja* (cf. ad fol. 75. a. 14), *Liggja*, *Piggja*, *Fregna*, “debilia” in præsenti, “robusta” in ceteris temporibus. Etiam *minne* correctum. 31. A vetustiore(?) *þinne lichoman*. 32. Ante *gehýpaþ*, ne ut videtur rasura sublatum: finalis τ etiam a correctore in rasura. 33. *Seo* ab emendatore (antiquiore?). 34. Correctum *minne* eodem atramento. 35. *Capcepne*, est finalis e ab emendatore.

Fol. 73. a. 1. Correctum *eallne hýpe*. 2. Post *handan* additum

bleſlan. 3. Beo sed b semirasa est et eō scriptum ut sit eom ; additum et hej inne : omnia eodem atramento. 4. A recentiore (?) poplæt. 5. Correctum pro bſt eajt ; at quid profecimus ? Etiam cypicana ī deadra. 7. Correctum mine et 8. hī, atque 9. gesfæh þoph an. 10. Fuisse scriptum ðone videtur, sed ða in rasura. Mox correctum aypat ealle hīpe gebedū ; an tanti erat ? 12. Mutatum in gejuhte. 14. micelne rasura emendatum, sed hīg non attigit, deest muð fortasse, os eius globos ardentes spirabat. 15. hīg in rasura : melius erat hīne : post þa additum up: correctum ſtanglice (?). 16. Kapcepñ additum e. 17. Se correctum Seo. In gebede videtur e finalis intrusa. Additum post God ælmihti et pro þæf datum þifel. 20. þeappend pro substantivo þeappung accipendum, ut eapfoð. Vide Orient. Mirab. I. landbuend pro landbuung. 21. Rasura corrigebat þysne pilðeope : mox mið þam emendatum et gebæd hīg to xp. 22. Scripserat hīpe sed duas literas eratis corrector ultimas. 23. Seo cum o intrusa. Post pophtē additum innan þæ[f] et sequitur 24. initio versus rasura cum seo pro fe. Sententia tamen non expedita ; fuit fe in þæt mutandum, ut ad tacen referretur. 26. Mutatum in heo gesef : scripserat ſylic ſpa. Correctum ſittende ſylicne anne. 27. Leges gebundene. 28. Legendum hīne. Post gebæd additum hī ut sit, quemadmodum solet, reflexivum. Si legitur him gebidoan Oros. VI. i.=p. 472. 8. ed. Th. putes him accusativum deterioris sæculi esse pro hīne : accusativus certe est Homil. I. 570 bis. 576. si fides editori. 29. Ante þu eajt supra scriptum cƿist quod inquietam theologiam olet. ṭrýmnýjje non turbatum, cf. fol. 74. b. 23, fol. 75. a. 9. Quod in lingua Mæsogothica respondeat est terminatio -**NASSNS** ; cendum igitur ne nimis grammaticam nostram prementes corruptelam arguamus ubi nulla fuerit : erat etiam apud Gothos masculini generis. 30. Correctum minne. 31. blopiende sed i erasa. Correctum mine, et pro geþeonðe positum anliht. Quid igitur ? 34. Post gebæd additum, ut supra 28, hī : þa in þar (?) obscurius scriptum est mutatum.

Fol. 73. b. 2. Correctum minne, et 3. þinne bis : adýlgian ubi expectabas adýlige. 4. tacen in tacne correctum. 5. þinne correctum, si correctio est, nec potius diversæ dialecti. 6. Seo sed o inserta. Pro þa þane a correctore : quis unquam þa pro masculino singulari accepit ? Post ðeofol þa additum nihil adiuvat sententiam. 8. Correctum ſylian. 10. ſcinenðe et mið þam. 16. Seo sed o

inserta. 18. Sententia *ȝecyjan* postulabat: stat *þeopen*. 19. Ex *līpiendja* fecit *geliþendja*. Seo *culþræ*, sed o est inserta. 20. Correxit *axia*: idem fol. 73. 2. *loce* non sollicitabat. 21. ealle corrector. 22. Seo sed o inserta. 24. *þeop* supra additum *ye*, ut fiat feminine: item *ahefe* et *þinne* et *minan*. 25. Seo, o intrusa. 26. Emendatum *yripan*; pro *þ*, *ȝ* *fe*; pro *an* *onȝan*, *onan*; pro *Maneȝra*, *Manȝne*. 27. Pro *þoþræſtja* *manna*, *þoþræſtna* *man*. 28. *min ege* absque emendatione stat. 29. Emendatum *minne*. 30. Post *þoþræſnēſſe* (*sic*) additum *yeopc* et si recte capio emendatum *Ic hine* (?) ableounde *ȝnam hepa ȝejafan*. 31. Pro *fnýttþo* substitutum *ȝefælþe*. 33. Cum per *fýngian* auctorem suum verteret, lapsus est; melius interpres recentior in "Seinte Marharete," ilke bigon *to ȝeten ant to ȝuren*. 35. Corrigendum erat *tobpecene* sed hoc prætermissum; ut plurima alia.

Fol. 74. a. 2. Verba ab *ȝ* ad *ȝebiþ* linea notata sunt, credo, quia sensum idoneum non præbent. 3. Se supra additum o. *Saga* mutatum in *ȝegc*; *cende* in *ȝecende*. Recensio hæc est potius quam, si quando peccatum erat, emendatio. Se factum Seo idque ægre. 7. *fecȝa* in *fecȝæ* mutatum. 10. *je* in *jeo* conversum: post *þone* additum *þaelþeopan*. 11. *ȝehet*, sed *ȝe* sublatum. 13. *tacen* additum e. 14. Hac vice *ȝebið* *þe* a prima profectum est manu. Se factum Seo. 15. *min* in *mine* (non *minne*) mutatum. 16. *hi*, *ni* fallor, scriptum erat *hiȝ* sed litera per rasuram sublata et up additum. 17. *fýþan* linea notatum et supra *hiȝ* scriptum. *nýxtan* etiam eodem modo signatum. Se in Seo commutatum. 20. *mine* *lichaman* *ȝ* *minje* a correctore. 23. Post *ðýðen* additum *þa*. Se relictum et *Ðrihten*. 25. *ȝif*; ut videtur, *ȝifne* scripserat. 26. *bæȝe* ab emendatore. *unaspƿingendæ* linea notatum; quod facillimum fuit, *upaspƿingendum*, noluit. 27. Fuerat ealle, ni fallor, eallæ. 29. Nominativus in -neſſe solocismus non videbatur. 30. *tið* etiam præteritum: sed ante *culþræ* nimis sollicite an illatum. 34. *þe* supervacareum est. 35. Ante *bleſfod* datum *ȝe*.

Fol. 74. b. 1. Post *pæſ* additum *þa*. 2. *þuph* in *þop* mutatum. 3. *tið* relictum sed 4. *ƿýpan* *ȝ* *cilðan* quamvis *butan* særissime cum nominativo construatur. 5. *feolda*. 7. Rasura *hiȝe* correxit: pro accusativo dativus usurpabatur, ut apud nos hodie. 8. *þealþas* stat. 9. *þinne* *þeopan* nu ab emendatore: qui *þeopan* cupiunt, sibi ipsis id debeant. 10. Post *englum* additum *mid* *þe*. 11. *ape*, *parce*, sed scriptum fuerat *apȝe*. 12. *minna* *gaſt* *him* emendatum

et bide quoque datum; cf. fol. 72. b. 29. Se cypillepe cf. Se cyylpa fol. 75. a. 26. Prius autem genuinum est. 13. Se præteritum 14. heoſenan illatum. 15. Scriptum fuerat minne bena: rasura subventum. 16. hija mutatum in hipe, unde quid profecit? 18. geſþingze emendatum, id est, geſþincē: in hyſlcne duæ literæ ultimæ rasura deletæ, et hyſlcan emendatum. 19. Pro ye, yeo alter. 20. Sententia postulabat minej. 21. tñtƿegan emendatum. 22. nærðeþ (intellige næðeþ) hoc modo emendatum mai...a (maciaþ?). 24. Post biðde ðƿihten additum. 25. mine þnorunze emendavit. 30. gecýþe ab emendatore et additum his bene post ðƿihten. 31. þunþe in rasura, ubi, ni fallor, steterat þunþode. Post þ additum an. 32. gemynðeſt emendatum.

Fol. 75. a. 1. enȝlaf maluit alter. 2. ðƿihtene correxit. 5. ahjineþ; a videtur inferta: þine emendatum, ut et in 7. ubi etiam genealæcþ. 8. Post fe rasura in qua fuerat scriptum miclan aut miclum. 10. Verba þ nænig ad þæmnan þ linea subducta damnata: quod theologiæ, puto, erat. 11. þinne emendatum: teajum agotenneſſe Hebraicum potius quam Anglicum: corrigas sis teaja. 14. r̄te ab emendatore: Sit datur (Marc. xii. 36) sed rationi linguae (vid. ad fol. 72. b. 29) convenientius Sit, quod et Moesogothica habent eodem loco. 19. Pro fe correxit þu; debuerat þu. Dedit quoque geƿulðraðeſt et geƿulþaðeſt. Id grammaticam spectat: cf. præteritum verbi apud Raskium pp. 71, 82, ed. Th. Nec tamen dubitari potest quin antiquior forma secundæ personæ in -sti exierit, ut Latinum Vidisti; quod fere integrum conservatum apud nos ipsos vel hodie; ut "Thou knewest not," atque in verbis, quæ vocalem radicis mutant, apud Moesogothos (Massmann. p. 801), æque ac aliis. 20. pixaþ emendatum. þ gebed in þam gebede mutatum; æjtær quidem cum dativo construi accepimus; sed **ΛΞΛΚ**, et Isl. Eptir accusativum etiam admittunt. 21. In hipe duæ ultimæ erasa dant literæ hi. Grammatici illud damnaturi sunt; an igitur sunt Acc. Dat. me, þe, uj, eoy corruptelæ nomine arguenda? Omnes ubique linguæ ab exemplari vetustissimo defecere. In ahjærðe h erasa est; etiam Vlphilas **ΚΛΙΣΓΑΝ** scripsit. Post genim nu additum. 22. Pro geƿelle, offleah me, quod, ut alia, recensionem indicat. 23. Post geƿið prætulit þ he cþ. ne geðeme ic þær. In halig ȝoðedæſ fæmne nihil videbatur molesti. 24. Seo corrector. 28. ȝyruðe idem. 29. Post þusend additum manega. 35. Pro ponn maluit pann.

Fol. 75. b. 1. onhjunon correxit, relicto priore ge. 3. gepunje maluit, et 4. beo. 5. Pro he aliud quid erat scriptum, credo hit. 6. h̄pa mutatum in heo. 7. appitane. 8. hi fuerat hit; sc̄pn in sc̄pnne mutatum, etsi on s̄epissime cum accusativo construitur; þ in þe. 9. Pro hit, hio; pro siþ, góðef. 8idefull mann *Vir moratus* occ. Homil. I. 596. vs. 31. Cf. Icelandicum Siðaðr. 14. In Actis Sanctorum etc. Iul. 20. 15. Pro þesaþ oþþýrþad posuit alter beon bliðe. Nonne diversa fuit dialectus? 16. h̄pe emendatum in hine, gemindob̄ mutatum in gemundýt a recentiore, ut videtur. Idem 17. gesihþe maluit.

DE GENERATIONE HOMINVM.

Versionem, ut dicunt, vel potius eadem sæculi recentioris lingua reperire licet in "Popular Treatises on Science," London, 1841, p. 138, line 38.

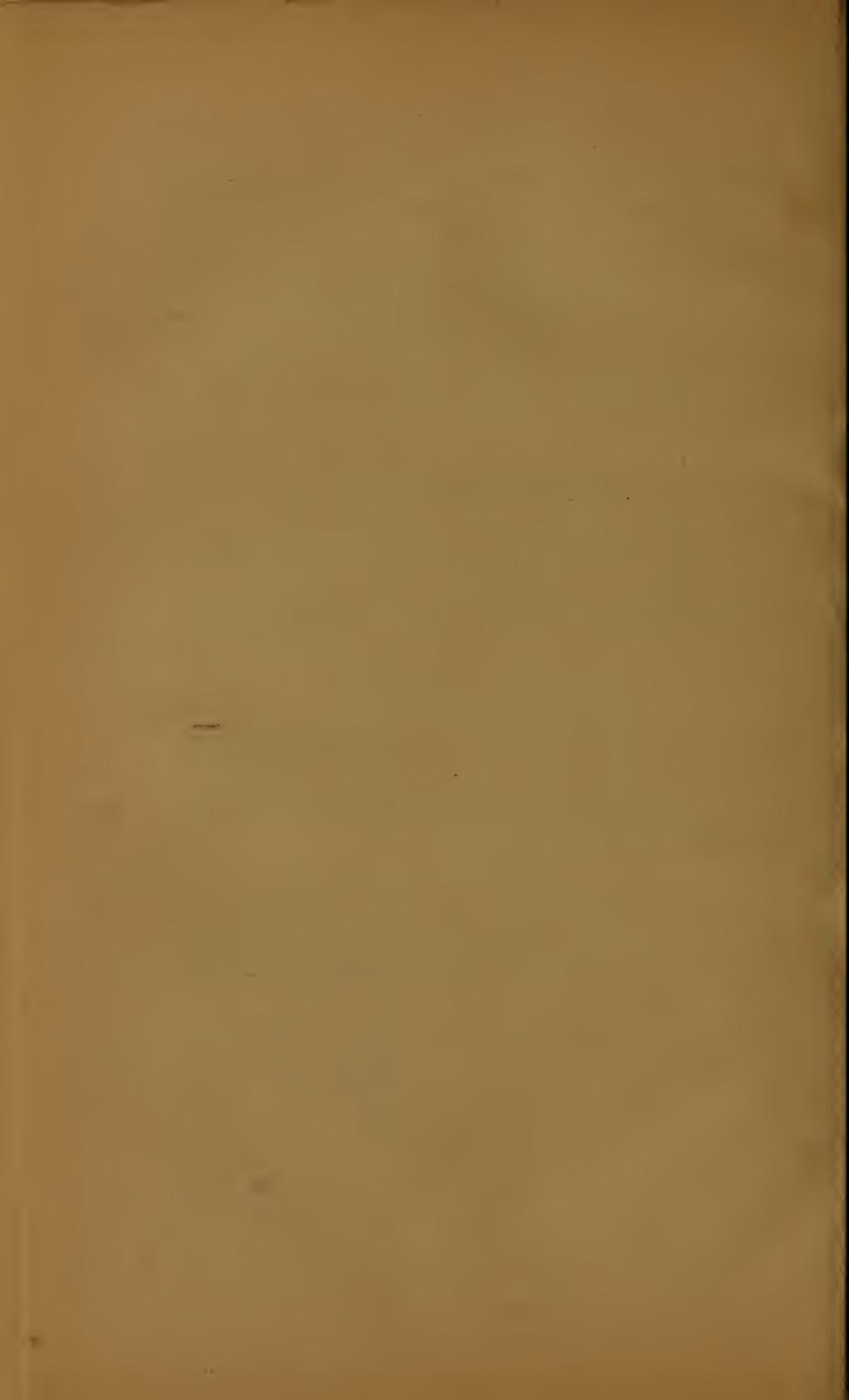
Vs. 6. lege ycýptean. V. 8. lege ȝneapað. V. 14. nþam, ita MS.

MAMBRES MAGICVS.

Mambres II. Timoth. iii. 8. lectio est plurimarum versionum Italicarum, Vlphilæ, patrumque.

Vs. 2. heaz hic pro *veneficus, magicus* sumendum; nostrum HAG. V. 7. ȝliceþa? ȝlæþa? MS. Est autem nostrum SLY, Icelandicum Slægr, Germanicum Schlau.

In his tribus ultimis formam servavi literarum: in "Orientis Mirabilia" non licuit, cum duobus codicibus uterer; in "Epistola Alexandri" idem vellem factum, sed sero commode fieri posse resciui.

~

SPOON AND SPARROW;

OR,

ENGLISH ROOTS IN THE GREEK, LATIN, AND HEBREW :

BEING

A CONSIDERATION OF THE AFFINITIES OF THE OLD ENGLISH,
ANGLO-SAXON, OR TEUTONIC PORTION OF OUR TONGUE TO THE LATIN
AND GREEK; WITH A FEW PAGES ON THE RELATION OF
THE HEBREW TO THE EUROPEAN LANGUAGES.

BY THE

REV. OSWALD COCKAYNE, M.A.,
FORMERLY OF ST. JOHN'S COLLEGE, CAMBRIDGE.

PARKER, SON, AND BOURN.

By the same Author.

In the Press,

SEINTE MARHARETE PE MEIDEN ANT MARTYR.

In Alliterative Rhythm and Old English of about 1200:
from the skin-books.

WITH

SEINTE MARGARETE.

A Poem in Riming English of the fourteenth century: from the
Harleian Collection, hitherto unpublished.

WITH REMARKS AND ILLUSTRATIONS.

JOHN RUSSELL SMITH, SOHO SQUARE.

By the same Author.

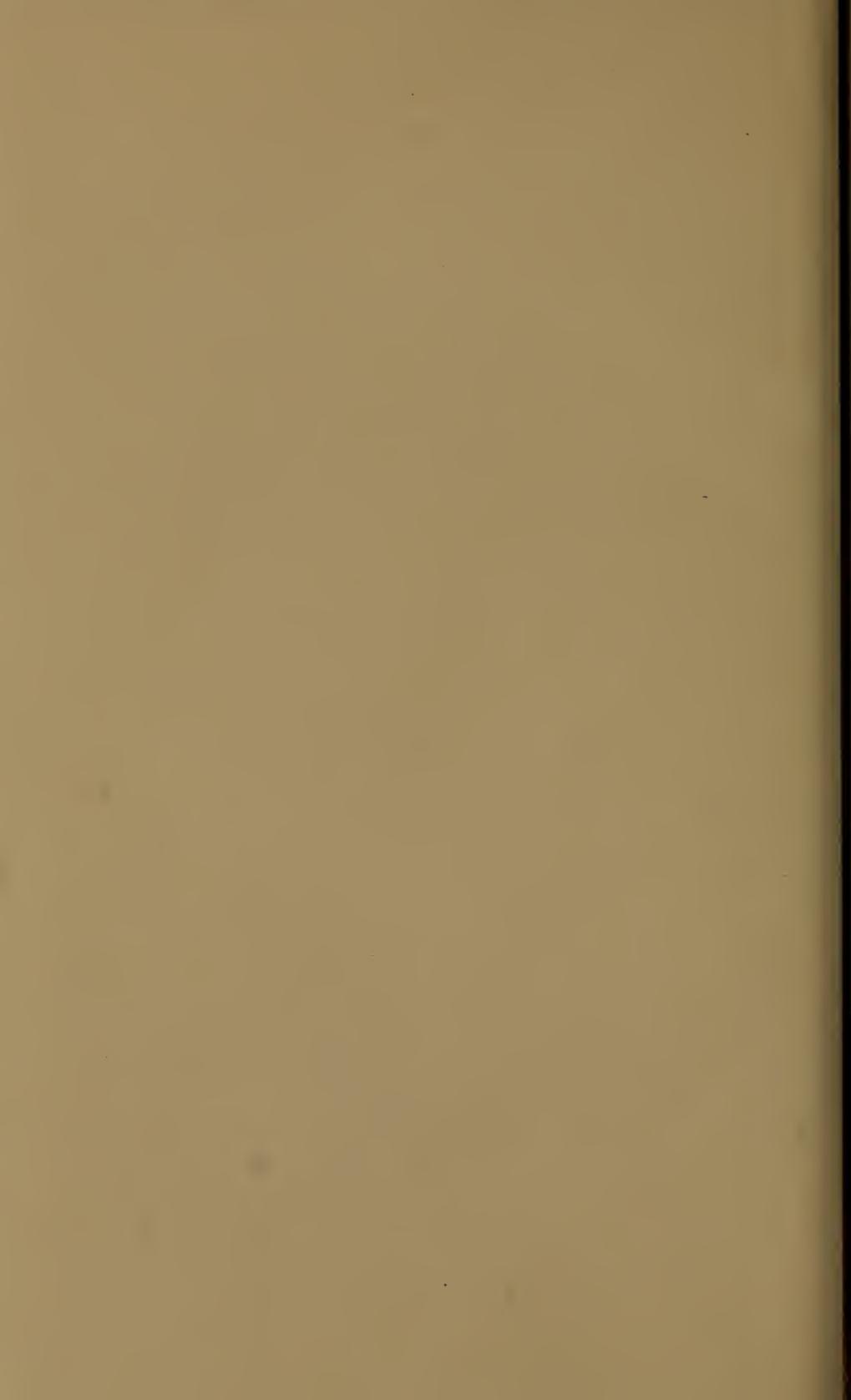
A GREEK SYNTAX.

WITH EXAMPLES SUITED TO MEMORY.

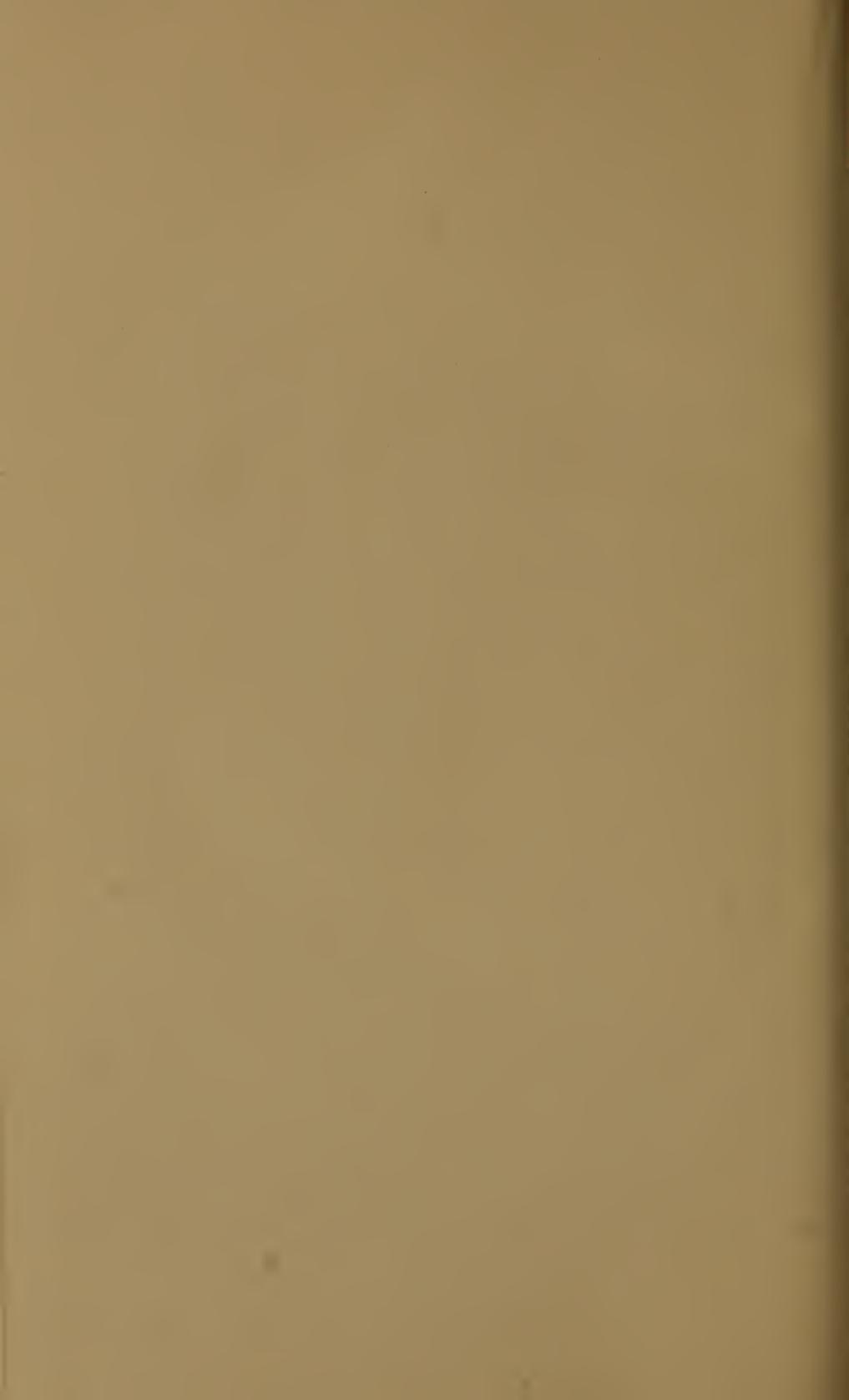
Price 3s. 6d.

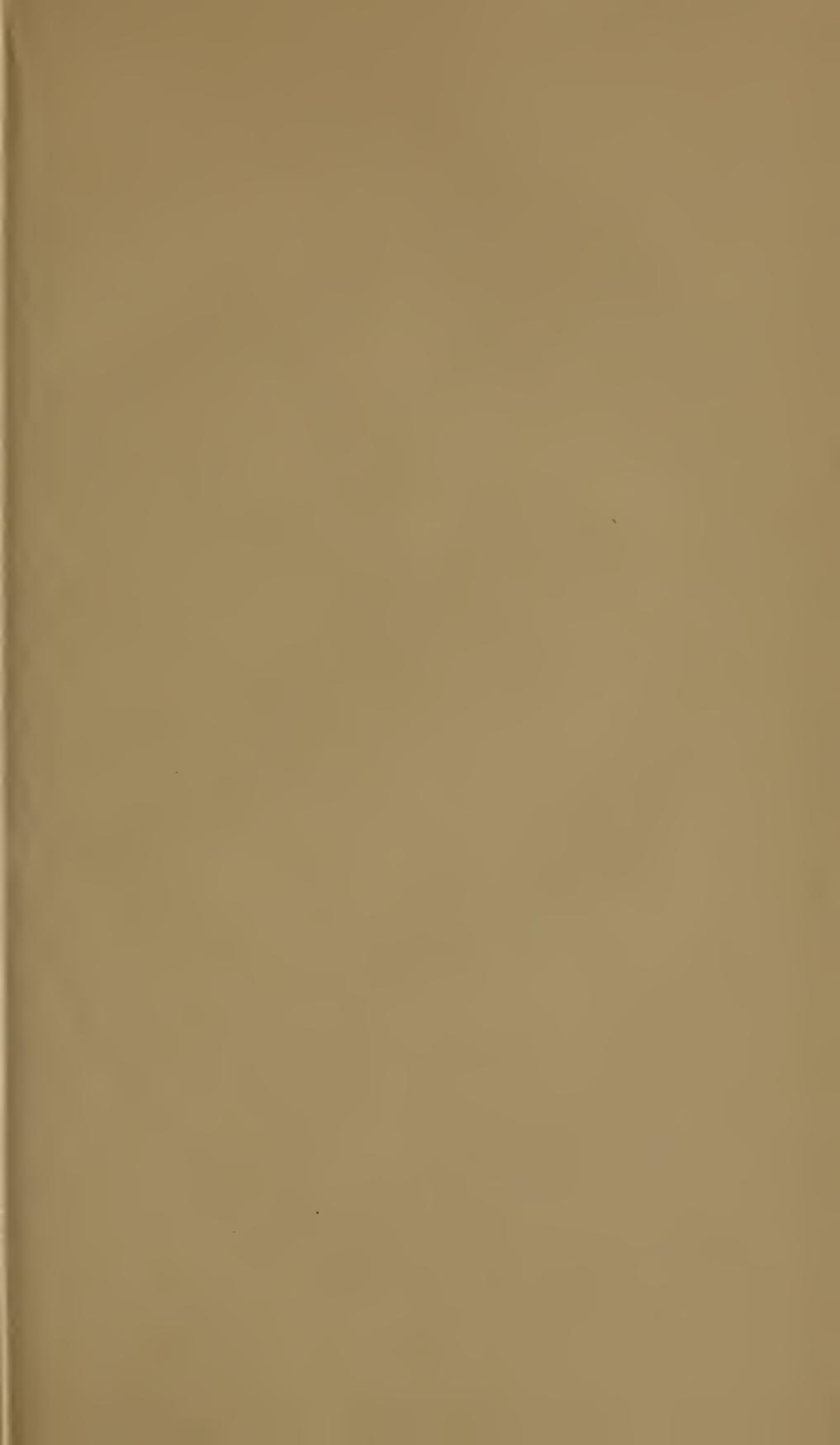
PARKER, SON, AND BOURN.

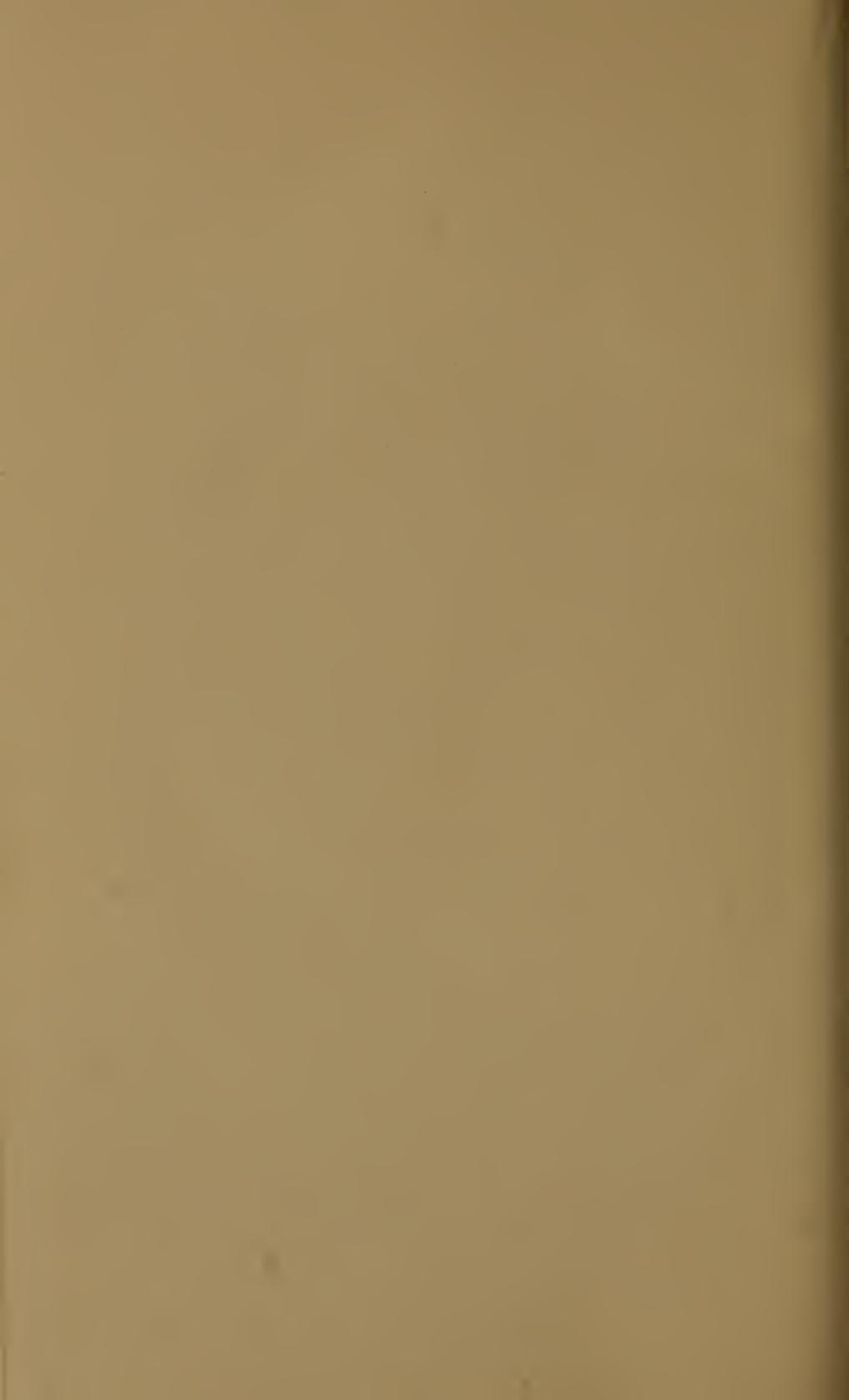

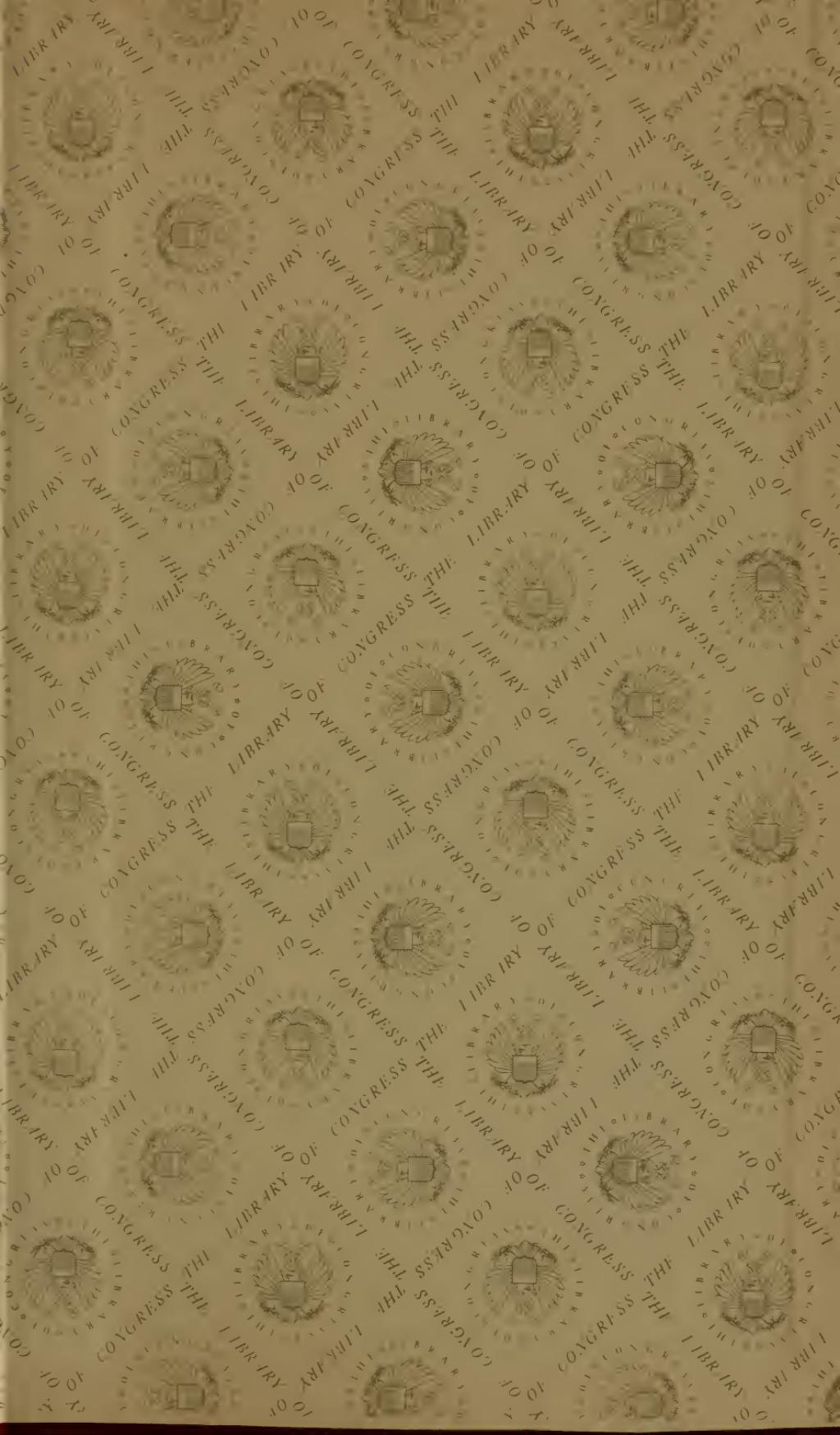

Deacidified using the Bookkeeper process
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: Feb. 2009

Preservation Technologies

A WORLD LEADER IN COLLECTIONS PRESERVATION

111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

0 009 251 486 9

